

Bemidbar * IV Księga Mojżesza

1. Na pustyni Synaj, w Przybytku Zboru, pierwszego dnia drugiego miesiąca, drugiego roku od ich wyjścia z ziemi Micraim, WIEKUISTY oświadczył Mojżeszowi, mówiąc: ² Zbierzcie zastęp całego zboru synów Izraela według ich rodzin, według ich rodowych domów - imienny wykaz wszelkiego ich męskiego pogłowia *. ³ Od wieku dwudziestu lat i wyżej; wszystkich, którzy stają do broni w Izraelu. Ty i Ahron uczynicie ich przegląd według ich zastępów. ⁴ I niech będzie przy was po jednym mężu z każdego pokolenia; mąż, **który** jest na czele swego rodowego domu. ⁵ A oto imiona mężów, którzy przy was staną: Od Reubena - Elicur, syn Szedeura; ⁶ od Szymeona - Szelumiel, syn Curyszaddaja; ⁷ od Jehudy * - Nachszon, syn Amminadaba; ⁸ od Issachara - Nethaneel, syn Cuara; ⁹ od Zebuluna - Eliab, syn Chelona; ¹⁰ zaś od synów Josefa *: Od Efraima - Eliszama, syn Amihuda; od Menaszy - Gamliel, syn Pedacura; ¹¹ od Biniamina - Abidan, syn Gideoni; ¹² od Dana - Achiezer, syn Ammiszadaja; ¹³ od Aszera - Pagiel, syn Ochrona; ¹⁴ od Gada - Eljasaf, syn Deuela; ¹⁵ od Naftalego - Achira, syn Enana. ¹⁶ Ci powinni być powołani ze zboru jako naczelnicy pokoleń swoich ojców; to wodzowie tysięcy Izraela. ¹⁷ Zatem Mojżesz i Ahron przyjęli tych mężów, wyszczególnionych po imieniu. ¹⁸ Pierwszego dnia, drugiego miesiąca, zgromadzili też cały zbór i zaczęli się porządkować według swych rodzin, według swoich rodowych domów, według imiennych wykazów - od wieku dwudziestu lat i wyżej, według swych osób. ¹⁹ Jak WIEKUISTY rozkazał Mojżeszowi - **tak** on odbył ich przegląd na pustyni Synaj. ²⁰ I okazało się, że synów Reubena, pierwotnego Izraela, według rodzinnego powinowactwa, według rodowych ich domów, według imiennych wykazów całego pogłowia męskiego w wieku dwudziestu lat i wyżej, wszystkich stojących do broni, ²¹ tych spisanych w pokoleniu Reubena **było** czterdzieści sześć tysięcy pięćset **osób**. ²² Synów Szymeona według rodzinnego powinowactwa, według ich rodowych domów, według pospisowych imiennych wykazów, całego męskiego pogłowia od wieku dwudziestu lat i wyżej, wszystkich stojących do broni, ²³ tych spisanych w pokoleniu Szymeona **było** pięćdziesiąt dziewięć tysięcy trzysta. ²⁴ A synów Gada według rodzinnego powinowactwa, według ich domów rodowych, według imiennych wykazów od wieku lat dwudziestu i wyżej, wszystkich stojących do broni, ²⁵ tych spisanych w pokoleniu Gada **było** czterdzieści pięć tysięcy sześćset pięćdziesiąt. ²⁶ A synów Jehudy według rodzinnego powinowactwa, według ich domów rodowych, według imiennych wykazów od wieku dwudziestu lat i wyżej, wszystkich stojących do broni, ²⁷ tych spisanych w pokoleniu Jehudy **było** siedemdziesiąt cztery tysiące sześćset. ²⁸ Zaś synów Issachara według rodzinnego powinowactwa, według ich rodowych domów, według imiennych wykazów od wieku dwudziestu lat i wyżej, wszystkich stojących do broni, ²⁹ tych spisanych w pokoleniu Issachara **było** pięćdziesiąt cztery tysiące czterysta. ³⁰ A synów Zebuluna według rodzinnego powinowactwa, według ich rodowych domów, według imiennych wykazów od wieku dwudziestu lat i wyżej, wszystkich stojących do broni, ³¹ tych spisanych w pokoleniu Zebuluna **było** pięćdziesiąt siedem tysięcy czterysta.

³² Z synów Josefa: Synów Efraima według rodzinnego powinowactwa, według ich rodowych domów, według imiennych wykazów od wieku dwudziestu lat i wyżej, wszystkich stających do broni, ³³ tych spisanych w pokoleniu Efraima **było** czterdzieści tysięcy pięćset.

³⁴ A synów Menaszy według rodzinnego powinowactwa, według ich rodowych domów, według imiennych wykazów od wieku dwudziestu lat i wyżej, wszystkich stających do broni, ³⁵ tych spisanych w pokoleniu Menaszy **było** trzydzieści dwa tysiące dwieście.

³⁶ Zaś synów Biniamina według rodzinnego powinowactwa, według ich rodowych domów, według imiennych wykazów od wieku dwudziestu lat i wyżej, wszystkich stających do broni, ³⁷ tych spisanych w pokoleniu Biniamina **było** trzydzieści pięć tysięcy czterysta.

³⁸ A synów Dana według rodzinnego powinowactwa, według ich rodowych domów, według imiennych wykazów od wieku dwudziestu lat i wyżej, wszystkich stających do broni, ³⁹ tych spisanych w pokoleniu Dana **było** sześćdziesiąt dwa tysiące siedemset.

⁴⁰ Synów Aszera według rodzinnego powinowactwa, według ich rodowych domów, według imiennych wykazów od wieku dwudziestu lat i wyżej, wszystkich stających do broni, ⁴¹ tych spisanych w pokoleniu Aszera **było** czterdzieści jeden tysięcy pięćset.

⁴² A synów Naftalego według rodzinnego powinowactwa, według ich rodowych domów, według imiennych wykazów od wieku dwudziestu lat i wyżej, wszystkich stających do broni, ⁴³ tych spisanych w pokoleniu Naftalego **było** pięćdziesiąt trzy tysiące czterysta.

⁴⁴ Oto spisani, których przeglądu dokonał Mojżesz i Ahron oraz przywódcy Izraela - a tych mężów było dwunastu, po jednym z każdego swojego domu rodowego. ⁴⁵ Tak więc wszystkich synów Izraela według ich rodowych domów, od wieku dwudziestu lat i wyżej, wszystkich stających do broni w Izraelu, ⁴⁶ wszystkich tych spisanych **było** sześćset trzy tysiące trzysta pięćdziesiąt. ⁴⁷ Ale Lewici według rodowego szczepu - nie stawili się między nimi do przeglądu. ⁴⁸ Bowiemy WIEKUISTY tak oświadczył Mojżeszowi: ⁴⁹ Nie obejmiesz spisem tylko pokolenia Lewiego oraz nie zbierzesz ich zastępu razem z synami Izraela. ⁵⁰ Nadto ustanowisz Lewitów nad Przybytkiem Świadectwa, wszystkimi jego przyborami i nad całością, która do niego należy. Oni będą nosić Przybytek oraz wszystkie jego przybory; oni też będą przy nim usługiwać, a swój obóz rozłożą wokół Przybytku. ⁵¹ Ile razy Przybytek wyruszy - złożą go Lewici, a ile razy Przybytek stanie - ustawią go Lewici; zaś postronny *, który by podszedł - poniesie śmierć.

⁵² A synowie Izraela będą stawać według ich zastępów - każdy w swoim obozie i każdy przy swej chorągwi. ⁵³ Zaś Lewici rozłożą się obozem wokół Przybytku Świadectwa, aby nie przyszedł gniew na zbór synów Izraela. Zatem Lewici będą stawać na straży przy Przybytku Świadectwa. ⁵⁴ I synowie Izraela to uczynili, stosownie do wszystkiego, co WIEKUISTY rozkazał Mojżeszowi; tak uczynili.

* hebrajska nazwa IV Księgi Mojżesza; od pierwszego, hebrajskiego słowa tego zwoju w formie spolszczonej: *Bemidbar* – Na pustyni

*^{1,2} ogół Izraela dzielił się na pokolenia, każde pokolenie na rody, a każdy ród na domy ojców.

*^{1,7} także: **Judy**

*^{1,10} Lewici byli wykluczeni ze służby wojskowej

*^{1,51} tu - nie Lewita

2. Potem WIEKUISTY oświadczył Mojżeszowi i Ahronowi, mówiąc: ² Niech synowie Izraela staną nieopodal obozem, każdy przy swojej chorągwi i przy swych znakach domów rodowych; niechaj staną obozem wokół Przybytku Zboru. ³ Niechaj **tak** się rozłożą obozem: Na przedzie, ku wschodowi, według swoich zastępów

chorągiew obozu Jehudy; a wodzem synów Jehudy **będzie** Nachszon, syn Amminadaba. ⁴ A jego zastęp i w nim spisani **to** siedemdziesiąt cztery tysiące sześćset **osób**. ⁵ Zaś przy nim rozłoży się obozem pokolenie Issachara; a wodzem synów Issachara **będzie** Nethaneel, syn Cuara. ⁶ A jego zastęp i w nim spisani **to** pięćdziesiąt cztery tysiące czterysta. ⁷ Następnie pokolenie Zebuluna; zaś wodzem synów Zebuluna **będzie** Eliab, syn Chelona. ⁸ A jego zastęp i w nim spisani **to** pięćdziesiąt siedem tysięcy czterysta. ⁹ Wszyscy spisani z obozu Jehudy **to** według ich zastępów sto osiemdziesiąt sześć tysięcy czterysta **osób** - ci wyruszą pierwsi ^{*}. ¹⁰ Zaś chorągiew obozu Reubena **ustawi się** według swoich zastępów ku południowi; a wodzem synów Reubena **będzie** Elicur, syn Szedeura. ¹¹ A jego zastęp i w nim spisani **to** czterdzieści sześć tysięcy pięćset. ¹² Przy nim rozłoży się obozem pokolenie Szymeona; zaś wodzem synów Szymeona **będzie** Szelumiel, syn Curyszaddaja. ¹³ A jego zastęp i w nim spisani **to** pięćdziesiąt dziewięć tysięcy trzysta. ¹⁴ Następnie pokolenie Gada; zaś wodzem synów Gada **będzie** Eljasad, syn Reuela. ¹⁵ A jego zastęp i w nim spisani **to** czterdzieści pięć tysięcy sześćset pięćdziesiąt. ¹⁶ Wszystkich spisanych z obozu Reubena **będzie** według ich zastępów - sto pięćdziesiąt jeden tysięcy czterysta pięćdziesiąt; ci wyruszą w drugiej kolejności. ¹⁷ Następnie, w środku tych obozów, wyruszy obóz Lewitów wraz z Przybytkiem Zboru. Jakim porządkiem będą spoczywać - takim też wyruszą; każdy w swoim szyku, przy swych chorągwiach. ¹⁸ A chorągiew obozu Efraima **ustawi się** według swoich zastępów ku zachodowi; zaś wodzem synów Efraima **będzie** Eliszama, syn Amihuda. ¹⁹ A jego zastęp i w nim spisani **to** czterdzieści tysięcy pięćset. ²⁰ Zaś przy nim pokolenie Menaszy; a wodzem synów Menaszy **będzie** Gamliel, syn Pedacura. ²¹ A jego zastęp i w nim spisani **to** trzydzieści dwa tysiące dwieście. ²² Następnie pokolenie Biniamina; zaś wodzem synów Biniamina **będzie** Abidan, syn Gideoni. ²³ A jego zastęp i w nim spisani **to** trzydzieści pięć tysięcy czterysta. ²⁴ Wszystkich spisanych z obozu Efraima **będzie** według ich zastępów - sto osiem tysięcy sto; ci wyruszą w trzeciej kolejności. ²⁵ A chorągiew Dana **będzie** ku północy według ich zastępów; zaś wodzem synów Dana **będzie** Achiezer, syn Ammiszadaja. ²⁶ A jego zastęp i w nim spisani **to** sześćdziesiąt dwa tysiące siedemset. ²⁷ A przy nim rozłoży się obozem pokolenie Aszera; zaś wodzem synów Aszera **będzie** Pagiel, syn Ochra. ²⁸ A jego zastęp i w nim spisani **to** czterdzieści jeden tysięcy pięćset. ²⁹ Następnie pokolenie Naftalego; zaś wodzem synów Naftalego **będzie** Achira, syn Enana. ³⁰ A jego zastęp i w nim spisani **to** pięćdziesiąt trzy tysiące czterysta. ³¹ Wszystkich spisanych z obozu Dana **będzie** sto pięćdziesiąt siedem tysięcy sześćset; ci wyruszą przy swych chorągwiach na końcu. ³² Oto spisani synów Izraela według ich domów rodowych. Wszystkich spisanych w obozach, według ich zastępów **będzie** sześćset trzy tysiące pięćset pięćdziesiąt. ³³ Ale Lewici nie stawili się do przeglądu pomiędzy synami Izraela; **tak**, jak WIEKUISTY rozkazał Mojżeszowi. ³⁴ I synowie Izraela uczynili tak, jak WIEKUISTY rozkazał Mojżeszowi; rozłożyli się obozem przy swych chorągwiach i tak też wyruszyli, każdy według swych rodzin, przy swoim domu rodowym.

^{*2,9} Cały obóz dzielił się na 4 wielkie oddziały, każdy po 3 pokolenia, okalając Przybytek wraz z pokoleniem Lewitów. Oddział Jehudy/Judy stanowił straż przednią, zaś Dana straż tylną.

3. A oto potomkowie Ahrona i Mojżesza, w czasie, w którym WIEKUISTY przemawiał do Mojżesza u góry Synaj. ² Oto synowie Ahrona: Pierworodny - Nadab; następnie Abihu, Elazar i Ithamar. ³ Oto imiona synów Ahrona, namaszczonego kapłanów, których dłoń została upełnomocniona do sprawowania kapłaństwa. ⁴ Jednak przed WIEKUISTYM umarli Nadab i Abihu, gdy na pustyni Synaj przynieśli

przed oblicze WIEKUISTEGO obcy ogień; a nie mieli potomstwa. Tak więc kapłaństwo sprawowali przy swoim ojcu Ahronie * - Elazar i Ithamar.

⁵ WIEKUISTY oświadczył też Mojżeszowi, mówiąc: ⁶ Przyrowadź pokolenie Lewiego i ustaw je przed obliczem Ahrona, aby mu usługiwali. ⁷ I aby przed Przybytkiem Zboru pełnili jego straż i straż całego zboru, sprawując służbę Przybytku. ⁸ Nadto by strzegli wszystkich przyborów Przybytku oraz **pełnili** straż synów Izraela, sprawując służbę Przybytku. ⁹ Zatem Lewitów dodasz Ahronowi i jego synom; będą mu przyznani jako dar spośród synów Izraela. ¹⁰ Zaś Ahrona i jego synów ustanowisz, by strzegli swojego urzędu kapłańskiego; bo postronny *, który by podszedł - poniesie śmierć.

¹¹ Nadto WIEKUISTY oświadczył Mojżeszowi, mówiąc: ¹² Oto Ja wziąłem spośród synów Izraela – Lewitów, zamiast wszelkiego pierworodnego z synów Izraela, **które** rozwiera łono; dlatego niech Lewici będą Moimi. ¹³ Gdyż Moim **jest** wszelkie pierworodne, od dnia **w** którym poraziłem wszystkich pierworodnych w ziemi Micraim; poświęciłem Sobie każde pierworodne w Izraelu, tak człowieka, jak i bydłę; niech będą Moimi. **Łukasz 3,13**

¹⁴ Także na pustyni Synaj, WIEKUISTY oświadczył Mojżeszowi, mówiąc: ¹⁵ Policz synów Lewiego według ich domów rodowych, według ich rodzin; policz wszystkich płci męskiej od miesiąca * i wyżej. ¹⁶ Więc Mojżesz ich policzył jak nakazano, według słowa WIEKUISTEGO. ¹⁷ A oto synowie Lewiego według ich imion: Gerszon, Kehath i Merary. ¹⁸ A oto imiona synów Geszrona według ich rodzin: Libni i Szymei. ¹⁹ A synowie Kehatha według ich rodzin **to**: Amram, Ic'har, Hebron i Uzyel. ²⁰ A synowie Merarego według ich rodzin **to**: Machli i Muszy. Oto rodziny Lewiego według swoich domów rodowych. ²¹ Od Gerszona **pochodzi** rodzina Libni oraz rodzina Szymei; to są rodziny Gerszonitów. ²² Tych spisanych według liczby wszystkich **osób** płci męskiej od miesiąca i wyżej - tych spisanych **było** siedem tysięcy pięćset. ²³ Rodziny Gerszonitów mają obozować za Przybytkiem, ku zachodowi. ²⁴ Zaś naczelnikiem rodowego domu Gerszonitów będzie Eliasaf, syn Laela. ²⁵ W Przybytku Zboru pod strażą synów Gerszona będzie **sam** Przybytek i namiot; jego pokrowiec, kotara u wejścia do Przybytku Zboru, ²⁶ zasłony dziedzińca i kotara u wejścia do dziedzińca otaczającego Przybytek, ołtarz wokoło i sznury ze wszystkimi ich urządzeniami. ²⁷ A od Kehatha **pochodzi**: Rodzina Amrama *, rodzina Ic'hara, rodzina Hebrona oraz rodzina Uzyela; oto rodziny Kehatydów. ²⁸ Według wykazu wszystkich **osób** płci męskiej od miesiąca i wyżej - osiem tysięcy sześćset **tych, którzy** pełnią straż przy świętym miejscu. ²⁹ Rodziny synów Kehatha będą stawać obozem po stronie Przybytku ku południowi. ³⁰ Zaś naczelnikiem rodowego domu rodzin Kehatha **będzie** Elicafan, syn Uzyela. ³¹ A pod ich strażą **będą**: Arka, stół, świecznik, ołtarze i święte naczynia, którymi będą pełnić służbę, zasłona oraz całe jej urządzenie. ³² Zaś naczelnikiem nad naczelnikami Lewitów **będzie** Elazar, syn kapłana Ahrona; ma on nadzór nad **tymi, co** pełnią straż w świętym miejscu. ³³ A od Merarego pochodzi rodzina Machlidów oraz rodzina Muszydów; oto rodziny Merarego. ³⁴ Tych, spisanych według liczby wszystkich **osób** płci męskiej od miesiąca i wyżej **było** sześć tysięcy dwieście. ³⁵ Zaś naczelnikiem rodowego domu rodzin Merarego **będzie** Curiel, syn Abichaila; **oni** będą stawać obozem z boku Przybytku, ku północy. ³⁶ A pod nadzorem i strażą synów Merarego **będą** bale Przybytku, poprzeczki, słupy, podstępia i wszystkie jego przybory oraz całe jego urządzenie. ³⁷ Także słupy dziedzińca, **które są** naokoło, ich podstępia, kołki oraz ich sznury. ³⁸ Zaś **tymi, którzy** będą obozować z przedniej strony Przybytku, przed Przybytkiem Zboru, ku wschodowi, będą: Mojżesz, Ahron oraz jego synowie. Im **przyjdzie** trzymać straż przy świętym miejscu, w celu ochraniania synów Izraela; bowiem postronny, który by

podszedł - poniesie śmierć. ³⁹ Wszystkich spisanych Lewitów według ich rodzin, wszystkich osób płci męskiej od miesiąca i wyżej, których z rozkazu WIEKUISTEGO zliczył Mojżesz i Ahron, było dwadzieścia dwa tysiące *. ⁴⁰ Nadto WIEKUISTY powiedział do Mojżesza: Oblicz wszystkich pierworodnych płci męskiej od miesiąca i wyżej z synów Izraela i sporządź wykaz ich imion. ⁴¹ I przyjmiesz dla Mnie, WIEKUISTEGO, Lewitów - zamiast wszystkich pierworodnych z synów Izraela; zaś było Lewitów zamiast całego pierworodnego bydła synów Izraela. ⁴² Zatem Mojżesz zliczył, jak mu rozkazał WIEKUISTY, wszystkich pierworodnych pomiędzy synami Izraela. ⁴³ A wszystkich pierworodnych płci męskiej według imiennego wykazu, w wieku od miesiąca i wyżej, tych spisanych było dwadzieścia dwa tysiące dwustu siedemdziesięciu trzech.

⁴⁴ Nadto WIEKUISTY oświadczył Mojżeszowi, mówiąc: ⁴⁵ Przyjmij Lewitów zamiast wszystkich pierworodnych z synów Izraela, a było Lewitów - zamiast ich bydła, i niech Lewici będą Moimi, Ja jestem WIEKUISTY. ⁴⁶ A jako okup za owych dwustu siedemdziesięciu trzech z pierworodnych synów Izraela, którzy zbywają ponad liczbę Lewitów, ⁴⁷ weźmiesz po pięć szekli za głowę *; weźmiesz według uświęconego szkła, po dwadzieścia ger w szeklu. ⁴⁸ Po czym oddasz te pieniądze Ahronowi i jego synom, jako okup za zbywających nad ich liczbę. ⁴⁹ Tak Mojżesz wziął pieniądze okupu za tych, co zbywają ponad liczbę okupionych przez Lewitów. ⁵⁰ Wziął tych pieniędzy od pierworodnych synów Izraela - tysiąc trzysta siedemdziesiąt pięć szekli, według uświęconego szkła. ⁵¹ Po czy Mojżesz oddał te pieniądze okupu Ahronowi i jego synom, według mowy WIEKUISTEGO, w której WIEKUISTY rozkazał Mojżeszowi.

***3,4** To samo pomocnicze stanowisko, jakie zajmują przy arcykapłanie - kapłani, zajmują przy kapłanach - Lewici. Będą służyli Ahronowi, a potem jego następcom, w których kapłaństwo się koncentruje; innymi słowy - będą pomagali arcykapłanowi i kapłanom.

***3,10** czyli: nie kapłan

***3,15** ponieważ Lewici zastępowali pierworodnych wszystkich pokoleń, którzy w wieku miesiąca byli już własnością Boga

***3,27** w skład tego rodu wchodzi synowie Mojżesza, stanowiący część rodziny Amrama

***3,39** ponieważ suma wcześniej przytoczonych cyfr się nie zgadza - pomyłka w odczycie może dotyczyć wiersza 28. Według Talmudu opuszczono 300 pierworodnych Lewitów, którzy nie mogli służyć do wykupu innych pierworodnych.

***3,47** co odpowiada okupowi za dzieci

4. Nadto WIEKUISTY oświadczył Mojżeszowi i Ahronowi, mówiąc: ² Zbierz spośród synów Lewiego zastęp synów Kehatha * według ich rodzin i według ich domów rodowych, ³ od lat trzydziestu i wyżej do lat pięćdziesięciu, wszystkich zdolnych wstąpić do służby, aby pełnili posługę w Przybytku Zboru. ⁴ Oto przedmiot służby synów Kehatha w Przybytku Zboru - święte świętych *. ⁵ Zatem wejdzie Ahron oraz jego synowie, kiedy obóz będzie miał ruszyć, i zdejmą zasłaniającą zasłonę oraz okryją nią Arkę Świadectwa. ⁶ Potem włożą na nią pokrowiec z borsuczej skóry, z wierzchu rozciągną całą z błękitu zasłonę oraz założą jej drążki *. ⁷ Także na stole wystawnym rozłożą zasłonę z błękitu oraz położą na nim misy, kadzielnice, dzbany i czasze do nalewania; powinien być na nim jego ustawiczny chleb. ⁸ Potem rozciągną nad nim karmazynową zasłonę, przykryją go pokrowcem z borsuczej skóry oraz założą jego drążki. ⁹ Wezmą także błękitną zasłonę oraz nakryją świecznik do oświetlania i jego lampy oraz szczypczyki, popielniczki i wszystkie jego naczynia do oleju, których przy nim używają. ¹⁰ Potem włożą go i wszystkie jego przybory w pokrowce z borsuczej skóry oraz położą na nosze. ¹¹ Rozciągną także zasłonę z błękitu na ołtarz kadzidlany, nakryją go pokrowcem z borsuczej skóry oraz założą

jego drążki. ¹² Nadto wezmą wszystkie służbowe przybory, którymi posługują się w Świątyni, włożą w zasłonę z błękitu, nakryją je pokrowcem z borsuczej skóry oraz położą na nosze. ¹³ Oczyszczą z popiołu ofiarnicę, rozciągną na niej purpurową zasłonę, ¹⁴ oraz włożą na nią wszystkie jej przybory, którymi się przy niej posługują - węglarki, widełki, łopatki i kropielnice - wszystkie przybory ofiarnicy; po czym rozciągną na niej pokrowiec z borsuczej skóry oraz założą jej drążki. ¹⁵ A kiedy, przy wyruszaniu obozu, Ahron dopełni wraz z jego synami okrycia sanktuarium oraz wszystkich przyborów świętego miejsca, wtedy podejną synowie Kahatha, aby nieść; lecz nie będą dotykali się świętych rzeczy, by nie pomarli. Oto ciężar synów Kahatha przy Przybytku Zboru. ¹⁶ A pod nadzorem Elazara, syna kapłana Ahrona, **będzie**: Olej do oświetlania, wonne kadzidło, ustawiczna ofiara z pokarmów i olej namaszczenia; nadzór **nad** całym Przybytkiem, a także **nad** wszystkim, co w nim **jest** - świętego miejsca i jego przyborów.

¹⁷ Potem WIEKUISTY oświadczył Mojżeszowi i Ahronowi, mówiąc: ¹⁸ Nie podcinajcie szczepu rodzin Kehatha spośród Lewitów. ¹⁹ Oto, co macie dla nich uczynić, aby żyli i nie wymierali, gdy będą podchodzić do świętego świętych: Niech Ahron i jego synowie przyjdą i ich ustanowią - każdego przy swojej służbie oraz przy swym ciężarze. ²⁰ Ale niech nie przychodzą, aby przypatrywać się rozbiórce sanktuarium, by nie pomarli.

²¹ Nadto WIEKUISTY oświadczył Mojżeszowi, mówiąc: ²² Zbierz też zastęp synów Gerszona, według ich rodowych domów oraz według ich rodzin, ²³ od wieku lat trzydziestu i wyżej do pięćdziesięciu lat, i ich policz - wszystkich wstępujących w szeregi dla pełnienia posług w Przybytku Zboru. ²⁴ Oto służba rodzin Gerszonidów przy robocie oraz przy noszeniu: ²⁵ Mają oni nosić zasłony Przybytku, Przybytek Zboru, jego pokrowiec i pokrowiec borsuczy, **który** jest na nim z wierzchu, oraz kotarę wejścia do Przybytku Zboru. ²⁶ Nadto zasłony dziedzińca, kotarę wejścia do bramy dziedzińca, **który** otacza Przybytek oraz wokoło ofiarnicę, ich sznury oraz wszystkie ich służbowe przybory. Zatem wszystko, co przy nich należy robić - niech oni **to** czynią. ²⁷ Wszelka służba synów Geszrona odbywać się będzie według rozkazu Ahrona i jego synów; zarówno każdy ciężar, jak i każda ich robota; ustanówcie nad nimi straż przy wszystkich ich ciężarach. ²⁸ Oto służba rodzin synów Geszrona przy Przybytku Zboru; zaś nadzór nad nimi w ręce Ithamara, syna Ahrona, kapłana. ²⁹ Także policzysz synów Merarego, według ich rodzin i według ich domów rodowych.

³⁰ Policzysz ich od wieku trzydziestu lat i wyżej - do pięćdziesięciu lat; wszystkich wstępujących w szeregi dla pełnienia posług w Przybytku Zboru. ³¹ A oto dział ich ciężarów w całej ich służbie przy Przybytku Zboru: Bale Przybytku, jego poprzeczki, słupy i jego podłupia, ³² słupy dziedzińca wokoło i ich podłupia, kołki, sznury i wszystkie ich przybory, ze wszystkim co należy do służby; imiennie policzycie przybory **należące do** działu ich ciężarów. ³³ Oto powinność rodzin synów Merarego w całej ich służbie przy Przybytku Zboru; **to wszystko** pod nadzorem Ithamara, syna Ahrona, kapłana. ³⁴ Zatem Mojżesz, Ahron i naczelnicy zboru policzyli synów Ketatha według ich rodzin i według ich domów rodowych, ³⁵ od wieku lat trzydziestu i wyżej - do lat pięćdziesięciu; wszystkich wstępujących w szeregi do pełnienia posług w Przybytku Zboru. ³⁶ A było tych spisanych według ich rodzin - dwa tysiące siedmuset pięćdziesięciu. ³⁷ Oto spisani rodów Kehatha - wszyscy pełniący służbę przy Przybytku Zboru, których obliczył Mojżesz i Ahron z rozkazu WIEKUISTEGO, **wydanego** przez Mojżesza. ³⁸ Także spisani synów Gerszona, według ich rodzin i według ich domów rodowych, ³⁹ od wieku lat trzydziestu i wyżej - do pięćdziesięciu; wszyscy wstępujący w szeregi dla pełnienia posług w Przybytku Zboru. ⁴⁰ A było tych spisanych według ich rodzin i według ich domów rodowych - dwa tysiące sześćset

trzydziestu. ⁴¹ Oto spisani rodzin synów Gerszona, wszyscy pełniący służbę przy Przybytku Zboru, których policzył Mojżesz i Ahron z rozkazu WIEKUISTEGO. ⁴² Także spisani synów Merarego według ich rodzin i według ich domów rodowych, ⁴³ od wieku lat trzydziestu i wyżej - do pięćdziesięciu; wszyscy wstępujący w szeregi dla pełnienia posług w Przybytku Zboru. ⁴⁴ A było tych spisanych według ich rodzin - trzy tysiące dwustu. ⁴⁵ Oto spisani rodzin synów Merarego, których policzył Mojżesz i Ahron z rozkazu WIEKUISTEGO, **wydanego** przez Mojżesza. ⁴⁶ Zostali spisani wszyscy z Lewitów, których policzył Mojżesz, Ahron i naczelnicy Izraela, według ich rodzin, i według ich domów rodowych, ⁴⁷ od wieku lat trzydziestu i wyżej - do pięćdziesięciu; wszyscy zdolni przystąpić do wykonywania robót oraz brania ciężarów przy Przybytku Zboru. ⁴⁸ A tych spisanych było osiem tysięcy pięćset osiemdziesięciu. ⁴⁹ Według rozkazu WIEKUISTEGO, **wydanego** przez Mojżesza, ustanowił on ich - każdego przy swojej służbie oraz przy swym ciężarze, **który** dla nich przeznaczono - tak jak WIEKUISTY rozkazał Mojżeszowi.

***4,2** Drugi syn Lewiego; z niego pochodzili Mojżesz i Ahron

***4,4 C świętość świętości.** Do tych świętości należały: Arka, stół, świecznik, ołtarze, zasłona przed miejscem Najświętszym i należące do niego naczynia oraz sprzęty. Ponieważ Lewitom nie wolno było ich dotykać, podano sposób ich pokrycia i opakowania przez kapłanów, by Lewici mogli się zająć transportem.

***4,6** wyjęte tylko do opakowania arki.

5. Nadto WIEKUISTY oświadczył Mojżeszowi, mówiąc: ² Rozkażesz synom Izraela, by usunęli z obozu wszystkich trędowatych, wszystkich cierpiących na upławy oraz wszystkich, co się zanieczyścili przy zmarłych. ³ Usuniecie zarówno mężczyzn, jak i niewiasty; usuniecie ich poza obóz, aby nie zanieczyszczali swych obozów, wśród których Ja przebywam. ⁴ Zatem synowie Izraela tak uczynili i usunęli ich poza obóz; jak WIEKUISTY powiedział Mojżeszowi - tak uczynili synowie Izraela. ⁵ A WIEKUISTY oświadczył Mojżeszowi, mówiąc: ⁶ Powiedz synom Izraela: Jeśli mężczyzna, albo niewiasta popełnili jakikolwiek grzech przeciwko człowiekowi, dopuszczając się tym występku przeciwko WIEKUITEMU i byłaby winną ta dusza, ⁷ **wtedy** niech wyznają swój grzech, którego się dopuścili i zwrócą w całości krzywdę oraz nadto dołożą piątą część i oddadzą temu, przeciw któremu zawinili. ⁸ Gdyby zaś ów człowiek nie miał bliższego krewnego, któremu byłoby można wynagrodzić krzywdę * - wtedy wynagrodzona krzywda należy do WIEKUISTEGO; zostanie dana kapłanowi, oprócz barana odpuszczenia, przez którego będzie mu odpuszczone. ⁹ Także wszelka danina, ze wszystkich świętych darów synów Izraela, które składają przez kapłana - należy do niego. ¹⁰ I należy do niego **to**, co przez kogokolwiek zostało poświęcone. Któremu kapłanowi je daje - do tego należy.

¹¹ Nadto WIEKUISTY oświadczył Mojżeszowi, mówiąc: ¹² Powiedz synom Izraela i im objaśnij: Jeśli czyjaś żona wykroczyła, dopuściła się względem niego wiarołomstwa ¹³ i obcując z nią - złączył się z nią mężczyzna, a byłoby to utajnione przed oczami jej męża, ponieważ się ukrywała, kiedy się zbezczeszczyła, i nie było przeciw niej świadka oraz nie została schwytana *; ¹⁴ zaś na niego przypadłby duch zazdrości i podejrzewa swoją żonę, która byłaby zbezczeszczoną; względnie przypadłby na niego duch zazdrości i podejrzewa swoją żonę, która nie była zbezczeszczoną; ¹⁵ wtedy ów mąż zaprowadzi swoją żonę do kapłana i zarazem przyniesie za nią dziesiątą część efy mąki jęczmiennej - jednak nie wylewając na nią oliwy, ani nie kładąc na nią kadzidła, bowiem **jest** to ofiara zazdrości z pokarmów, ofiara pamięci z pokarmów, **która** przypomina winę. ¹⁶ Zatem przyprowadzi ją do kapłana i postawi przed oblicze WIEKUISTEGO. ¹⁷ A kapłan nabierze w gliniane naczynie poświęconej

wody * i do tej wody wsypie nieco prochu, **który** się znajduje na podłodze Przybytku. ¹⁸ Potem kapłan postawi niewiastę przed obliczem WIEKUISTEGO *, rozpuści włosy na głowie tej niewiasty ** i poda jej w ręce ofiarę pamięci z pokarmów, ową ofiarę zazdrości z pokarmów; zaś w ręku kapłana będzie woda goryczy i klątwy. ¹⁹ Potem kapłan ją zaklnie i powie do niewiasty: Jeżeli nikt z tobą nie obcował, zatem nie wykroczyłaś zbezczeszczeniem przeciw twojemu mężowi - bądź nienaruszona od tej wody goryczy i klątwy. ²⁰ Ale jeśli wykroczyłaś przeciwko twojemu mężowi oraz zostałaś zbezczeszczona, bo ktoś z tobą obcował oprócz twojego męża - ²¹ wtedy kapłan zaklnie niewiastę klątwą przekleństwa, przemawiając do tej niewiasty jako kapłan - Niech cię WIEKUISTY poda na przekleństwo i klątwę pomiędzy twoim ludem, czyniąc twoje łono zapadłym, a twoje wnętrzności opuchłe *. ²² Niechaj te wody klątwy przenikną w twoje wnętrzności, aby opuchł twój brzuch i zapadło się twoje łono. Zaś niewiasta odpowie: Amen, amen. ²³ Potem kapłan napisze na zwitku te przekleństwa oraz spłucze je w owej wodzie goryczy. ²⁴ I da się napić niewieście wody goryczy i klątwy, tak, aby te wody klątwy przeniknęły ją na jej gorycz. ²⁵ Ale przedtem kapłan weźmie z rąk niewiasty ofiarę zazdrości z pokarmów, przedstawi tę ofiarę przed oblicze WIEKUISTEGO i zanieśie ją do ofiarnicy. ²⁶ Wtedy kapłan nabierze garścią z tej ofiary z pokarmów - jej ofiarę przypomnienia, i puści ją z dymem na ofiarnicy, a niewieście da wypić wodę. ²⁷ A kiedy da się jej napić tej wody, to jeśli była zbezczeszczona i dopuściła się wiarołomstwa względem swojego męża - wtedy woda klątwy przeniknie ją goryczą, opuchną jej wnętrzności oraz zapadnie się jej łono, a ta niewiasta stanie się przekleństwem między swym ludem. ²⁸ Zaś jeśli niewiasta nie była zbezczeszczona i jest czystą - wtedy zostanie nienaruszoną i będzie obdarzona potomstwem. ²⁹ Oto ustawa o zazdrości - gdyby niewiasta wykroczyła przeciw swojemu mężowi oraz została zbezczeszczoną; ³⁰ albo gdyby na męża przypadł duch zazdrości, tak, że podejrzewa swoją żonę. Wtedy postawi żonę przed obliczem WIEKUISTEGO, a kapłan z nią postąpi według całej tej ustawy. ³¹ Wtedy mąż będzie czystym od winy, zaś żona może ponieść swój grzech *.

***5,8** w zrozumieniu, że poszkodowany sam już nie żyje i nie ma spadkobiercy

***5,13** gdyż inaczej podlegałyby karze śmierci (patrz: [III Mojżesza 20,10](#))

***5,17** według Talmudu: Zaczerpniętej z wanny do rytualnych obmywań

***5,18** na dziedzińcu Świątyni

****5,18** ponieważ stoi w smutku i żałobie jako oskarżona

***5,21** inni: zanikające

***5,31** także: **nieprawość**; **C** swoją karę **za grzech**

6. Nadto WIEKUISTY oświadczył Mojżeszowi, mówiąc: ² Powiedz synom Izraela i im objaśnij: Jeśli mężczyzna lub niewiasta się wyróżni *, ślubując ślub wstrzemięźliwości **, aby być wstrzemięźliwym dla WIEKUISTEGO ***, ³ wtedy winien się wstrzymać od wina oraz mocnego napoju *. Nie powinien pić nawet kwasu winnego, ani kwasu z odurzających napojów. Nie będzie też pił żadnej nalewki z winnych jagód oraz nie będzie jadał świeżych, albo suszonych winnych jagód. ⁴ Przez cały czas swojej wstrzemięźliwości ma nie kosztować niczego, co się przyrządza z winogron; bądź z pestek, bądź z łupiny. ⁵ Przez cały czas ślubowanej swojej wstrzemięźliwości brzytwa nie dotknie się jego głowy. Aż do spełnienia się czasu, na który poddał się wstrzemięźliwości dla WIEKUISTEGO winien być uświęconym *, splatając rozpuszczone włosy swej głowy. ⁶ Przez cały czas na który poddał się wstrzemięźliwości dla WIEKUISTEGO - nie podejdzie do martwego ciała. ⁷ Nie zanieczyści się ani przy ojcu, ani przy swojej matce, ani przy bracie, ani przy swojej siostrze - kiedy umrą; gdyż ma na swojej głowie uświęcenie swojego Boga. ⁸ Przez cały czas swojej wstrzemięźliwości **jest** on poświęcony WIEKUISTEMU. ⁹ A

gdyby ktoś przy nim nagle umarł, w jednej chwili, i zanieczyścił jego poświęconą głowę - wtedy ostrzyże swoją głowę w dniu swego oczyszczenia; ostrzyże ją dnia siódmego. ¹⁰ A dnia ósmego przyniesie do kapłana parę synogarlic, albo parę młodych gołąbków, do wejścia do Przybytku Zboru. ¹¹ Zaś kapłan jednym spełni ofiarę zagrzeszną, a drugim całopalenie; zatem go oczyści od tego, czym zgrzeszył przez zmarłego, i w ten dzień poświęci jego głowę. ¹² Potem podda się swojej wstrzeźliwości przed WIEKUISTYM na przyrzeczony czas swojej wstrzeźliwości, po czym przyniesie roczne jagnię jako ofiarę pokutną; jednak poprzedni czas przepada, gdyż jego poświęcenie zostało zanieczyszczone. ¹³ A oto ustawa o wstrzeźliwym, gdy spełni się czas jego wstrzeźliwości. Należy go przyprowadzić do wejścia do Przybytku Zboru ¹⁴ i złoży on w ofierze WIEKUISTEMU jedno roczne, zdrowe jagnię na całopalenie; jedną roczną, zdrową owcę na ofiarę zagrzeszną i jednego, zdrowego barana na ofiarę opłatną. ¹⁵ Także kosz praśników z przedniej mąki, kołacz zacyznione oliwą i praśne opłatki pomazane oliwą, wraz z ich ofiarą z pokarmów oraz ich zalewką. ¹⁶ A kapłan złoży to przed WIEKUISTYM i spełni jego ofiarę zagrzeszną oraz jego całopalenie. ¹⁷ Zaś baranem spełni WIEKUISTEMU ofiarę opłatną, wraz z koszem praśników. Nadto kapłan spełni jego ofiarę z pokarmów oraz jego zalewkę. ¹⁸ A wtedy wstrzeźliwy ostrzyże swą poświęconą głowę u wejścia do Przybytku Zboru; zaś on weźmie włosy jego poświęconej głowy oraz położy na ogień, który się znajduje pod ofiarą opłatną. **Dokonania 21,24** ¹⁹ Potem kapłan weźmie ugotowaną łopatkę barana, jeden praśny kołacz z kosza i jeden praśny opłatek - i poda to w ręce wstrzeźliwego, kiedy ostrzyże swą poświęconą głowę. ²⁰ I kapłan przedstawi to jako przedstawienie przed WIEKUISTYM. To jest poświęcone dla kapłana oprócz mostka przedstawienia oraz łopatki podniesienia. Potem wstrzeźliwy ma pić wino. ²¹ Oto przepis o wstrzeźliwym, który złożył ślub; za jego wstrzeźliwość, jego ofiara należy do WIEKUISTEGO, oprócz tego, na co go było stać. Uczyni według ślubu, który ślubował, oprócz tego, co jest przypisane jego wstrzeźliwości. ²² Nadto WIEKUISTY oświadczył Mojżeszowi, mówiąc: ²³ Powiedz Ahronowi i jego synom te słowa: Tak macie błogosławić synom Izraela. Powiecie do nich: ²⁴ Niech cię pobłogosławi WIEKUISTY i cię strzeże. ²⁵ Niech ci WIEKUISTY przyświeca Swoim obliczem i będzie ci miłościwym. ²⁶ Niech WIEKUISTY zwróci Swoje oblicze ku tobie i da ci pokój. ²⁷ Tak niech złożą Moje Imię na synów Izraela, a Ja ich będę błogosławił.

***6,2** dokładniej: **odłączy przez wyróżniający się czyn**

****6,2** także: **oddania**

*****6,2** Ślub wstrzeźliwości - czyli **Nazirat** (co znaczy: Nie przycięte **włosy**), nie ma nic wspólnego z ascetyzmem, lub celibatem. Uważa się, że ofiara zagrzeszna, którą musi przynieść Nazir wskazuje, że takie śluby nie są zaleceniem, ale są tolerowane. Według Talmudu rozróżnia się: Nazirat wieczny, nazirat Samsona oraz nazirat trzydziestodniowy.

***6,3** jakiegokolwiek pochodzenia (np.: ze zboża, owoców, miodu, palm)

***6,5** co znaczy: **Oddzielonym, czystym**.

7. Zaś w dzień, w którym Mojżesz skończył wystawienie Przybytku, gdy go namaścił oraz poświęcił ze wszystkimi jego przyborami, kiedy namaścił oraz poświęcił ofiarnicę ze wszystkimi jej przyborami, stało się, ² że naczelnicy Izraela, głowy swoich domów rodowych - owi naczelnicy pokoleń, którzy zarządzali spisami - przyprowadzili swoje ofiary. ³ Sprowadzili oni swoje ofiary przed oblicze WIEKUISTEGO: Sześć krytych * wozów przy dwunastu bykach - po wozie na dwóch naczelników oraz po byku na każdego. Przyprowadzili je przed Przybytek. ⁴ A WIEKUISTY oświadczył Mojżeszowi, mówiąc: ⁵ Przyjmij od nich i niech to będzie do

wykonywania robót przy Przybytku Zboru; oddasz je Lewitom, każdemu według jego służby. ⁶ Zatem Mojżesz przyjął wozy i byki oraz oddał je Lewitom. ⁷ Dwa wozy oraz cztery byki dał synom Gerszona, według ich służby; ⁸ zaś cztery wozy i osiem byków dał synom Merarego, według ich służby pod nadzorem Ithamara, syna Ahrona, kapłana. ⁹ Ale synom Kehatha nie dał nic, ponieważ służba przy miejscu świętym była dla nich taka, że mieli wszystko nosić na ramieniu. ¹⁰ Naczelnicy przynieśli też dary do poświęcenia * ofiarnicy w dzień jej namaszczenia. Potem naczelnicy złożyli swoje dary przed ofiarnicą. ¹¹ A WIEKUISTY powiedział do Mojżesza: Jednego dnia niech jeden naczelnik, a drugiego niech drugi naczelnik złoży swoje dary do poświęcenia * ofiarnicy.

¹² Zatem pierwszego dnia złożył swój dar Nachszon, syn Amminadaba, od pokolenia Jehudy. ¹³ A jego dar to: Jedna srebrna misa, wagi sto trzydzieści szekli; jedna srebrna kropielnica z siedemdziesięciu szekli, według uświęconego szkła - obie pełne przedniej mąki zaczynionej oliwą, na ofiarę z pokarmów; ¹⁴ jedna złota kadzielnica z dziesięciu szekli, pełna kadzidła *; ¹⁵ jeden młody cielec, jeden baran, jedno roczne jagnię na całopalenie; ¹⁶ jeden kozioł na ofiarę zagrzeszną; ¹⁷ a na ofiarę opłatną: Para byków, pięć baranów, pięć kozłów i pięć rocznych jagniąt. Oto dar Nachszona, syna Amminadaba.

¹⁸ Drugiego dnia złożył dar naczelnik pokolenia Issachara - Nathaneel, syn Cuara. ¹⁹ Złożył on w swoim darze: Jedną srebrną misę, wagi sto trzydzieści szekli; jedną srebrną kropielnicę z siedemdziesięciu szekli, według uświęconego szkła - obie pełne przedniej mąki zaczynionej oliwą, na ofiarę z pokarmów; ²⁰ jedną złotą kadzielnicę z dziesięciu szekli, pełną kadzidła; ²¹ jednego młodego cielca, jednego barana i jedno roczne jagnię na całopalenie. ²² Nadto jednego kozła na ofiarę zagrzeszną. ²³ A na ofiarę opłatną: Parę byków, pięć baranów, pięć kozłów i pięć rocznych jagniąt. Oto dar Nathaneela, syna Cuara.

²⁴ A trzeciego dnia naczelnik synów Zebuluna - Eliab, syn Chelona. ²⁵ Jego dar to: Jedna srebrna misa wagi sto trzydzieści szekli, jedna srebrna kropielnica z siedemdziesięciu szekli, według uświęconego szkła - obie pełne przedniej mąki zaczynionej oliwą, na ofiarę z pokarmów; ²⁶ jedna złota kadzielnica z dziesięciu szekli, pełna kadzidła; ²⁷ jeden młody cielec, jeden baran i jedno roczne jagnię na całopalenie; ²⁸ jeden kozioł na ofiarę zagrzeszną; ²⁹ a na ofiarę opłatną: Parę byków, pięć baranów, pięć kozłów i pięć rocznych jagniąt. Oto dar Eliaba, syna Chelona.

³⁰ Zaś czwartego dnia naczelnik synów Reubena - Elicur, syn Szedeura. ³¹ Jego dar to: Jedna srebrna misa wagi sto trzydzieści szekli, jedna srebrna kropielnica z siedemdziesięciu szekli, według uświęconego szkła - obie pełne przedniej mąki zaczynionej oliwą, na ofiarę z pokarmów; ³² jedna złota kadzielnica z dziesięciu szekli, pełna kadzidła; ³³ jeden młody cielec, jeden baran i jedno roczne jagnię na całopalenie; ³⁴ jeden kozioł na ofiarę zagrzeszną; ³⁵ a na ofiarę opłatną: Parę byków, pięć baranów, pięć kozłów i pięć rocznych jagniąt. Oto dar Elicura, syna Szedeura.

³⁶ A piątego dnia naczelnik synów Szymeona - Szelumiel, syn Curyszaddaja. ³⁷ Jego dar to: Jedna srebrna misa wagi sto trzydzieści szekli, jedna srebrna kropielnica z siedemdziesięciu szekli, według uświęconego szkła - obie pełne przedniej mąki zaczynionej oliwą, na ofiarę z pokarmów; ³⁸ jedna złota kadzielnica z dziesięciu szekli, pełna kadzidła; ³⁹ jeden młody cielec, jeden baran i jedno roczne jagnię na całopalenie; ⁴⁰ jeden kozioł na ofiarę zagrzeszną; ⁴¹ a na ofiarę opłatną: Parę byków, pięć baranów, pięć kozłów i pięć rocznych jagniąt. Oto dar Szelumiela, syna Curyszaddaja

⁴² A szóstego dnia naczelnik synów Gada - Eliasaf, syn Denela. ⁴³ Jego dar to: Jedna srebrna misa wagi sto trzydzieści szekli, jedna srebrna kropielnica z

siedemdziesięciu szekli, według uświęconego szkła - obie pełne przedniej mąki zaczynionej oliwą, na ofiarę z pokarmów; ⁴⁴ jedna złota kadzielnica z dziesięciu szekli, pełna kadzidła; ⁴⁵ jeden młody cielec, jeden baran i jedno roczne jagnię na całopalenie; ⁴⁶ jeden koziół na ofiarę zagrzeszną; ⁴⁷ a na ofiarę opłatną: Parę byków, pięć baranów, pięć kozłów i pięć rocznych jagniąt. Oto dar Elisafa, syna Denela

⁴⁸ A dnia siódmego naczelnik synów Efraima - Eliszama, syn Ammihuda. ⁴⁹ Jego dar to: Jedna srebrna misa wagi sto trzydzieści szekli, jedna srebrna kropielnica z siedemdziesięciu szekli, według uświęconego szkła - obie pełne przedniej mąki zaczynionej oliwą, na ofiarę z pokarmów; ⁵⁰ jedna złota kadzielnica z dziesięciu szekli, pełna kadzidła; ⁵¹ jeden młody cielec, jeden baran i jedno roczne jagnię na całopalenie; ⁵² jeden koziół na ofiarę zagrzeszną; ⁵³ a na ofiarę opłatną: Parę byków, pięć baranów, pięć kozłów i pięć rocznych jagniąt. Oto dar Eliszamy, syna Ammihuda.

⁵⁴ A ósmego dnia naczelnik synów Menaszy - Gamliel, syn Pedacura. ⁵⁵ Jego dar to: Jedna srebrna misa wagi sto trzydzieści szekli, jedna srebrna kropielnica z siedemdziesięciu szekli, według uświęconego szkła - obie pełne przedniej mąki zaczynionej oliwą, na ofiarę z pokarmów; ⁵⁶ jedna złota kadzielnica z dziesięciu szekli, pełna kadzidła; ⁵⁷ jeden młody cielec, jeden baran i jedno roczne jagnię na całopalenie; ⁵⁸ jeden koziół na ofiarę zagrzeszną; ⁵⁹ a na ofiarę opłatną: Parę byków, pięć baranów, pięć kozłów i pięć rocznych jagniąt. Oto dar Gamliela, syna Pedacura.

⁶⁰ A dziewiątego dnia naczelnik synów Binjamina - Abidan, syn Gideoni. ⁶¹ Jego dar to: Jedna srebrna misa wagi sto trzydzieści szekli, jedna srebrna kropielnica z siedemdziesięciu szekli, według uświęconego szkła - obie pełne przedniej mąki zaczynionej oliwą, na ofiarę z pokarmów; ⁶² jedna złota kadzielnica z dziesięciu szekli, pełna kadzidła; ⁶³ jeden młody cielec, jeden baran i jedno roczne jagnię na całopalenie; ⁶⁴ jeden koziół na ofiarę zagrzeszną; ⁶⁵ a na ofiarę opłatną: Parę byków, pięć baranów, pięć kozłów i pięć rocznych jagniąt. Oto dar Abidana, syna Gideoni

⁶⁶ A dnia dziesiątego naczelnik synów Dana - Achiezer, syn Ammiszadaja. ⁶⁷ Jego dar to: Jedna srebrna misa wagi sto trzydzieści szekli, jedna srebrna kropielnica z siedemdziesięciu szekli, według uświęconego szkła - obie pełne przedniej mąki zaczynionej oliwą, na ofiarę z pokarmów; ⁶⁸ jedna złota kadzielnica z dziesięciu szekli, pełna kadzidła; ⁶⁹ jeden młody cielec, jeden baran i jedno roczne jagnię na całopalenie; ⁷⁰ jeden koziół na ofiarę zagrzeszną; ⁷¹ a na ofiarę opłatną: Parę byków, pięć baranów, pięć kozłów i pięć rocznych jagniąt. Oto dar Achiezera, syna Ammiszadaja.

⁷² A dnia jedenastego naczelnik synów Aszera - Pagieli, syn Ochra. ⁷³ Jego dar to: Jedna srebrna misa wagi sto trzydzieści szekli, jedna srebrna kropielnica z siedemdziesięciu szekli, według uświęconego szkła - obie pełne przedniej mąki zaczynionej oliwą, na ofiarę z pokarmów; ⁷⁴ jedna złota kadzielnica z dziesięciu szekli, pełna kadzidła; ⁷⁵ jeden młody cielec, jeden baran i jedno roczne jagnię na całopalenie; ⁷⁶ jeden koziół na ofiarę zagrzeszną; ⁷⁷ a na ofiarę opłatną: Parę byków, pięć baranów, pięć kozłów i pięć rocznych jagniąt. Oto dar Pagiela, syna Ochra.

⁷⁸ A dnia dwunastego naczelnik synów Naftalego - Achira, syn Enana. ⁷⁹ Jego dar to: Jedna srebrna misa wagi sto trzydzieści szekli, jedna srebrna kropielnica z siedemdziesięciu szekli, według uświęconego szkła - obie pełne przedniej mąki zaczynionej oliwą, na ofiarę z pokarmów; ⁸⁰ jedna złota kadzielnica z dziesięciu szekli, pełna kadzidła; ⁸¹ jeden młody cielec, jeden baran i jedno roczne jagnię na całopalenie; ⁸² jeden koziół na ofiarę zagrzeszną; ⁸³ a na ofiarę opłatną: Parę byków, pięć baranów, pięć kozłów i pięć rocznych jagniąt. Oto dar Achiry, syna Enana.

⁸⁴ Takie **było** oddanie * ofiarnicy w dzień jej namaszczenia, ze strony naczelników Izraela: Dwanaście srebrnych mis, dwanaście srebrnych kropielnic i dwanaście złotych kadzielnic. ⁸⁵ Każda misa po sto trzydzieści szekli srebra, a każda kropielnica po siedemdziesiąt. Wszystkiego srebra w owych naczyniach **było** dwa tysiące czterysta szekli, według uświęconego szkła. ⁸⁶ Dwanaście złotych kadzielnic pełnych kadzidła; każda kadzielnica z dziesięciu szekli, według uświęconego szkła; wszystkiego złota w kadzielnicach **było** sto dwadzieścia szekli. ⁸⁷ Wszystkiego była na całopalenie - dwanaście cielców, dwanaście baranów, dwanaście rocznych jagniąt, z ich ofiarą z pokarmów; także dwanaście kozłów na ofiarę zagrzeszną. ⁸⁸ Zaś wszystkiego była na ofiarę opłatną **było**: Dwadzieścia cztery byki, sześćdziesiąt baranów, sześćdziesiąt kozłów, sześćdziesiąt rocznych jagniąt. Takie **było** oddanie ofiarnicy po jej namaszczeniu.

⁸⁹ A gdy Mojżesz wchodził do Przybytku Zboru, aby z nim mówić - wtedy z ponad wieka, które **jest** nad Arką Świadectwa, z pośród dwóch cherubów słyssał głos, który do niego przemawiał. Tak do niego przemawiał..

*^{7,3} inni: wojennych, lub pełnych darów

*^{7,10 + 11} tu: przy inauguracji

*^{7,14} według Talmudu - wtedy wyjątkowo przyjmowano kadzidło ze strony prywatnych osób

*^{7,84} także: **dedykacja, poświęcenie**

8. Potem WIEKUISTY oświadczył Mojżeszowi, mówiąc: ² Powiedz Ahronowi i mu objaśnij: Kiedy będziesz zapalał lampy, to siedem lamp powinno świecić ku przedniej stronie świecznika *. ³ Więc Ahron tak uczynił; zapalił jego lampy ku przedniej stronie świecznika, jak WIEKUISTY rozkazał Mojżeszowi. ⁴ A oto o robocie świecznika. Był on kuty ze złota; kuty od słupa do jego kwiatów. Świecznik został zrobiony według wzoru, który WIEKUISTY pokazał Mojżeszowi.

⁵ WIEKUISTY także oświadczył Mojżeszowi, mówiąc: ⁶ Spośród synów Izraela oddzielisz Lewitów i ich oczyścisz. ⁷ A tak z nimi postąpisz, by ich oczyścić: Pokrop ich wodą oczyszczającą i niech brzytwą ogolą całe swoje ciało; nadto niechaj wypiorą swoje szaty oraz trzymają się w czystości. ⁸ Niech też wezmą młodego cielca z jego ofiarą z pokarmów - przednią mąką zacyzioną oliwą, zaś drugiego młodego cielca weźmiesz sam na ofiarę zagrzeszną. ⁹ I przyprowadzisz Lewitów przed Przybytek Zboru oraz zgromadzisz cały zbór synów Izraela. ¹⁰ Potem przyprowadzisz Lewitów przed oblicze WIEKUISTEGO, a synowie Izraela położą swoje ręce na Lewitów *. ¹¹ A Ahron spełni nad Lewitami przedstawienie przed WIEKUISTYM od synów Izraela, by zaczęli pełnić służbę WIEKUISTEGO. ¹² Zaś Lewici położą swoje ręce na głowy cielców, po czym spełnisz jednym ofiarę zagrzeszną, a drugim całopalenie **dla** WIEKUISTEGO, w celu oczyszczenia Lewitów. ¹³ I postawisz Lewitów przed Ahronem oraz przed jego synami oraz spełnisz nad nimi przedstawienie **dla** WIEKUISTEGO. ¹⁴ Tak oddzielisz Lewitów spośród synów Izraela i Lewici będą Moimi. ¹⁵ A potem, gdy ich oczyścisz oraz spełnisz nad nimi przedstawienie, Lewici wejdą, by pełnili służbę w Przybytku Zboru. ¹⁶ Bo pomiędzy synami Izraela oni **są** Mi zupełnie oddani; wziętem ich Sobie zamiast każdego, **kto** otwiera łono, każdego pierworodnego z synów Izraela. ¹⁷ Gdyż Moim **jest** wszystko pierworodne synów Izraela, tak z ludzi, jak i z bydła; poświęciłem ich Sobie w dniu, w którym poraziłem wszystkich pierworodnych w ziemi Micraim. ¹⁸ Zaś Lewitów przyjąłem zamiast wszystkich pierworodnych z synów Izraela. ¹⁹ I oddałem Lewitów jako przydatnych Ahronowi i jego synom spośród synów Izraela, aby w Przybytku Zboru pełnili służbę za synów Izraela oraz ochraniali synów Izraela tak, by synów Izraela nie spotkała klęska, kiedy synowie Izraela będą podchodzić do świętego miejsca. ²⁰ Zatem

Mojżesz, Ahron i cały zbór synów Izraela postąpili według wszystkiego, co WIEKUISTY przykazał Mojżeszowi o Lewitach; tak z nimi postąpili synowie Izraela. ²¹ Więc Lewici się oczyścili, wyprali swoje szaty, a Ahron spełnił nad nimi przedstawienie przed WIEKUISTYM. Ahron dokonał nad ^S nimi przebłagania, aby ich uczynić czystymi. ²² Potem Lewici podeszli przed Ahronem oraz przed jego synów do pełnienia swojej służby w Przybytku Zboru, tak jak WIEKUISTY rozkazał Mojżeszowi o Lewitach; tak z nimi postąpili. ²³ Nadto WIEKUISTY oświadczył Mojżeszowi, mówiąc: ²⁴ Oto co do Lewitów: Każdy - od dwudziestu pięciu lat * i wyżej - podejźcie, aby trzymać kolejność służby przy Przybytku Zboru. ²⁵ A od pięćdziesiątego roku wróci z kolejnej służby i więcej nie będzie służył. ²⁶ Wtedy może usługiwać swoim braciom w utrzymywaniu straży przy Przybytku Zboru, lecz pracy nie będzie wykonywał; tak postąpisz z Lewitami odnoście ich urzędowania.

*^{8,2} czyli na północ

*^{8,10} tym aktem oddano ich Bogu w miejsce pierworodnych

*^{8,23} obowiązek służby rozpoczynał się w 30 roku życia (IV Mojżesza 4,3). Według Talmudu mowa tu o pięciu latach przygotowawczych, podczas których młody Lewita przysposabiał się do pełnienia służby.

9. Drugiego roku, pierwszego miesiąca po ich wyjściu z ziemi Micraim, na pustyni Synaj WIEKUISTY oświadczył Mojżeszowi, mówiąc: ² Niech synowie Izraela spełnią w oznaczonym czasie ofiarę paschalną. ³ Czternastego dnia tego miesiąca, ku wieczorowi *, spełnijcie ją w oznaczonym czasie; spełnijcie ją według wszystkich obrzędów i według wszystkich jej przepisów. ⁴ Więc Mojżesz powiedział synom Izraela, aby spełnili ofiarę paschalną. ⁵ Zatem pierwszego miesiąca, czternastego dnia tego miesiąca, ku wieczorowi, spełnili na pustyni Synaj ofiarę paschalną; dokładnie tak, jak WIEKUISTY rozkazał Mojżeszowi; tak uczynili synowie Izraela. ⁶ Ale byli i tacy, którzy zanieczyścili się przy ludzkich zwłokach; tak, że tego dnia nie mogli spełnić ofiary paschalnej. W ten dzień podeszli więc do Mojżesza i do Ahrona, ⁷ i ci ludzie powiedzieli do niego: My **jesteśmy** zanieczyszczeni przy ludzkich zwłokach; czemu mamy być upośledzeni wśród synów Izraela, byśmy w oznaczonym czasie nie przynieśli ofiary WIEKUISTEMU? ⁸ Zatem Mojżesz im odpowiedział: Postójcie, a usłyszę, co względem was rozkaże WIEKUISTY. ⁹ A WIEKUISTY oświadczył Mojżeszowi, mówiąc: ¹⁰ Powiedz synom Izraela i im objaśnij: Jeśli ktokolwiek z was, albo z waszych potomków zanieczyścił się przy zmarłym, albo był w dalekiej drodze, a chciał spełnić ofiarę paschalną * WIEKUISTEMU - ¹¹ niech ją spełnią w drugim miesiącu, czternastego dnia, ku wieczorowi i niech ją spożyją z praśnikami oraz gorzkimi ziołami. ¹² Nie zostawią z niej **nic** do rana i kości w niej nie złamią. Niech ją spożyją według wszystkich obrzędów ofiary paschalnej. **Jan 19,33** ¹³ Jednak kto jest czystym i nie znajduje się w drodze, a zaniedba spełnić ofiarę paschalną - ta dusza będzie wytracona spośród swojego ludu. Ponieważ nie przyniósł w oznaczonym czasie ofiary **dla** WIEKUISTEGO - poniesie swój grzech. ¹⁴ A jeśli zamieszka u was cudzoziemiec i zechce spełnić ofiarę paschalną **dla** WIEKUISTEGO - to niech ją spełni według obrzędu i według przepisu paschalnego. Niech będzie dla was jedna ustawa, tak dla cudzoziemca, jak i dla krajowca.

¹⁵ A w dzień wystawienia Przybytku obłok okrył Przybytek nad namiotem świadectwa; zaś z wieczora aż do rana nad Przybytkiem bywało jakby widmo ognia. ¹⁶ Tak było ustawicznie - okrywał go obłok, a nocą widmo ognia. ¹⁷ A zaledwie obłok wznosił się znad Przybytku - synowie Izraela ruszali jego śladem; zaś w miejscu, gdzie obłok stawał - tam synowie Izraela także stawali obozem. ¹⁸ Synowie Izraela wyruszali według rozkazu WIEKUISTEGO oraz stawali obozem także według rozkazu

WIEKUISTEGO. Stawali oni obozem przez cały czas pozostawania obłoku nad Przybytkiem. ¹⁹ I choć obłok zostawał nad Przybytkiem przez dłuższy czas - to jednak synowie Izraela przestrzegali straży WIEKUISTEGO oraz nie wyruszali. ²⁰ Zdarzało się, że obłok pozostawał przez kilka dni nad Przybytkiem, więc oni także stawali obozem według rozkazu WIEKUISTEGO oraz według rozkazu WIEKUISTEGO wyruszali. ²¹ Zdarzało się też, że obłok zostawał tylko od wieczora do rana oraz nad ranem się podnosił - to oni wyruszali; albo też zostawał we dnie, a w nocy się podnosił - to oni wyruszali. ²² A jeżeli obłok był nad Przybytkiem, pozostając nad nim dwa dni, albo miesiąc, albo rok - stawali obozem także synowie Izraela oraz nie wyruszali; a wyruszali dopiero, gdy się wznosił. ²³ Zatem stawali obozem według rozkazu WIEKUISTEGO i według rozkazu WIEKUISTEGO wyruszali, przestrzegając straży WIEKUISTEGO, **tak** jak WIEKUISTY rozkazał Mojżeszowi.

***9,3** także: **BG** pomiędzy wieczorami

***9,10** inni: to jednak powinien Pesach spełnić

10. Potem WIEKUISTY oświadczył Mojżeszowi, mówiąc: ² Przygotuj sobie dwie srebrne trąby; przygotujesz je kutą robotą i niech ci służą do zwoływania zboru oraz zwijania obozu. ³ Kiedy przeciągle zadną w obie, podąży do ciebie cały zbór do wejścia **do** Przybytku Zboru. ⁴ A jeśli przeciągle zadęto tylko w jedną, podążą do ciebie naczelnicy, wodzowie tysięcy Izraela. ⁵ A kiedy tryumfalnie zadmiecie, wyruszą obozy, **co** obozują ku wschodowi. ⁶ A gdy zadmiecie tryumfalnie po raz drugi, wyruszą obozy, **które** obozują ku południowi; niech zadną tryumfalnie, gdy będą miały ruszyć w pochód. ⁷ A gdy wypadnie zwołać zgromadzenie, zadmiecie przeciągle w trąbę - ale nie tryumfalnie. ⁸ To synowie Ahrona, kapłani, mają uderzać w trąby, i będzie to **dla** was długotrwałą ustawą w waszych pokoleniach. ⁹ A kiedy na waszej ziemi przystąpicie do walki przeciw wrogowi, który **jest** wam przeciwny, zadmiecie w trąby tryumfalnie. Tym przypomnicie się przed WIEKUISTYM, waszym Bogiem oraz będziecie ocaleni od waszych nieprzyjaciół. ¹⁰ Także w dzień waszej radości, w wasze uroczystości oraz w nowiu waszych miesięcy - przy waszych całopaleniach oraz przy waszych ofiarach opłatnych zadmiecie przeciągle w trąby, i będzie to **dla** was wspomnienie przed waszym Bogiem; Ja jestem WIEKUISTY, wasz Bóg.

¹¹ Zaś drugiego roku, drugiego miesiąca, dwudziestego tego miesiąca stało się, że obłok wzniosł się znad Przybytku Świadectwa. ¹² Więc synowie Izraela wyruszyli z pustyni Synaj na swe pochody; a obłok stanął na puszczy Paran *. ¹³ Wtedy po raz pierwszy wyruszyli według rozkazu WIEKUISTEGO, **wydanego** przez Mojżesza. ¹⁴ Zatem pierwsza ruszyła chorągiew obozu synów Jehudy, razem ze swymi zastępami; a nad jego zastępem - Nachszon, syn Amminadaba. ¹⁵ A nad zastępem pokolenia synów Issachara - Nethaneel, syn Cuara. ¹⁶ A nad zastępem pokolenia synów Zebuluna - Eliab, syn Chelona. ¹⁷ Zaś Przybytek był rozłożony. Więc ruszyli synowie Gerszona oraz synowie Merarego, **którzy** nieśli Przybytek. ¹⁸ Potem ruszyła chorągiew obozu Reubena wraz ze swoimi zastępami. A nad jego zastępem Elicur, syn Szedeura. ¹⁹ A nad zastępem pokolenia synów Szymeona - Szelumiel, syn Curyszaddaja. ²⁰ A nad zastępem pokolenia synów Gada - Eliasaf, syn Deuela. ²¹ Potem ruszyli Kehatydzi, **co** nieśli sanktuarium; ci ustawiali Przybytek aż do ich nadejścia *. ²² Następnie ruszyła chorągiew obozu synów Efraima wraz ze swoimi zastępami. A nad jego zastępem - Eliszama, syn Ammihuda. ²³ A nad zastępem pokolenia synów Menaszy - Gamliel, syn Pedacura. ²⁴ A nad zastępem pokolenia synów Binjamina - Abidan, syn Gideoni. ²⁵ Potem ruszyła chorągiew synów Dana,

razem z ich zastępami, która była w odwodzie wszystkich obozów. A nad jego zastępem - Achiezer, syn Ammiszaddaja. ²⁶ A nad zastępem pokolenia synów Aszera - Pagiel, syn Ochra. ²⁷ A nad zastępem pokolenia synów Naftalego - Achira, syn Enana. ²⁸ Oto pochod synów Izraela według ich zastępów; tak **zawsze** ciągnęli. ²⁹ Zaś Mojżesz powiedział do Chobaba, syna Reuela, Midjanity, teścia Mojżesza: Wyruszamy do miejsca o którym WIEKUISTY powiedział - wam je oddam. Chodź z nami, a wyświadczymy ci dobro, gdyż WIEKUISTY zapowiedział dobro Izraelowi. ³⁰ On jednak mu odpowiedział: Nie pójdę; lecz wrócę do mojego kraju i do mojego rodzinnego miejsca. ³¹ Więc **Mojżesz** rzekł: Nie opuszczaj nas; **bo** wiesz gdzie na pustyni obozować; będziesz naszym okiem *. ³² Jeżeli z nami pójdziesz, to z dobrego, które wyświadczy nam WIEKUISTY - **my** wyświadczymy i tobie. ³³ Zatem wyruszyli od góry WIEKUISTEGO na drogę **przez** trzy dni, a przed nimi w trzydniowej drodze ciągnęła Arka Przymierza WIEKUISTEGO, by upatrzeć im miejsce odpoczynku. ³⁴ Zaś w dzień, gdy wyruszyli z obozu, był nad nimi obłok WIEKUISTEGO. ³⁵ I bywało, że kiedy arka wyruszała, Mojżesz mawiał: Powstań WIEKUISTY, niech rozproszą się Twoi wrogowie, a przed Twoim obliczem niech pierzchają Twoi nieprzyjaciele. ³⁶ A gdy stawała, mawiał: Wróc WIEKUISTY pomiędzy krocie tysięcy Izraela.

***10,12** step pomiędzy półwyspem Synaj, Kanaanem, a Idumeą.

***10,21** Gerszonici i Merarydzi ustawiali Przybytek przed przybyciem Kehatydów, którzy nieśli: Arkę, świecznik, stół i ołtarz, aby te najświętsze sprzęty natychmiast miały pomieszczenie.

***10,31** także: **doradcą, przewodnikiem**

11. Lecz kiedy lud zaczął niegodziwie utyskiwać w uszy WIEKUISTEGO, usłyszał to WIEKUISTY oraz zapłonął Jego gniew. Zapalił się wśród nich ogień WIEKUISTEGO i zaczął niszczyć skraj obozu. ² A lud wołał do Mojżesza. Więc Mojżesz pomodlił się do WIEKUISTEGO i ogień zgasł. ³ Zatem tej miejscowości nadano nazwę Tawera *, gdyż pośród nich płonął ogień WIEKUISTEGO. ⁴ Zaś pospólstwo, które było pomiędzy nimi *, zaczęło pożądać pożądliwością; nadto znowu zaczęli płakać również synowie Izraela, mówiąc: Kto nas nakarmi mięsem? ⁵ Wspominamy sobie rybę, którą darmo jadaliśmy w Micraim, arbuzy, dynie i pory, cebulę i czosnek. ⁶ A teraz nasza dusza przywiędła; nie ma nic - i tylko na tą mannę **patrz** nasze oczy. ⁷ Zaś manna była jak koriandrowe ziarno, a na spojrzenie - jakby widok perły. **Jan 6,31** ⁸ Lud się rozchodził i ją zbierał, po czym mielił w żarnach, lub tłukł w moździerzach oraz gotował w kotle, czy robił z niej pierogi. Zaś jej smak był jak smak łakoci na oliwie. ⁹ A gdy w nocy padała na obóz rosa - spadała też z nią manna. ¹⁰ Mojżesz słyszał jak lud płacze po swoich domach, każdy u wejścia **do** swojego namiotu. Zatem wielce zapłonął gniew WIEKUISTEGO, a i w oczach Mojżesza było to złe. ¹¹ Więc Mojżesz powiedział do WIEKUISTEGO: Czemu uczyniłeś tak źle Twojemu słudze? Czemu nie znalazłem łaski w Twoich oczach i włożyłeś na mnie brzemię całego tego ludu. ¹² Czy ja począłem cały ten lud? Czy ja go urodziłem, że do mnie mówisz - zanieś go na twym łonie do ziemi, którą zaprzysiągłeś jego ojcom, jak piastunka nosi niemowlę? ¹³ Skąd ja **mam** brać mięso, aby dać całemu temu ludowi? Bowiem płaczą nade mną, mówiąc: Daj nam mięsa, abyśmy jedli. ¹⁴ Ja sam nie mogę unieść całego tego ludu, gdyż on **jest** dla mnie za ciężkim. ¹⁵ A jeśli już tak ze mną postępujesz - jeśli znalazłem łaskę w Twoich oczach, raczej mnie zabij, bym nie widział mojego nieszczęścia.

¹⁶ Zatem WIEKUISTY powiedział do Mojżesza: Zbierz Mi siedemdziesięciu mężów ze starszizny Izraela, których znasz, że są starszymi ludu i jego nadzorcami oraz przyprowadź ich przed Przybytek Zboru; niech tam przy tobie staną. ¹⁷ A Ja zejdem

oraz tam będę z tobą mówił. Oddzielę z Ducha, który jest na tobie i złożę na nich, aby z tobą ponieśli brzemień ludu, i byś nie dźwigał ty sam. ¹⁸ Zaś ludowi powiedz: Przygotujcie się na jutro, a będziecie jedli mięso. Bo płakaliście w uszy WIEKUISTEGO, mówiąc: Kto nas nakarmi mięsem? Lepiej nam było w Micraim. Dlatego WIEKUISTY da wam mięsa oraz będziecie jedli. ¹⁹ Nie będziecie jeść jeden dzień, ani dwa dni, ani pięć dni, ani dwadzieścia dni - ²⁰ ale przez miesiąc czasu, póki nie wyjdzie przez wasze nozdrza i stanie się dla was obmierzłym. Dlatego, że wzgardziliście WIEKUISTYM, który jest pośród was i płakaliście przed Nim, mówiąc: Po co wyszliśmy z Micraim? ²¹ A Mojżesz powiedział: Sześć razy po sto tysięcy pieszych liczy lud między którym przebywam, a Ty powiadasz: Dam im mięsa, i będą jadali cały miesiąc. ²² Czy im się narznie owiec i byków, aby im starczyło? Czyż zbierze się dla nich wszystkie ryby morza, aby mieli dostatek?

²³ A WIEKUISTY powiedział do Mojżesza: Czy ręka WIEKUISTEGO jest za krótka? Oto ujrysz, czy spełni ci się Moje słowo, czy też nie. ²⁴ Zatem Mojżesz wyszedł i opowiedział ludowi słowa WIEKUISTEGO. Zaś koło Przybytku postawił zebranych siedemdziesięciu mężów ze starszyny ludu. ²⁵ A w obłoku zszedł WIEKUISTY oraz z nim mówił; i oddzielił z Ducha, który na nim był oraz złożył na siedemdziesięciu starszych mężach. Zatem stało się, że z zejściem na nich Ducha - prorokowali, i nie przestali *. ²⁶ Ale w obozie pozostali dwaj mężowie; imię jednego to Eldat, a imię drugiego - Medad. Więc Duch spoczął i na nich, bo należeli do zapisanych. Więc choć nie wyszli do Przybytku - prorokowali w obozie. ²⁷ Po czym przybiegł chłopiec i opowiedział Mojżeszowi, mówiąc: Eldat i Medat prorokują w obozie. ²⁸ Zatem odezwał się Jezus ^{S*} syn Nuna, od swej młodości sługa Mojżesza i powiedział: Panie mój, Mojżeszu, powstrzymaj ich. ²⁹ A Mojżesz mu odpowiedział: Czy jesteś o mnie zazdrosny? Bodajby cały lud WIEKUISTEGO zamienił się w proroków, jeżeli WIEKUISTY złoży na nich swojego Ducha. ³⁰ I Mojżesz wrócił do obozu; on oraz starsi Israela. ³¹ Potem zerwał się wiatr od WIEKUISTEGO oraz naniósł od morza przepiórek, i rzucił je na obóz - wokół obozu, na dwa łokcie nad ziemię, na dzień drogi z jednej i na dzień drogi z drugiej strony. ³² Więc w ów dzień zebrał się cały lud i całą noc, a i cały następny dzień zbierali przepiórki; ostatni zebrał dziesięć chomerów. Następnie rozłożyli je warstwami wokół obozu. ³³ I gdy jeszcze mięso było w ich zębach, jeszcze nie zostało zżute - na lud zapłonął gniew WIEKUISTEGO i WIEKUISTY poraził lud bardzo wielką kłeską. ³⁴ Zatem tej miejscowości nadano nazwę Kibroth-hataawa *, gdyż pochowano tam pożądlivych ludzi. ³⁵ A z Kibroth-hataawy lud ruszył do Chacerotu oraz pozostawał w Chacerocie.

*^{11,3} co znaczy: Płonący

*^{11,4} różnoplemienny lud; patrz: [II Mojżesza 12,38](#)

*^{11,25} inni: i przestali

*^{11,28} **C Jehoszua**

*^{11,34} co znaczy: Mogiła pożądania

12. A Mirjam * rozprawiała z Ahronem o Mojżeszu z powodu żony - Kuszytki **, którą pojął; gdyż pojął żonę z Kuszytów. ² I powiedzieli: Czyż WIEKUISTY mówił tylko z Mojżeszem? Przecież On mówił i z nami. A WIEKUISTY to usłyszał. ³ Bo Mojżesz, jako człowiek był bardzo skromnym, bardziej niż któryś z ludzi na ziemi. ⁴ Więc WIEKUISTY nagle powiedział do Mojżesza, do Ahrona oraz do Mirjam: Wy troje wyjdźcie do Przybytku Zboru. Zatem wyszli we troje. ⁵ A WIEKUISTY zstąpił w słupie obłoku, stanął u wejścia do Przybytku i zawołał: Ahron i Mirjam! Zatem oboje wyszli. ⁶ I powiedział: Posłuchajcie Moich słów. Jeśli ktoś u was jest prorokiem WIEKUISTEGO - Ja objawiam mu się w widzeniu; przemawiam do niego za

pośrednictwem snu. ⁷ Nie tak, **jak do** mojego sługi Mojżesza, który jest uwierzytelniony w całym Moim domu. ⁸ Do niego przemawiam z ust do ust; jawnie, a nie w zagadkach, **tak** ogląda * WIEKUISTEGO. Jakże nie obawialiście się rozprawiać o Moim słudze Mojżesz? ⁹ Więc zapłonął na nich gniew WIEKUISTEGO, i odeszli. ¹⁰ A zaledwie obłok ustąpił z nad Przybytku - a oto Mirjam pokryła się trądem, jak śniegiem. Zaś Ahron zwrócił się do Mirjam - a oto trędowata. ¹¹ Zatem Ahron powiedział do Mojżesza: Proszę, mój panie, nie chcesz uznawać nam za winę, żeśmy się otumanili i zgrzeszyli. ¹² Niech ona nie będzie jak ten martwy płód, któremu przy wyjściu z łona matki już odgnęła połowa ciała. ¹³ A Mojżesz zawołał do WIEKUISTEGO, mówiąc: O, Boże! Uzdrów ją! ¹⁴ Więc WIEKUISTY powiedział do Mojżesza: Gdyby ojciec plunął jej w twarz, czyżby się nie rumieniła siedem dni? Niech będzie zamkniętą poza obozem przez siedem dni, a następnie niech wróci. ¹⁵ Zatem Mirjam została zamkniętą poza obozem przez siedem dni; a i lud nie wyruszył dopóki nie wróciła Mirjam. ¹⁶ Po czym lud wyruszył z Chacerotu i stanął obozem na puszczy Paran.

*12,1 spolszczone: Maria

**12,1 czarnoskórej Etiopki

*12,8 także: **rozważa, okazuje szacunek**

13. Potem WIEKUISTY oświadczył Mojżeszowi, mówiąc: ² Wyślij mężów, by przepatrzyli ziemię Kanaan, którą oddaję synom Izraela. Poślcie po jednym mężu z każdego pokolenia ich ojców *, wszystkich z dostojniejszych między nimi. ³ Więc Mojżesz wysłał ich z puszczy Paran, według rozkazu WIEKUISTEGO; a wszyscy oni **byli** przedniejszymi mężami u synów Izraela. ⁴ A oto ich imiona: Z pokolenia Reubena - Szammua, syn Zakkura. ⁵ Z pokolenia Szymeona - Szafat, syn Chori'ego. ⁶ Z pokolenia Jehudy - Kaleb *, syn Jefunny. ⁷ Z pokolenia Issachara - Igal, syn Josefa. ⁸ Z pokolenia Efraima - Hozeasz *, syn Nuna. ⁹ Z pokolenia Biniamina - Palty, syn Rafua. ¹⁰ Z pokolenia Zebuluna - Gadiel, syn Sodi'ego. ¹¹ Z pokolenia Josefa, z potomstwa Menaszy - Gaddy, syn Susi'ego. ¹² Z pokolenia Dana - Ammiel, syn Gemallego. ¹³ Z pokolenia Aszera - Sethur, syn Michaela. ¹⁴ Z pokolenia Naftalego - Nachby, syn Wafsi'ego. ¹⁵ Z pokolenia Gada - Geuel, syn Machi'ego. ¹⁶ Oto imiona mężów, których wysłał Mojżesz, by przepatrzyli ziemię Kanaan. Mojżesz nazwał też Hozeasza, syna Nuna - Jezusem **S***. ¹⁷ Zatem Mojżesz ich wysłał, by przepatrzyli ziemię Kanaan oraz do nich powiedział: Wstąpcie po tej suchej wyniosłości oraz wejdźcie na górę. ¹⁸ Obejrzyjcie ziemię, jaką ona **jest**, oraz lud, który na niej mieszka; czy **jest** on silny, czy też słaby; czy **jest** nieliczny, czy też wielki. ¹⁹ I jaką **jest** ziemia, którą zamieszkuje - czy **jest** dobra, czy zła; jakie są miasta w których przebywa, czy też obozowiska, lub twierdze? ²⁰ Co **tam jest** za gleba, czy ona żyzna, czy płonna *? Czy są na niej drzewa, czy nie? Bądźcie mężni oraz weźcie ze sobą owoce tej ziemi. Zaś wtedy był czas - czas dojrzewania winogron. ²¹ Zatem poszli i przepatrzyli ziemię od pustyni Cyn * - do Rechobu, idąc ku Chamath. ²² Wchodząc po suchej wyniosłości, dotarli aż do Hebronu, gdzie byli Achiman, Szeszaj i Talmaj - potomkowie Enaka *; zaś Hebron był zbudowany siedem lat przed Coanem ** w Micraim. ²³ I doszli aż do doliny Eszkol oraz ucięli tam latorośl z jednym gronem winnych jagód oraz we dwoje nieśli ją na drążku; także z granatowych jabłek i fig. ²⁴ Tę miejscowość nazwano Doliną Eszkol * z powodu winnego grona, które tam ucięli synowie Izraela. ²⁵ A wrócili na koniec czterdziestu dni, po przepatrzeniu ziemi. ²⁶ Zatem przyszli oraz przybyli do Mojżesza, do Ahrona i do całego zboru synów Izraela na puszczy Paran, do Kadeszu. Potem zdali im sprawę oraz całemu zborowi i pokazali im owoce **owej** ziemi. ²⁷ I opowiadali mu, mówiąc: Przyszliśmy do tej ziemi,

do której nas wysłałeś i rzeczywiście, płynie ona mlekiem, i miodem; a oto jej owoce.
²⁸ Tylko, że lud, **który** zamieszkuje tą ziemię **jest** silnym; miasta też są warowne, bardzo wielkie; no i widzieliśmy tam potomków Enaka. ²⁹ Południową stronę ziemi zamieszkuje Amalek, na górach mieszka Chyttejczyk, Jebusyta, i Emorejczyk; zaś Kanaanejczyk mieszka nad morzem oraz nad brzegiem Jardenu *. ³⁰ Zaś Kaleb uspokajał lud wzburzony na Mojżesza, mówiąc: Wejść - wejdziemy oraz ją zdobędziemy, a podołać - jej podołamy. ³¹ Jednak mężowie, którzy z nim **tam** chodzili, powiedzieli: Nie możemy wchodzić do tego ludu, gdyż on jest od nas silniejszym. ³² I rozpuścili między synami Israela złą wieść o ziemi, którą przepatrzyli, mówiąc: Ziemia, którą przeszliśmy w celu jej przepatrzenia - to ziemia pożerająca swoich mieszkańców; a cały lud, który w niej widzieliśmy - to rośli ludzie. ³³ Tam też widzieliśmy i olbrzymów, synów Enaka z rodu olbrzymów, więc byliśmy w naszych oczach jak szarańcza, i takimi też byliśmy w ich oczach.

*^{13,2} oprócz Lewitów, którzy nie uczestniczyli w przyszłym podziale kraju.

*^{13,6} **K** co znaczy: Serce według serca, Odważny, Waleczny, Bohater; inni, najprawdopodobniej: Pies

*^{13,8} pisany także: Hoszea (Ozeasz)

*^{13,16} **C** Jehoszua

*^{13,20} także: **bezwartościowa, nieplodna**

*^{13,21} pustynia Cyn stanowi północny kraniec pustyni Paran

*^{13,22} syna Arby (patrz: **Jezusa syna Nuna 15,13 - 14**), założyciela Kiriath Arba, czyli Hebronu (Chebronu).

**^{13,22} Tanis w dolnym Egipcie; najprawdopodobniej ognisko potężnego państwa Chitteczyków (spolszczone: Hetejczyków), którzy mieli drugą siedzibę koło Hebronu.

*^{13,24} co znaczy: Kiść, winogrono.

*^{13,29} spolszczone: Jordanu

14. Więc cały zbor się poruszył; rozplakali się na głos i lud płakał tej nocy. ²

Także wszyscy synowie Israela szemrali przeciwko Mojżeszowi i przeciw Ahronowi oraz cały zbor do nich powiedział: O, gdybyśmy pomarli w ziemi Micraim, albo gdybyśmy pomarli na pustyni! ³ Po co WIEKUISTY prowadzi nas do tej ziemi? Abyśmy padli od miecza, by nasze żony i nasze dzieci stały się **kogoś** łupem? Czy nie lepiej by nam było wrócić do Micraim? ⁴ Nadto powiedzieli jeden do drugiego: Ustanówmy sobie wodza oraz wróćmy do Micraim. ⁵ Wtedy Mojżesz padł na swoje oblicze, **padł** i Ahron wobec całego zgromadzenia - zboru synów Israela. ⁶ A Jezus, syn Nuna i Kaleb, syn Jefunny, **ci** z wywiadowców ziemi, rozdarli swoje szaty ⁷ i powiedzieli do całego zboru synów Israela, mówiąc: Ziemia, którą przeszliśmy, by ją przepatrzyć - to dobra ziemia, bardzo dobra. ⁸ Jeśli upodoba nas Sobie WIEKUISTY - wtedy nas zaprowadzi do tej ziemi i nam ją odda; tą ziemię, **co** opływa mlekiem i miodem. ⁹ Tylko nie bądźcie przekorni WIEKUISTEMU i nie bójcie się ludu tej ziemi, bo oni **będą** naszą strawą; odstąpił od nich ich cień *, bo WIEKUISTY **jest** z nami; nie obawiajcie się ich! ¹⁰ Ale cały zbor zamierzał ich ukamienować kamieniami. Lecz w Przybytku Zboru, przed wszystkimi synami Israela ukazał się majestat WIEKUISTEGO. ¹¹ I Wiekuiasty powiedział do Mojżesza: Dopóki jeszcze będzie Mnie lżył ten lud? Dopóki nie będzie Mi ufał, pomimo wszystkich znaków, które spełniłem wobec niego? ¹² Porażę go zarazą i go wyplenię, a z ciebie uczynię naród większy oraz silniejszy od niego. ¹³ Ale Mojżesz powiedział do WIEKUISTEGO: Oto usłyszą to Micrejczycy, spośród których wyprowadziłeś ten lud Swoją mocą, ¹⁴ i powiedzą to mieszkańcom tej ziemi, którzy już słyszeli, że Ty, WIEKUISTY, jesteś wśród tego ludu; że im się ukazałeś oko w oko, Ty, WIEKUISTY; że Twój obłok stoi nad nami, i że w słupie obłoku idziesz przed nami we dnie, a w słupie ognia w nocy. ¹⁵ Więc gdybyś zgładził ten lud co do jednego, to narody, które słyszały o Twojej sławie powiedzą, mówiąc: ¹⁶ Ponieważ WIEKUISTY nie mógł sprowadzić tego ludu do

ziemi, którą im przysiągł - dlatego wytępił ich na pustyni. ¹⁷ Zatem niech się okaże wielką siłą WIEKUISTEGO, **tak jak to** wypowiedziałeś w słowach: ¹⁸ WIEKUISTY - nieskory do gniewu oraz pełen miłości; On zabiera nieprawość, niesprawiedliwość i grzech, oraz splacając winę, oczyszcza wolnych od zmazy ojców wobec synów, aż do trzeciego i czwartego. ¹⁹ Opuść winę tego ludu według wielkości Twojego miłosierdzia, tak jak odpuszczałeś temu ludowi od Micraim - aż dotąd. ²⁰ A WIEKUISTY powiedział: Opuściłem według twojego słowa. ²¹ Jednak jak **jestem** żywy, oraz że cała ziemia będzie pełną chwały WIEKUISTEGO - ²² ci wszyscy ludzie, którzy widzieli Moją chwałę i Moje znaki, które spełniałem w Micraim, i na pustyni, a często Mnie doświadczyli, i nie słuchali Mojego głosu - ²³ oni nie ujrzą ziemi, którą zaprzysiągłem ich ojcom. Żaden z tych, którzy Mnie lżyli - jej nie ujrzy! ²⁴ Jednak Mojego sługę Kaleba, za to, że był w nim inny Duch i w zupełności Mi ulegał - jego zaprowadzę do ziemi, do której poszedł, więc jego ród ją odziedziczy. ²⁵ W dolinie przebywają Amalekita i Kanaanejczyk; dlatego jutro zawróćcie oraz wyruszcie na pustynię, po drodze ku morzu Sitowia.

²⁶ Nadto WIEKUISTY oświadczył Mojżeszowi i Ahronowi, mówiąc: ²⁷ Jak długo ten zły zbór będzie podlegał przeciw Mnie? Słyszałem szemranie synów Izraela, które kierują przeciw Mnie. ²⁸ Powiedz im: Jak **jestem** żywy, powiada WIEKUISTY; jak mówiliście w Moje uszy - tak wam uczynię. ²⁹ Wasze ciała polegną na tej pustyni - wszyscy wasi spisani, według całej waszej liczby od lat dwudziestu i wyżej, co podzegli przeciw Mnie. **Hebrajczyków 3,17** ³⁰ Wy nie wejdziecie do tej ziemi względem której podniosłem Moją rękę, że was w niej osiedlę, za wyjątkiem Kaleba, syna Jefunny oraz Jezusa, syna Nuna. ³¹ Zaś wasze dzieci o których mówiliście, że będą łupem - te wprowadzę; i one umiłują ziemię, którą wy wzgardziliście. ³² Jednak wy - wasze trupy zalegną na tej pustyni. ³³ Ale i wasi synowie będą koczować po tej pustyni przez czterdzieści lat oraz poniosą skutki waszego przemieszczenia, aż wasze trupy zalegną na pustyni. ³⁴ Według liczby dni w których przepatrywaliście ziemię, **czyli** czterdziestu dni - poniesiecie waszą karę; po roku za każdy dzień, **czyli** czterdzieści lat, abyście poznali Moją niechęć. ³⁵ Ja, WIEKUISTY, to wypowiedziałem oraz inaczej nie postąpię z całym tym złym zbojem, który się zmówił na Mnie; wyginą na tej pustyni, tu pomrą. ³⁶ Zaś mężowie, których wysłał Mojżesz, by przepatrywali tę ziemię - a **gdy** wrócili, podpuścili przeciw niemu cały zbór, rozpuszczając złą wieść o ziemi - ³⁷ ci mężowie, co rozpuścili złą wieść o tej ziemi, pomarli porażeni przed obliczem WIEKUISTEGO. **1 Koryntian 10,10; Hebrajczyków 3,17** ³⁸ Z tych mężów, co chodzili przepatrywać tę ziemię, zostali tylko przy życiu - Jezus, syn Nuna oraz Kaleb, syn Jefunny. ³⁹ Zaś Mojżesz opowiedział te słowa wszystkim synom Izraela, zatem lud bardzo lamentował. ⁴⁰ A **kiedy** rano wstali, ruszyli ku wierzchowi góry, mówiąc: Oto **jesteśmy** gotowi wejść do tego miejsca, o którym powiedział WIEKUISTY, bo zgrzeszyliśmy. ⁴¹ Lecz Mojżesz powiedział: Czemu przestępujecie rozkaz WIEKUISTEGO? To przecież się nie powiedzie. ⁴² Nie wchodźcie, gdyż między wami nie ma WIEKUISTEGO; więc nie chcecie zostać porażeni przed waszymi wrogami. ⁴³ Bo Amalekita i Kanaanejczyk **są** tuż przed wami, zatem polegniecie od miecza. Ponieważ odstąpiliście od WIEKUISTEGO - WIEKUISTY także nie będzie z wami. ⁴⁴ Oni jednak uparli się wejść na szczyt góry. Ale Arka Przymierza WIEKUISTEGO oraz Mojżesz nie opuścili obozu. ⁴⁵ Nadto zszedł Amalekita i Kanaanejczyk, **który** mieszkał na owej górze oraz ich porazili, po czym do szczętu ich rozbili.

***14,9** także: **obrona**

15. Potem WIEKUISTY oświadczył Mojżeszowi, mówiąc: ² Oświadczy synom Izraela i im powiedz: Gdy przyjdziecie do ziemi waszego pobytu, którą wam oddam, ³ a zechcecie spełnić ofiarę ogniową WIEKUISTEMU - całopalenie, albo ofiarę rzeźną, przeznaczając ją według ślubu, bądź na dobrowolny dar, bądź na wasze uroczystości, by uczynić zapach przyjemny WIEKUISTEMU z rogacizny, czy trzód - ⁴ to niech ten, co składa swoją ofiarę WIEKUISTEMU, przyniesie przy tym ofiarę z pokarmów *: Dziesiątą część efy przedniej mąki, zaczynionej czwartą częścią hynu oliwy. ⁵ Zaś na zalewkę - czwartą część hynu wina. Tak masz przynosić zarówno przy całopaleniu, jak i przy ofierze rzeźnej, do każdego jagnięcia. ⁶ Przy baranie także przyniesiesz ofiarę z pokarmów - dwie dziesiąte części efy przedniej mąki, zaczynionej trzecią częścią hynu oliwy. ⁷ I na zalewkę - trzecią część hynu wina. To masz przynosić na zapach przyjemny dla WIEKUISTEGO. ⁸ A jeśli na całopalenie, lub na ofiarę rzeźną przyniesiesz cielca, przeznaczając go na spełnienie ślubu, albo na ofiarę opłatną dla WIEKUISTEGO - ⁹ to przy cielcu także należy przynosić ofiarę z pokarmów: Trzy dziesiąte części efy przedniej mąki, zaczynionej połową hynu oliwy. ¹⁰ Masz także przynosić pół hynu wina na zalewkę jako ofiarę ogniową, na zapach przyjemny dla WIEKUISTEGO. ¹¹ Tak należy czynić przy każdym byku oraz przy każdym baranie lub jagnięciu z owiec, czy z kóz. ¹² To uczynicie przy każdej, według liczby składanych przez was ofiar; stosownie do ich liczby. ¹³ W ten sposób uczyni to każdy krajowiec, który składa ofiarę ogniową na zapach przyjemny dla WIEKUISTEGO. ¹⁴ A gdyby oprócz was gościem był cudzoziemiec, albo będący między wami w waszych pokoleniach, a zechce spełnić ofiarę ogniową na zapach przyjemny dla WIEKUISTEGO - to jak wy czynicie, tak i on będzie czynił. ¹⁵ Ogólnie - jedna ustawa jest dla was oraz dla przybysza - cudzoziemca; to jest długotrwała ustawa w waszych pokoleniach; jak wy, tak też i cudzoziemiec będzie przed obliczem WIEKUISTEGO. ¹⁶ Jedno prawo i jeden wyrok będzie dla was oraz dla cudzoziemca, który u was przebywa.

¹⁷ Nadto WIEKUISTY oświadczył Mojżeszowi, mówiąc: ¹⁸ Powiedz synom Izraela i im objaśnij: Gdy wejdziecie do ziemi, do której was prowadzę, ¹⁹ i zaczniecie spożywać chleb tej ziemi - wtedy należy zbierać daninę dla WIEKUISTEGO. ²⁰ Na daninę złożycie kołacz, jako pierwocinę waszego ciasta; jako daninę z klepiska - tak ją złożycie.

²¹ W waszych pokoleniach, z pierwociny waszego ciasta oddawajcie daninę WIEKUISTEMU.

²² A gdybyście zbłądzili i nie spełnili któregoś ze wszystkich tych przykazań, które WIEKUISTY wypowiedział do Mojżesza; ²³ z wszystkiego, co WIEKUISTY wam rozkazał przez Mojżesza, od dnia, którego WIEKUISTY wam to rozkazał i nadal w waszych pokoleniach; ²⁴ to jeżeli z nieuwagi * zboru popełniony był ten błąd, niech cały zbór złoży według przepisu - jednego, młodego cielca na całopalenie, na zapach przyjemny dla WIEKUISTEGO, wraz z jego ofiarą z pokarmów i zalewką oraz jednego kozła na ofiarę zagrzeszną. ²⁵ A kapłan oczyści cały zbór synów Izraela i będzie im odpuszczone; bo to był błąd, a oni przynieśli WIEKUISTEMU za swój błąd swoją ofiarę ogniową, oraz przed WIEKUISTEMO swoją ofiarę zagrzeszną. ²⁶ Więc będzie odpuszczone całemu zborowi synów Izraela oraz cudzoziemcowi, który pośród nich przebywa; gdyż cały lud popełnił to nierozmyślnie. ²⁷ A jeśli ktoś sam tylko nierozmyślnie zgrzeszył, to niech złoży roczną kozę na ofiarę zagrzeszną. ²⁸ Zaś kapłan rozgrzeszy tą osobę, która popełniła błąd, grzesząc nierozmyślnie przed WIEKUISTEMO - oczyszczając ją, aby było jej odpuszczone. ²⁹ Jedno prawo niech będzie u was dla tego, co nierozmyślnie popełnia błąd, tak dla krajowca między synami Izraela, jak i dla cudzoziemca, który przebywa pośród was. ³⁰ Ale jeśli ktoś

coś popełnił zuchwałą ręką, bądź krajowiec, bądź z cudzoziemców - zelżył on WIEKUISTEGO, ta osoba będzie wytraconą spośród swojego ludu. ³¹ Bowiem wzgardził słowem WIEKUISTEGO oraz naruszył Jego przykazanie; ta dusza niech będzie wytraconą; jej wina **spoczywa** na niej.

³² A kiedy synowie Izraela przebywali na pustyni, napotkali człowieka, **który** zbierał drzewo w dzień szabatu. ³³ Zatem ci, **co** go napotkali, gdy zbierał drzewo, przyprowadzili go do Mojżesza, do Ahrona i do całego zboru. ³⁴ Potem oddali go pod straż, bowiem nie było wyjaśnione, co z nim zrobić. ³⁵ A WIEKUISTY powiedział do Mojżesza: Ten człowiek będzie wydanym na śmierć; niech go poza obozem ukamieniuje kamieniami cały zbor. ³⁶ Więc cały zbor wyprowadził go poza obóz oraz ukamienował go kamieniami, i umarł, jak WIEKUISTY rozkazał Mojżeszowi.

³⁷ Nadto WIEKUISTY powiedział Mojżeszowi, mówiąc: ³⁸ Powiedz synom Izraela i im poleć, by w swoich pokoleniach zrobili sobie strzępki * na skrajach swoich szat, i umieścili na tych narożnych strzępkach nić z błękitu. ³⁹ Niech to będzie dla was strzępką, abyście spoglądając na niego, wspominali wszystkie przykazania WIEKUISTEGO oraz je spełniali, a nie unosili się za waszym sercem oraz za waszymi oczami, za którymi się uganiacie. **Mateusz 23,5** ⁴⁰ Abyście pamiętali oraz spełniali wszystkie Moje przykazania, i byli świętymi **dla** waszego Boga. ⁴¹ Ja **jestem** WIEKUISTY, wasz Bóg, który was wyprowadził z ziemi Micraim, aby **dla** was być Bogiem; Ja, WIEKUISTY, wasz Bóg.

***15,4** to podano jako nowe rozporządzenie

***15,24** dokładnie: od oczu zboru (gdy zbor tego nie zauważył)

***15,38** także: **frędzle; wiązane, kręcone nici.**

16. A Korach, syn Ic'hara, syna Kehata, syna Lewiego; Dathan, Abiram, synowie Eliaba oraz On, syn Peleta, potomkowie Reubena, zaplanowali ² i powstałi w obliczu Mojżesza, a z nimi dwustu pięćdziesięciu mężów z synów Izraela - naczelnicy zboru, powołani na zebrania, ludzie znamienici - ³ oraz zebrali się przeciw Mojżeszowi i Ahronowi, mówiąc do nich: Dość **dla** was! Przecież cały ten zbor, wszyscy są święci, a pośród nich **jest** WIEKUISTY. Więc czemu się wynosicie nad zgromadzeniem WIEKUISTEGO? ⁴ I usłyszał to Mojżesz oraz padł na swoje oblicze. ⁵ Potem powiedział tak do Koracha oraz do całego jego zgromadzenia: Niech jutro WIEKUISTY pokaże kto **jest** za Nim i kto święty - niech tego zbliży do Siebie; zaś kogo wybierze, temu da podejść do Siebie. ⁶ Oto co macie czynić: Jutro niech każdy weźmie sobie kadzielnicę - Korach i cały jego zbor - ⁷ nałóżcie w nie ognia oraz nasypcie w nie kadzidła przed obliczem WIEKUISTEGO. I niechaj będzie, że ten człowiek, którego wybierze WIEKUISTY - ten **jest** świętym. Dość **dla** was, synowie Lewiego. ⁸ I Mojżesz powiedział do Koracha: Posłuchajcie, synowie Lewiego. ⁹ Czy wam mało, że Bóg was wyróżnił ze zboru Izraela oraz przybliżył was do Siebie, abyście pełnili służbę przy Przybytku WIEKUISTEGO i stawali przed zbozem, by im służyć? ¹⁰ Przybliżył ciebie i z tobą wszystkich twoich braci, synów Lewiego, a domagacie się jeszcze kapłaństwa? ¹¹ Ale ty i cały twój zbor jesteście zmówieni przeciw WIEKUISTEMU. A Ahron - kim on **jest**, że przeciw niemu szemracie? ¹² Więc Mojżesz posłał, by zawołano Dathana i Abirama, synów Eliaba - lecz oni powiedzieli: Nie pójdziemy. ¹³ Czy mało tego, że nas wyprowadziłeś z ziemi płynącej mlekiem i miodem, by nas zamorzyć na tej pustyni, a jeszcze chcesz panować nad nami jako władca? ¹⁴ Przecież nie wprowadziłeś nas do ziemi płynącej mlekiem i miodem, ani nie dałeś nam posiadłości, pól i winnic; czy oślepiasz oczy tych ludzi? Nie pójdziemy. ¹⁵ To bardzo rozjątrzyło Mojżesza, więc powiedział do WIEKUISTEGO: Nie zwracaj się ku ich ofierze. Nie wziąłem od nich ani jednego osła, ani nie

skrzywdziłem żadnego z nich. ¹⁶ Potem Mojżesz powiedział do Koracha: Stawcie się przed obliczem WIEKUISTEGO - ty i cały twój zbor; ty, oni i Ahron - jutro. ¹⁷ Nadto niech każdy weźmie swoją kadzielnicę, włóżcie w nie kadzidła i niech każdy podniesie swoją kadzielnicę ku obliczu WIEKUISTEGO - dwieście pięćdziesiąt kadzielnic. Ty też, i Ahron - każdy swoją kadzielnicę. ¹⁸ Zatem każdy wziął swoją kadzielnicę, nałożyli w nie ognia, nasypali w nie kadzidła i stanęli u wejścia do Przybytku Zboru; jak również Mojżesz i Ahron. ¹⁹ A kiedy przy wyjściu do Przybytku Zboru Korach zgromadził przeciwko nim cały zbor, ukazał się całemu zborowi majestat WIEKUISTEGO. ²⁰ Zaś WIEKUISTY oświadczył Mojżeszowi i Ahronowi, mówiąc: ²¹ Odłączcie się z pośród tego zboru, bowiem w tej chwili ich wytepię. ²² Więc padli na swoje oblicza i powiedzieli: Boże, Panie duchów wszelkiej cielesnej natury ^S. Jeden człowiek zgrzeszył, a chcesz się gniewać na cały zbor? ²³ A WIEKUISTY oświadczył Mojżeszowi, mówiąc: ²⁴ Oświadcź zborowi, mówiąc: Odejdźcie wokół od mieszkania Koracha, Dathana i Abiarama. ²⁵ Więc Mojżesz wstał oraz podszedł do Dathana i Abiarama, a za nim poszli starsi Izraela. ²⁶ I oświadczył zborowi, mówiąc: Odejdźcie od namiotów tych niegodziwych ludzi i nie dotykajcie się niczego, co do nich należy, abyście nie zginęli przez wszystkie ich grzechy. ²⁷ Zatem odeszli ze wszystkich stron od mieszkania Koracha, Dathana i Abiarama; a Dathan i Abiram wyszli i stali z żonami oraz swoimi dziećmi u wejścia do swych namiotów. ²⁸ Zaś Mojżesz powiedział: Po tym poznacie, że WIEKUISTY mnie posłał, bym zorganizował wszystkie te sprawy oraz że nie robiłem tego samowolnie: ²⁹ Jeśli ci pomrą śmiercią wszystkich ludzi i spełni się nad nimi przeznaczenie wszystkich ludzi - to **oznacza**, że WIEKUISTY mnie nie posłał. ³⁰ Ale jeżeli WIEKUISTY objawi takie zjawisko, że ziemia rozewrze swoją paszczę i ich pochłonie oraz wszystko, co do nich należy, i żywcem zstąpią do Krainy Umarłych ^{*} - wtedy poznacie, że ci ludzie lżyli WIEKUISTEGO. ³¹ I gdy zaledwie skończył mówić wszystkie te słowa, stało się, że pod nimi rozstąpiła się ziemia. ³² Zatem ziemia otworzyła swą paszczę oraz ich pochłonęła, ich domy, wszystkich ludzi Koracha oraz cały dobytek. ³³ I zeszedł żywcem do Krainy Umarłych oraz wszystko, co do nich należało. A ziemia zamknęła się nad nimi, więc wyginęli ze środka zgromadzenia. ³⁴ Zaś wszyscy Izraelici, co byli wokół nich, uciekli na ich krzyk, gdyż mówili: Żeby ziemia i nas nie pochłonęła. ³⁵ Nadto wyszedł ogień od WIEKUISTEGO oraz pożarł tych dwustu pięćdziesięciu mężów, którzy przynieśli kadzidło.

***16,30** hebr. do Szeolu; czyli do podziemnego świata

17. Potem WIEKUISTY oświadczył Mojżeszowi, mówiąc: ² Powiedz Elazarowi, synowi Ahrona, kapłana, aby pozbiarał z pogorzelnika kadzielnice - zaś ogień niech odrzuca daleko. Bowiem zostały poświęcone ³ kadzielnice tych, co przypłacili życiem **za** swe grzechy. Niech zrobią z nich kute blachy na pokrycie ołtarza. Gdyż przynieśli je przed oblicze WIEKUISTEGO, a **wcześniej** zostały poświęcone; niech one będą znakiem dla synów Izraela. ⁴ Więc kapłan Elazar zebrał owe miedziane kadzielnice, które przynieśli spaleni i rozplaszczono je na pokrycie ołtarza. ⁵ Na pamięć dla synów Izraela, aby żaden postronny, który nie pochodzi z rodu Ahrona, nie podchodził dla palenia kadzidła przed WIEKUISTYM. I żeby nie był podobny do Koracha oraz jego zboru, jak o tym WIEKUISTY mówił przez Mojżesza.

⁶ A nazajutrz cały zbor synów Izraela szemrał przeciwko Mojżeszowi i Ahronowi, mówiąc: Wy zabiliście lud WIEKUISTEGO. ⁷ Zaś gdy zbor zbierał się przeciw Mojżeszowi i Ahronowi, stało się, że zwrócili się ku Przybytkowi Zboru; a oto okrył go obłok i ukazał się majestat WIEKUISTEGO. ⁸ A Mojżesz wszedł z Ahronem do

wnętrza * Przybytku Zboru. ⁹ I WIEKUISTY oświadczył Mojżeszowi, mówiąc: ¹⁰ Usuńcie się z pośród tego zboru, a natychmiast ich zgładzę. Lecz oni padli na swe oblicza. ¹¹ Potem Mojżesz powiedział do Ahrona: Weź kadzielnicę oraz nałóż w nią ognia z ołtarza, wsyp też kadzidła i zanieś zaraz do zboru oraz ich oczyść, bo już wyszedł gniew od oblicza WIEKUISTEGO; zaczęła się klęska. ¹² A Ahron ją wziął, jak powiedział Mojżesz, oraz przybiegł do środka zgromadzenia. I oto w ludzie już zaczęła się klęska. Więc wsypał kadzidła oraz oczyścił lud. ¹³ Nadto stanął pomiędzy umarłymi - a żywymi; a klęska została powstrzymana. ¹⁴ Jednak umarłych od tej klęski było czternaście tysięcy siedemset **osób**, oprócz umarłych z powodu Koracha. ¹⁵ A gdy klęska została powstrzymana, Ahron wrócił do Mojżesza, do wejścia **do** Przybytku Zboru.

¹⁶ Nadto WIEKUISTY oświadczył Mojżeszowi, mówiąc: ¹⁷ Powiedz synom Izraela i weź od nich po buławie od każdego rodowego domu, od wszystkich ich naczelników według ich rodowych domów - dwanaście buław; i napiszesz imię każdego na jego buławie. ¹⁸ Zaś imię Ahrona napiszesz na buławie Lewiego, ponieważ ma być jedna buława od naczelnika ich rodowych domów. ¹⁹ Potem położysz je w Przybytku Zboru, przed Arką Świadectwa; tam, gdzie się wam ukazują. ²⁰ I stanie się, **że** kogo wybiorę - tego buława zakwitnie; i tak uciszę przed Sobą szemrania synów Izraela, którymi podżegają przeciw wam. ²¹ Więc Mojżesz powiedział to synom Izraela i wszyscy ich naczelnicy dali mu po buławie, od każdego naczelnika, według ich rodowego domu - dwanaście buław; a buława Ahrona była pomiędzy ich buławami. ²² Zatem Mojżesz położył te buławy w Przybytku Świadectwa, przed obliczem WIEKUISTEGO. ²³ A nazajutrz, gdy Mojżesz przyszedł do Przybytku Świadectwa, okazało się, że oto zakwitła buława Ahrona z domu Lewiego. Wypuściła pączki, wydała kwiat oraz dojrzały na niej migdały. ²⁴ Więc Mojżesz wyniósł wszystkie buławy sprzed oblicza WIEKUISTEGO - do wszystkich synów Izraela; zatem **je** obejrzel i wzięli, każdy swoją buławę. ²⁵ Zaś WIEKUISTY powiedział do Mojżesza: Odnieś buławę Ahrona przed Arkę Świadectwa, w celu zachowania znaku **dla** synów przekory, by zaprzestało ich szemranie przeciwko Mnie oraz nie wymierali. ²⁶ Więc Mojżesz to uczynił; jak mu rozkazał WIEKUISTY - tak uczynił. ²⁷ A synowie Izraela powiedzieli do Mojżesza, mówiąc: Oto konamy i ginimy; wszyscy ginimy. ²⁸ Umiera każdy, kto się tylko zbliża do Przybytku WIEKUISTEGO; czyż do szczętu wymrzemy?

***17,8** co oznacza - dziedziniec, bowiem Mojżesz nie wchodził do Przybytku.

18. Potem WIEKUISTY powiedział do Ahrona: Ty, twoi synowie i wraz z tobą, twój rodowy dom, będziecie ponosić wykroczenia przeciw świętemu miejscu. Także ty i twoi synowie wraz z tobą będziecie ponosić wykroczenia przeciwko waszemu kapłaństwu. ² Przybliżysz do siebie swoich braci - pokolenie Lewiego, ród twojego ojca; niech oni się przyłączą do ciebie i niechaj ci usługują, gdy ty oraz twoi synowie wraz z tobą, będziecie przed Przybytkiem Świadectwa. ³ Niech pełnią swoją straż oraz straż **przy** całym Przybytku; jednak do przyborów Świątyni oraz do ofiarnicy niech nie podchodzą, by nie pomarli - zarówno oni, jak i wy *. ⁴ Przyłączą się do ciebie oraz będą pełnili straż świętego miejsca oraz straż Przybytku Zboru, przy każdej usłudze Przybytku; zaś postronny niech się do was nie zbliża. ⁵ Zatem będziecie pełnić straż sanktuarium oraz straż ofiarnicy, by nadal nie było gniewu na synów Izraela. ⁶ A Ja, oto wybrałem z pośród synów Izraela waszych braci Lewitów; są wam oddani w darze dla WIEKUISTEGO, by pełnili służbę przy Przybytku Zboru. ⁷ Zaś ty oraz twoi synowie z tobą, przestrzegajcie waszego kapłaństwa w każdej sprawie ofiarnicy, oraz tego, co **jest** poza zastoną, abyście przy tym służyli. Daję wam w darze służbę waszego kapłaństwa, a postronny który się zbliży - poniesie śmierć.

⁸ Nadto WIEKUISTY powiedział do Ahrona: Zaś tobie oddaję pozostałości przechowywane * z Moich danin; oddałem je tobie oraz twoim synom ustawą długotrwałą, jako uświęcony udział z wszystkiego poświęcanego przez synów Izraela. ⁹ Oto co należy do ciebie z rzeczy przenaświętszych; z tego, co idzie na ogień: Dla ciebie oraz dla twoich synów - każda ich ofiara, zarówno z pokarmów, zagrzeszna, jak i pokutna, którą będą Mi oddawać jako święte świętych *. ¹⁰ Będziesz to jadał na najświętszym miejscu *. Może to jeść każdy mężczyzna; ma to być dla ciebie poświęcone. ¹¹ A oto co twoje: Daniny z ich darów, ze wszystkich ofiar przedstawionych przez synów Izraela - długotrwałą ustawą oddaję je tobie, twoim synom i twoim córkom, **które są** z tobą; każdy czysty w twym domu może je jeść. ¹² Wszystko, co najprzedniejsze z oliwy oraz wszystko, co najprzedniejsze z wina i zboża; pierwociny, które składają WIEKUISTEMU - tobie je oddaję. ¹³ Twoje będą pierwociny wszystkiego, co w ich ziemi, które przynoszą WIEKUISTEMU; może je jeść każdy czysty w twoim domu. ¹⁴ Twoim będzie wszystko, co **jest** zaklęte w Izraelu. ¹⁵ Twoim będzie wszystko, co rozwiera łono u każdej cielesnej natury ^S, a bywa ofiarowane WIEKUISTEMU; tak z ludzi, jak i z bydła. Jednak weźmiesz okup za pierwotnego z ludzi; również weźmiesz okup za pierwotne z nieczystego bydła. ¹⁶ Zaś okup za nich **będzie taki**: Począwszy od jednego miesiąca, weźmiesz okup według twojej wyceny - pięć szekli srebra według uświęconego szekla, a w nim dwadzieścia ger. ¹⁷ Jednak nie bierz okupu za pierwotne z byków, za pierwotne z owiec oraz za pierwotne z kóz - należą do Świątyni; ich krwią pokropisz ofiarnicę, a ich tłuszcz puścisz z dymem jako ofiarę ogniową, na zapach przyjemny **dla** WIEKUISTEGO. ¹⁸ Jednak ich mięso należy do ciebie; tak jak do ciebie należy mostek przedstawienia oraz prawa łopatka. ¹⁹ Wszystkie święte daniny, które synowie Izraela będą składać WIEKUISTEMU, długotrwałą ustawą oddaję tobie, twoim synom i twoim córkom, **które są** z tobą; to długotrwałe "przymierze soli" * przed obliczem WIEKUISTEGO, dla ciebie oraz twojego potomstwa z tobą. ²⁰ Nadto WIEKUISTY powiedział do Ahrona: Nie będziesz miał dziedzictwa w ich ziemi oraz nie będziesz miał udziału między nimi; Ja **jestem** twoim udziałem oraz twoim dziedzictwem wśród synów Izraela. ²¹ Zaś synom Lewiego oto oddałem w dziedzictwo wszelką dziesięcinę w Izraelu, za ich służbę, którą sprawują posługując przy Przybytku Zboru. ²² By synowie Izraela więcej nie podchodzili do Przybytku Zboru oraz nie ponosili śmiertelnego grzechu. ²³ Niech sami Lewici sprawują służbę przy Przybytku Zboru, i niech oni ponoszą swoją winę * długotrwałą ustawą w waszych pokoleniach. Oni nie będą posiadać dziedzictwa ** wśród synów Izraela. ²⁴ Ponieważ oddałem Lewitom w dziedzictwo dziesięcinę synów Izraela, którą składają jako daninę WIEKUISTEMU. Dlatego też o nich powiedziałem: Między synami Izraela, oni nie **będą** posiadać dziedzictwa.

²⁵ Nadto WIEKUISTY oświadczył Mojżeszowi, mówiąc: ²⁶ Oznajmisz Lewitom i im powiesz: Gdy będziecie pobierać od synów Izraela dziesięcinę, którą wam dałem od nich jako wasze dziedzictwo, to zdejmiecie z niej daninę **dla** WIEKUISTEGO - dziesięcinę z tej dziesięciny. ²⁷ I będzie wam uznana ta wasza dziesięcina jak zboże z klepiska i jak obfitość **wina** z tłoczni *. ²⁸ Tak samo macie zdejmować daninę **dla** WIEKUISTEGO ze wszystkich waszych dziesięcin, które będziecie pobierać od synów Izraela oraz oddawać z nich kapłanowi Ahronowi daninę **dla** WIEKUISTEGO. ²⁹ Ze wszystkich waszych dochodów zdejmujcie pełną daninę **dla** WIEKUISTEGO; ze wszystkiego najprzedniejszego * - jego poświęconą część. ³⁰ Powiedz im także: Gdy będziecie zdejmować najprzedniejsze z tego - wtedy będzie to poczytane Lewitom jako plon z klepiska i jako plon z tłoczni. ³¹ Więc możecie to spożywać na każdym miejscu, wy oraz wasze rodziny, bowiem to **jest** zapłata za waszą służbę w Przybytku

Zboru. ³² I nie poniesiecie za to grzechu, jeśli będziecie zdejmować z tego najprzedniejsze; nie sponiewierajcie poświęconych ofiar od synów Izraela, abyście nie pomarli.

***18,3** Lewitom wzbroniony jest przystęp do miejsca Najświętszego, do złotego i miedzianego ołtarza oraz do rzeczy świętych wewnątrz Przybytku.

***18,8** dokładnie: przedmiot przechowywany; czyli to, co nie poszło na ofiarnicę, lecz zostało złożone na przechowanie w Świątyni.

***18,9** oprócz części przeznaczonych na ogień

***18,10** na dziedzińcu, czyli na miejscu czystym i oddzielnym

***18,19** przymierze, które jak sól jest trwałe

***18,23** za uchybienia w służbie

****18,23** czyli: ziemi. Wśród pokoleń wyznaczono im tylko pewne miasta

***18,27** i dlatego podlega powtórnej dziesięcinie

***18,29** także: **najlepszego**

19. Nadto WIEKUISTY oświadczył Mojżeszowi i Ahronowi, mówiąc: ² Oto ustawa prawa, którą ustanowił WIEKUISTY, mówiąc: Powiedz synom Izraela, aby przyprowadzili do ciebie czerwoną, zdrową jałówkę *, która nie ma wady i na którą nie było włożone jarzmo. ³ Potem oddajcie ją kapłanowi Elazarowi, który każe ją wyprowadzić poza obóz oraz zarznąć ją przed swym obliczem. ⁴ A kapłan Elazar weźmie swoim palcem nieco krwi i tą krwią pokropi siedem razy ku przedniej stronie Przybytku Zboru. **Hebrajczyków 9,13** ⁵ Potem spalą tą jałówkę na jego oczach - skórę, mięso oraz jej krew; niech ją spalą razem z odchodami. ⁶ Zaś kapłan weźmie cedrowego drzewa, izopu i czerwieni, oraz rzuci to w środek pogorzelska jałowki. ⁷ A kapłan wypierze swoje szaty oraz wykąpie swoje ciało w wodzie, po czym wejdzie do obozu; i kapłan będzie nieczystym aż do wieczora. ⁸ Także ten, kto będzie ją palił, w wodzie wypierze swoje szaty, w wodzie wykąpie swoje ciało i będzie nieczystym do wieczora. ⁹ Potem czysty człowiek zbierze popiół jałowki orazłoży go poza obozem, na czystym miejscu; i będzie on przechowywany dla zboru synów Izraela do wody oczyszczenia *; to **jest** ofiara zagrzeszna. ¹⁰ A **ten, co** zbierał popiół jałowki wypierze swoje szaty i będzie nieczystym do wieczora. Będzie to długotrwałą ustawą dla synów Izraela oraz dla cudzoziemców, **co** przebywają między nimi. ¹¹ Kto się dotknie martwego, jakichkolwiek zwłok ludzkich, będzie nieczystym przez siedem dni *. ¹² Powinien się nią oczyścić trzeciego dnia i dnia siódmego, aby był czystym; zaś gdyby się nie oczyścił dnia trzeciego i dnia siódmego - nie będzie czystym. ¹³ Ktokolwiek się dotknął zmarłego - zwłok człowieka, który umarł, a się nie oczyścił - skałał Przybytek WIEKUISTEGO; ta osoba będzie wytrącona spośród Izraela; dopóki nie została pokropiona oczyszczającą wodą - jest nieczysta, jej nieczystość jeszcze **jest** na niej. ¹⁴ Oto prawo: Gdyby człowiek umarł w namiocie, to ktokolwiek wejdzie do tego namiotu i cokolwiek było w tym namiocie - będzie nieczyste przez siedem dni. ¹⁵ Także każde odkryte naczynie, na którym nie było obwijającej nawiązki * - jest nieczyste. ¹⁶ Także kto się dotknął na polu **tego, który** poległ od miecza, bądź zmarłego, bądź ludzkiej kości, bądź mogiły - będzie nieczystym **przez** siedem dni. ¹⁷ Dla tego nieczystego wezmą więc popiołu z pogorzelska ofiary zagrzesznej i w naczyniu, naleją na ten **popiół** żywej wody. ¹⁸ Wezmą nadto izopu. I człowiek czysty umoczy go w tej wodzie oraz pokropi namiot, wszystkie naczynia oraz wszystkie osoby, które tam były; albo tego, który się dotknął kości, czy poległego, czy zmarłego, czy mogiły. ¹⁹ Zatem czysty pokropi nieczystego dnia trzeciego oraz dnia siódmego i oczyści go dnia siódmego; potem wypierze swoje szaty, wykąpie się w wodzie i będzie czysty wieczorem. ²⁰ Jednak człowiek, który był skalany, a się nie oczyścił - ta dusza będzie wytrąconą z pośród zgromadzenia, jeśli skałał Przybytek

WIEKUISTEGO. Nie został pokropiony oczyszczającą wodą - jest nieczystym. ²¹ Będzie to dla nich ustawą długotrwałą. **Ten, kto** pokrapia oczyszczającą wodą także wypierze swoje szaty, a kto się dotyka wody oczyszczającej - będzie nieczystym do wieczora. ²² A czegokolwiek by się dotknął nieczysty - będzie nieczyste; także osoba, **która** się go dotknie - będzie nieczystą do wieczora.

***19,2** według Miszny chodzi o zupełnie czerwoną jałówkę, która nie została sprofanowana pracą.

***19,9** dosłownie: **do wody zanieczyszczenia**

***19,11** Święty Bóg życia objawia się tylko w tym, co żyje. Każde martwe ciało, z którego uleciał duch, stoi z dala od Boga, jest nieczyste i zanieczyszczające. Człowiek, który się dotknął zmarłego musi odzyskać czystość, aby się zbliżyć do Pana.

***19,15** czyli pokrywy ze sznurem.

20. Potem synowie Izraela - cały zbór, pierwszego miesiąca przybyli na puszcze Cyn i lud pozostał w Kadesz *. Tam też umarła Mirjam oraz tam została pochowana.

² Lecz nie było wody dla zboru, więc **wszyscy** się zebrali przeciwko Mojżeszowi i przeciw Ahronowi. ³ Lud gniewał się na Mojżesza i narzekali, mówiąc: Gdybyśmy również skonali, gdy przed obliczem WIEKUISTEGO konali nasi bracia. ⁴ Po co przyprowadziliście na tę puszcze zgromadzenie WIEKUISTEGO? Abyśmy pomarli - my oraz nasz dobytek? ⁵ Po co wyprowadziliście nas z Micraim? Aby nas zaprowadzić na to nędzne miejsce, gdzie nie ma siewu, ani figi, ani winogron, ani granatu, a nawet nie ma wody, by się napić? ⁶ Więc Mojżesz z Ahronem uszli przed zgromadzeniem do wejścia **do** Przybytku Zboru oraz padli na swe oblicza. I ukazał im się majestat WIEKUISTEGO. ⁷ A WIEKUISTY oświadczył Mojżeszowi, mówiąc: ⁸ Weźmiesz buławę oraz zgromadzisz cały zbór - ty i twój brat Ahron, i na ich oczach przemówicie do skały, aby wydała swoje wody. Tak wyprowadzisz im wodę ze skały oraz napoisz zbór oraz ich dobytek. ⁹ Zatem Mojżesz wziął buławę sprzed oblicza WIEKUISTEGO, jak mu rozkazał. ¹⁰ I Mojżesz zgromadził z Ahronem lud przed skałą oraz do nich powiedział: Posłuchajcie przekorni, czy z tej skały wydobędziemy wam wodę? ¹¹ Potem podniósł swoją rękę oraz dwukrotnie uderzył swoją buławą w skałę - a wypłynęły obfite wody; zatem napił się zbór oraz jego dobytek. ¹² A WIEKUISTY powiedział do Mojżesza i Ahrona: Dlatego, że Mi nie uwierzyliście, by Mnie uświęcić w oczach synów Izraela - nie zaprowadzicie tego zgromadzenia do ziemi, którą im oddaję. ¹³ To są te wody Meryba *; gdyż synowie Izraela narzekali na WIEKUISTEGO, lecz przez nie został uświęcony.

¹⁴ Potem Mojżesz wyprawił z Kadesz posłów do króla Edomu, **mówiąc**: Tak mówi twój brat - Israel: Ty znasz każdą niedolę, która nas spotkała. ¹⁵ Nasi przodkowie zeszli do Micraim i mieszkaliśmy w Micraim przez długie czasy, a Micrejczycy trapiли nas oraz naszych ojców. ¹⁶ Więc wołaliśmy do WIEKUISTEGO, a On wysłuchał nasz głos, posłał wysłańca * oraz wyprowadził nas z Micraim. I oto jesteśmy w Kadesz, mieście na końcu twej granicy. ¹⁷ Chcemy przejść przez twoją ziemię. Nie pójdziemy przez pola, przez winnice, ani nie będziemy pić wody ze studzien - pójdziemy drogą królewską *; nie zboczymy ani na prawo, ani na lewo, dopóki nie przejdziemy twoich granic. ¹⁸ A Edom mu odpowiedział: Nie przejdiesz przeze mnie *. W przeciwnym razie, wystąpię przeciwko tobie mieczem. ¹⁹ Zatem synowie Izraela powiedzieli do niego: Pójdziemy gościńcem, a gdybyśmy pili twoje wody - ja i moje stada - zapłacę ich cenę; chcę jedynie abym przeszedł swoimi stopami, nic więcej. ²⁰ Lecz odpowiedział: Nie przejdiesz. I Edom wyruszył przeciw niemu z potężnym narodem i możną ręką. ²¹ Tak Edom się wzbraniał, by pozwolić przejść Israelowi przez jego granice; ale Israel go wyminął.

²² Zatem synowie Izraela - cały zbór, wyruszyli z Kadesz oraz przybyli do góry Hor *.
²³ A na górze Hor, nad granicą ziemi Edomu, WIEKUISTY oświadczył Mojżeszowi i Ahronowi, mówiąc: ²⁴ Ahron będzie przyłączony do swojego ludu. Nie wejdzie on do ziemi, którą oddaję synom Izraela za to, że sprzeciwialiście się Mojemu rozkazowi u wód Meryby. ²⁵ Weź Ahrona i jego syna Elazara i zaprowadź ich na górę Hor. ²⁶ Potem zdejmij z Ahrona jego szaty oraz ubierz w nie jego syna Elazara. Zaś Ahron tam umrze i będzie przyłączony. ²⁷ Więc Mojżesz uczynił **tak**, jak rozkazał WIEKUISTY. Weszli na górę Hor na oczach całego zboru. ²⁸ A Mojżesz zdjął z Ahrona jego szaty i ubrał w nie jego syna Elazara. Zaś Ahron tam zmarł, na szczycie góry, a Mojżesz z Elazarem zeszli z góry. ²⁹ I cały zbór zobaczył, że Ahron skonał, więc cały dom Izraela opłakiwał Ahrona przez trzydzieści dni.

*^{20,1} Blisko 40-letni okres tułaczki po pustyni został w opisie pominięty. Kadesz Barnea - na granicy między pustynią Cyn - a Paran

*^{20,13} co znaczy: Klótni, sporu

*^{20,16} także: **anioła**

*^{20,17} czyli publicznym traktem, po którym przechodził król na czele swoich wojsk. Zdaniem innych - drogą ammonickiego bóstwa Molocha, pełną pogańskich posągów i świątyń

*^{20,18} w zrozumieniu: przez moją ziemię

*^{20,22} najprawdopodobniej znana pod nazwą góry Haruna.

21. I usłyszał Kanaanejczyk - król Aradu, osiadły na południu, że drogą od Atarym nadciąga Izrael. Zatem stoczył bitwę z Izraelem i nabrał od niego jeńców. ² A Izrael ślubował ślub WIEKUISTEMU, mówiąc: Jeżeli poddasz ten lud w moje ręce, położę zakłęcie * na ich miasta. ³ I WIEKUISTY wysłuchał głosu Izraela oraz wydał mu Kanaanejczyków; więc położył na nich zakłęcie oraz na ich miasta, i nazwał tą okolicę – Chorma *.

⁴ Potem wyruszyli od góry Hor, drogą ku morzu Czerwonemu, aby obejść ziemię Edomu; lecz po drodze zmalął duch ludu. ⁵ Nadto lud narzekał na Boga i na Mojżesza: Po co nas wyprowadziliście z Micraim? Abyśmy pomarli na pustyni? Przecież nie ma chleba, ani wody, a nasza dusza obrzydziła sobie ten nędzny * chleb. ⁶ Dlatego WIEKUISTY puścił na lud jadowite węże; więc gryzły lud i wymarło wielu ludzi z Izraela. ¹ [Koryntian 10,9](#) ⁷ Zatem lud przyszedł do Mojżesza, mówiąc: Zgrzeszyliśmy narzekając na WIEKUISTEGO oraz na ciebie; pomódl się do WIEKUISTEGO, aby oddalił od nas te węże. Więc Mojżesz się pomodlił za ludem. ⁸ A WIEKUISTY powiedział do Mojżesza: Zrób sobie węża i osadź go na drzewcu; i będzie, że **gdy** spojrzy na niego ktokolwiek ukąszony - wyzdrowieje. ⁹ Zatem Mojżesz zrobił miedzianego węża oraz osadził go na drzewcu; i bywało, że **gdy** wąż ukąsił człowieka, a spojrział na miedzianego węża - wtedy wyzdrowiał. [Jan 3,14](#) ¹⁰ Zaś synowie Izraela ruszyli i stanęli obozem w Oboth. ¹¹ Potem wyruszyli z Oboth oraz stanęli obozem na ruinach Abarym, na puszczy, która **jest** naprzeciwko Moabu, ku wschodowi słońca. ¹² Następnie wyruszyli i stamtąd oraz stanęli obozem nad potokiem Zered. ¹³ A **gdy** stąd wyruszyli - stanęli obozem nad brzegiem Arnonu *, na pustyni, przy jego wyjściu z granic Emorejczyka. Ponieważ Arnon jest granicą Moabu; pomiędzy Moabem - a Emorejczykiem. ¹⁴ Dlatego powiedziano w zwoju wojen WIEKUISTEGO: Waheb w Sufa * i potoki Arnonu. ¹⁵ Nadto ten stok potoków, co skręca ku osadzie Ar *, a przylega do granic Moabu. ¹⁶ Zaś stamtąd **poszli** do Beer; to jest owa studnia o której WIEKUISTY powiedział Mojżeszowi: Zgromadź lud, a dam im wody. ¹⁷ Wtedy Izrael zaśpiewał tę pieśń: „Wzbieraj studnio, zaśpiewajcie o niej! ¹⁸ Studnia, którą wykopali przywódcy; berłem oraz swoimi laskami wydrążyli ją dostojnicy ludu ". A z tej pustyni **poszli** do Mathany. ¹⁹ Zaś z Mathany do Nachliel; a z

Nachliel do Bamoth. ²⁰ A z Bamoth do kotliny, która **jest** na polach Moabu, przy wierzchołku Pisgi, zwróconym ku pustyni.

²¹ Potem Israel wyprawił posłów do Sychona, króla Emorei, by mu powiedzieć: ²² Chciałbym przejść przez twoją ziemię; nie zboczymy na pola, ani na winnice; nie będziemy pili wody ze studzien; pójdziemy drogą królewską, dopóki nie przejdziemy waszych granic. ²³ Ale Sychon nie pozwolił Israelowi przejść przez swoje granice. Nadto Sychon zebrał cały swój lud, wystąpił na pustyni przeciw Israelowi, dotarł do Jahac i stoczył bitwę z Israelem. ²⁴ Lecz Israel poraził go ostrzem miecza oraz zawładnął jego ziemią od Arnonu - aż do Jabboku, do Ammonitów; bo była silną granicą Ammonitów. ²⁵ I Israel zabrał wszystkie te miasta oraz osiadł we wszystkich miastach Emorejczyka, w Cheszbonie oraz we wszystkich jego przyległościach. ²⁶ Bowiem Cheszbon był stolicą Sychona, króla Emorejskiego, który wojował z poprzednim królem Moabu i zabrał mu cały jego kraj, aż po Arnon. ²⁷ Dlatego wieszczowie powiadają: Wejdźcie do Cheszbonu; niech się odbuduje oraz utwierdza stolica Sychona. ²⁸ Bowiem ogień wyszedł z Cheszbonu, płomień z grodu Sychona, i pochłonięła Ar w Moabie, władców wyżyn Arnonu. ²⁹ Biada ci, Moabie! Zginąłeś ludu Kemosza *! Swoich synów oddałeś na tułactwo, a swe córki królowi Emorei - Sychonowi. ³⁰ Pokonaliśmy ich; zniszczony Cheszbon wraz z Dybonem, poburzyliśmy aż do Nofach, i aż do Medby! ³¹ Tak Israel osiadł w ziemi Emorejskiej. ³² A Mojżesz posłał, by przepatrzyć Jazer *; więc zdobyli jego przyległości oraz wypędzili tamtejszych Emorejczyków. ³³ Potem zwrócili się i pociągnęli drogą ku Baszanowi. Wtedy wystąpił przeciwko nim Og, król Baszanu; on oraz cały jego lud pod Edreją *, w celu stoczenia bitwy. ³⁴ A WIEKUISTY powiedział do Mojżesza: Nie obawiaj się go, gdyż oddam go w twoją moc; nadto cały jego lud, jego ziemię i postąpisz z nim, jak postąpiłeś z Sychonem, królem Emorejskim, który zasiadał w Cheszbonie. ³⁵ Zatem go porazili, jego synów i cały jego lud, i nawet nie zostawili mu szczątku, lecz zawładnęli jego ziemią.

*^{21,2} według III Mojżesza 27,28

*^{21,3} co znaczy: Poświęcenie

*^{21,5} także: **lekki**; mowa tu o mannie

*^{21,13} obecnie - Modzib

*^{21,14} wyjątek z pieśni wojennych z epoki przedmojżeszowej; inni: **Zdobyliśmy** Waheb w Surfa

*^{21,15} Ar Moab - starożytna stolica Moabu nad Arnonem.

*^{21,29} bożka Moabitów; patrz: 1 Królów 11,7

*^{21,32} późniejszy udział pokolenia Gada

*^{21,33} późniejsza Adra

22. Potem synowie Izraela wyruszyli i stanęli obozem na stepach Moabu, od strony Jardenu jerychońskiego *.

² A Balak, syn Cyppora, widział wszystko, co Israel uczynił Emorejczykom. ³ Zaś Moab bardzo się przestraszył tego ludu, ponieważ był licznym. Więc Moab się zatrwożył przed synami Izraela. ⁴ I Moab powiedział do starszych Midjanu: Teraz ten tłum pożre wszystko dokoła nas, jak byk pożera polną trawę. A Balak, syn Cyppora, był wówczas królem Moabu. ⁵ Zatem wyprawił posłów do Bileama, syna Beora, do Pethoru *, który **jest** nad rzeką, do swojej ziemi ojczystej, by go zawezwać i powiedzieć: Oto z Micraim wyszedł lud; oto zakrył widnokrąg ziemi, i osiadł naprzeciw mnie. ⁶ Zatem przyjdź, przeklnij ten lud, gdyż on **jest** potężniejszym ode mnie. Może wtedy zdołam go pokonać oraz wypędzić z tej ziemi. Bowiem wiem, że komu błogosławisz - jest błogosławiony, a kogo przeklinasz - ten przeklęty. ⁷ Zatem starsi Moabu oraz starsi Midjanu poszli, mając w ich rękach dary za wróżbę. I przybyli do Bileama oraz mu powiedzieli słowa Balaka. ⁸ A on do nich rzekł:

Przenocujcie tutaj tę noc, a dam wam taką odpowiedź, jaką mi oznajmi WIEKUISTY. Zatem książęta Moabu zostali u Bileama. ⁹ Zaś Bóg przyszedł do Bileama i powiedział: Co to za ludzie u ciebie? ¹⁰ A Bileam odpowiedział Bogu: Posłał do mnie król Moabu - Balak, syn Cyppora, mówiąc: ¹¹ Oto lud, który wyszedł z Micraim - zakrył widnokrąg ziemi. Zatem przyjdź, przeklnij mi go, może wtedy zdołam go zwalczyć i go wypędzić. ¹² A WIEKUISTY powiedział do Bileama: Nie chodź z nimi, ani nie przeklinaj tego ludu, gdyż jest błogosławiony. ¹³ Więc Bileam wstał z rana oraz powiedział do książąt Balaka: Wróćcie do waszej ziemi, gdyż WIEKUISTY nie chce mi pozwolić, bym z wami poszedł. ¹⁴ Zatem książęta Moabu poszli, przyszli do Balaka i powiedzieli: Bileam nie chciał iść z nami. ¹⁵ A Balak ponownie posłał książęta, większych i znamienitszych od pierwszych. ¹⁶ Więc przybyli do Bileama, i powiedzieli: Tak mówi Balak, syn Cyppora: Nie wzbraniaj się do mnie przyjść. ¹⁷ Bowiem uczcić - wielce cię uczczę, oraz uczynię wszystko, co mi rozkażesz; tylko, proszę, przyjdź i przeklnij mi ten lud. ¹⁸ A Bileam odpowiedział, mówiąc do sług Balaka: Choćby mi Balak dawał swój dom pełen srebra i złota - nie mógłbym przekroczyć rozkazu WIEKUISTEGO, mojego Boga, i uczynić coś małego lub wielkiego. ¹⁹ Ale i wy zostańcie tutaj przez tę noc, a się dowiem, co znowu powie mi WIEKUISTY. ²⁰ A w nocy Bóg przyszedł do Bileama oraz do niego powiedział: Jeśli ci ludzie przyszli cię wezwać - wstań i idź z nimi; jednak uczynisz tylko to, co ci powiem. ²¹ Zatem Bileam wstał z rana, osiodłał swoją oślicę i poszedł z książętami Moabu. ²² A że poszedł - zapłonął gniew Boga, i jako przeszkoda dla niego, stanął na drodze anioł WIEKUISTEGO. Zaś on jechał na swej oślicy, a z nim dwoje jego młodych sług. ²³ I oślica ujrzała anioła WIEKUISTEGO, który stał na drodze, a w jego ręce był wydobyty miecz. Zatem oślica ustąpiła z drogi oraz zeszła na pole. Zaś Bileam bił oślicę, by ją zawrócić na drogę. ²⁴ Wtedy anioł WIEKUISTEGO stanął na ścieżce pomiędzy winnicami, gdzie był płot z jednej oraz płot z drugiej strony. ²⁵ A oślica widząc anioła WIEKUISTEGO, cisnęła się do płotu i przyparła do ściany nogę Bileama, więc znowu zaczął ją bić. ²⁶ Zaś anioł WIEKUISTEGO poszedł dalej i stanął w miejscu tak ciasnym, że nie było drogi by go wyminąć, ani na prawo, ani na lewo. ²⁷ Więc oślica widząc anioła WIEKUISTEGO, położyła się pod Bileamem. Zatem zapłonął gniew Bileama i znowu zaczął bić kijem oślicę. ²⁸ Wtedy WIEKUISTY otworzył usta oślicy i powiedziała do Bileama: Co ci uczyniłam, że oto bijesz mnie już trzykrotnie? [2 Piotra 2,16](#) ²⁹ A Bileam powiedział do oślicy: Za to, że się ze mnie naigrywałaś; gdybym miał w ręku miecz, byłbym cię teraz zabił. ³⁰ A oślica powiedziała do Bileama: Czy ja nie jestem twoją oślicą, na której jeździsz od dawna do dzisiejszego dnia? Czy miałam zwyczaj tak ci czynić? Więc powiedział: Nie. ³¹ A WIEKUISTY odstonił oczy Bileama, zatem ujrzał on anioła WIEKUISTEGO, który stał na drodze, a w jego ręce był wydobyty jego miecz. Zatem się uklonił oraz padł na swoje oblicze. ³² A anioł WIEKUISTEGO powiedział do niego: Czemu, oto już trzykrotnie, biłeś swoją oślicę? Przecież to ja wyszedłem, by stanąć jako zawada; gdyż zgubną jest w moich oczach twa droga. ³³ Zaś oślica, ponieważ mnie widziała, już trzykrotnie ustępowała przede mną. Gdyby nie ustąpiła przede mną, już bym cię zabił, a ją pozostawił przy życiu. ³⁴ A Bileam powiedział do anioła WIEKUISTEGO: Zawiniłem, gdyż nie wiedziałem, że to ty stanąłeś naprzeciw mnie na drodze; ale teraz, jeśli to jest nieprzyjemne w twoich oczach - powrócę. ³⁵ A anioł WIEKUISTEGO powiedział do Bileama: Idź z tymi ludźmi; jednak będziesz mówił tylko to, co ja ci powiem. Tak Bileam poszedł z książętami Balaka. ³⁶ A gdy Balak usłyszał, że przybywa Bileam, wyszedł mu naprzeciw do moabickiego miasta, położonego na granicy, nad Arnonem, który jest na końcu granicy. ³⁷ I Balak powiedział do Bileama: Przecież posyłałem do ciebie tylokrotnie i cię wzywałem;

dlaczego do mnie nie przybyłeś? Czyżbym rzeczywiście nie był w stanie cię uczyć?
³⁸ A Bileam powiedział do Balaka: Oto przybyłem do ciebie, ale czy mogę sam coś powiedzieć? Będę mówił to słowo, które Bóg włoży w moje usta. ³⁹ Potem Bileam poszedł z Balakiem i przybyli do Kirjath-Chucoth. ⁴⁰ A Balak narznął byków i owiec, i posłał Bileamowi oraz księżętom, którzy z nim byli. ⁴¹ Zaś nazajutrz się stało, że Balak wziął Bileama i wprowadził go na szczyt wyżyny Baala; a stamtąd zobaczył część ludu.

***22,1** czyli w okolicach Jerycho, po drugiej stronie Jardenu (spolszczone: Jordanu); na równinach, które Emorejczycy zabrali Moabitom

***22,5** rodzinne miasto Balaka nad Eufratem

23. I Bileam powiedział do Balaka: Zbuduj mi tu siedem ofiarnic oraz przygotuj mi siedem cielców i siedem baranów. ² Więc Balak uczynił, jak powiedział Bileam; po czym złożyli - Balak i Bileam - po cielcu i po baranie na każdej ofiarnicy. ³ Potem Bileam powiedział do Balaka: Postój przy twoim całopaleniu, a ja pójdę; może spotka się ze mną WIEKUISTY, a oznajmię ci, cokolwiek mi rozkaże. Następnie wszedł na górę. ⁴ I Bóg spotkał się z Bileamem, a on powiedział do Niego: Przygotowałem siedem ofiarnic i złożyłem po cielcu oraz baranie na każdej ofiarnicy. ⁵ A WIEKUISTY włożył słowo w usta Bileama i powiedział: Wrócisz do Balaka i to powiesz. ⁶ Zatem powrócił do niego; a oto stał on przy swoim całopaleniu, on oraz wszyscy księżęta Moabu. ⁷ Więc wygłosił swoją przypowieść, mówiąc: * Król Moabu Balak sprowadza mnie z Aramu, z wysokich gór Wschodu: O, przyjdź, przeklinaj mi Jakóba; o przyjdź, złorzecz Israelowi. ⁸ Czym mam przeklinać? Przecież Pan nie przeklął. Czym mam złorzeczyć? Przecież WIEKUISTY nie złorzeczył. ⁹ Widzę go ze szczytu skał i spoglądam na niego z pagórków. Oto lud, co oddzielnie mieszka i między narody * się nie zalicza. ¹⁰ Któż zliczył proch Jakóba i policzył łoża * Israela? Oby śmiercią sprawiedliwych zmarła moja dusza, a mój koniec był do nich podobny. ¹¹ A Balak powiedział do Bileama: Co mi uczyniłeś? Przywołałem cię do przeklinania moich wrogów, a ty oto błogosławisz błogosławieństwem. ¹² Jednak on odparł, głośno mówiąc: Czyż nie muszę ściśle powtórzyć tego, co WIEKUISTY włożył w moje usta? ¹³ A Balak do niego powiedział: Chodź ze mną na inne miejsce, z którego go ujrzysz; zobaczysz tylko jego część, ale całego nie zobaczysz. I stamtąd mi go przeklinaj. ¹⁴ Zatem zaprowadził go na pole Strażników, na szczyt Pegi, i zbudował siedem ofiarnic oraz złożył po cielcu, i po baranie na każdej ofiarnicy. ¹⁵ Potem Bileam powiedział do Balaka: Postój tu przy twoim całopaleniu, a ja pójdę tam na spotkanie. ¹⁶ I WIEKUISTY zjawił się na spotkanie Bileama, włożył w jego usta słowo, i powiedział: Wrócisz do Balaka i tak powiesz. ¹⁷ Zatem przyszedł do niego; a oto stał on przy swoim całopaleniu, a z nim księżęta Moabu. I Balak do niego rzekł: Co powiedział WIEKUISTY? ¹⁸ Więc wygłosił swoją opowieść, mówiąc: Wstań Balaku i słuchaj; uważaj na mnie synu Cyppora. ¹⁹ Bóg nie **jest** śmiertelnym - aby kłamał, ani nie jest synem człowieka - by żałował. Czy On **coś** powiedział - a nie uczynił, wyrzekł - a nie spełnił? ²⁰ Oto powierzone mi błogosławieństwo; On pobłogosławił, więc ja nie mogę tego cofnąć. ²¹ On nie widział * fałszu w Jakóbie i nie spostrzegł obłudy w Israelu. WIEKUISTY **jest** przy nim - jego Bóg, a pośród niego królewski odgłos surmy. ²² Pan wyprowadził ich z Micraim; On **jest** u niego niby siła * bawołu. ²³ Bowiem nie ma wróżby w Jakóbie *, ani wróżbiarstwa w Israelu. Już teraz można powiedzieć co Bóg uczyni Jakóbowi i Israelowi. ²⁴ Oto powstaje naród jak lwica oraz jak lew się podnosi; nie położy się aż pożre zdobycz, a krew poległych wypije. ²⁵ A Balak powiedział do Bileama: Więc raczej nie przeklinaj go przekleństwem i nie błogosław błogosławieństwem. ²⁶ Ale Bileam odparł, mówiąc do Balaka: Czy cię nie

uprzedziłem, mówiąc: Wszystko, co rozkaże WIEKUISTY - to uczynię. ²⁷ Potem Balak powiedział do Bileama: Chodź, zabiorę cię na inne miejsce; może ono spodoba się Bogu i stamtąd mi go przeklniesz. ²⁸ I Balak zabrał Bileama na szczyt Peoru, który widnieje na równinie pustyni. ²⁹ A Bileam powiedział do Balaka: Zbuduj mi tu siedem ofiarnic i przygotuj mi tu siedem cielców oraz siedem baranów. ³⁰ Więc Balak **tak** uczynił, jak **mu** powiedział Bileam; potem złożył po cielcu i po baranie na każdej ofiarnicy.

***23,7** opowieść ułożona rytmicznie

***23,9** także: **pogan**

***23,10** inni: **czwartą część** - czyli jeden z obozów

***23,21** inni: (nieosobowo) **nie widzi się**

***23,22** inni: wspaniałość, chyżość **S** jednorożca

***23,23** inni: **nie pomogą przeciw Jakóbowi czary**

24. A Bileam widząc, że WIEKUISTEMU podoba się, gdy błogosławi Israelowi, nie chodził w celu wróżb, jak w poprzednich razach, ale zwrócił swoje oblicze ku puszczy. ² I Bileam podniósł swe oczy oraz zobaczył Israela, rozłożonego według swoich pokoleń. I przyszedł na niego Duch Boga, ³ więc wygłosił swoją przypowieść, mówiąc: Mówi Bileam, syn Beora; mówi mąż bystrego * oka. ⁴ Mówi ten, co słyszy słowa Boga; który widzi widzenia WIEKUISTEGO; pada, ale z otwartymi oczyma. ⁵ Jakże piękne **są** twoje namioty, Jakóbie; twoje siedziby, Israelu. ⁶ Rozciągają się jak potoki, jak ogrody nad rzeką; jak aleosy, które zasadził WIEKUISTY oraz jak cedry nad wodami. ⁷ Z jego wiader cieknie woda, jego nasienie u wielkich wód; jego król przewyższy Agaga *, a jego państwo się wyniesie. ⁸ To Bóg wyprowadził go z Micraim, On u niego jak siła bawołu; pożera narody, swoich wrogów; zgruchocze ich kości i porazi swoimi strzałami. ⁹ Przyklęknął, przyległ jak lew, jak lwica, kto go pobudzi? Ci, **co** cię błogosławią - będą błogosławieni; a **ci**, co cię przeklinają - przekląci. ¹⁰ Więc zapłonął gniew Balaka na Bileama, załamał swoje ręce, i Balak powiedział do Bileama: Przywołałem cię w celu złorzeczenia moim wrogom, a oto już trzeci raz błogosławisz błogosławieństwem. ¹¹ Zatem uchoź na swoje miejsce. Powiedziałem: Uczczę cię czcią; ale oto WIEKUISTY pozbawił cię czci. ¹² A Bileam powiedział do Balaka: Czy twoim posłom, których do mnie wysłałeś, nie oznajmiłem, mówiąc: ¹³ Choćby mi Balak dawał swój dom pełen srebra i złota, nie mogę przekroczyć rozkazu WIEKUISTEGO, bym czynił samowolnie coś dobrego lub złego; co powie WIEKUISTY - to będę mówił. ¹⁴ A teraz, oto odchodzę do mego ludu; chodź, wskażę ci, co ten lud uczyni twojemu w późniejszych czasach *. ¹⁵ I wygłosił swoją przypowieść, mówiąc: **Tak** mówi Bileam, syn Beora; **tak** mówi mąż bystrego oka. ¹⁶ **Tak** mówi ten, co słyszy słowa Boga i poznał myśli Najwyższego; który widzi widzenia WIEKUISTEGO; pada, ale z otwartymi oczyma. ¹⁷ Widzę go, ale nie teraz; spoglądam na niego, ale nie z bliska. **To** od Jakóba wszędzie gwiazda i berło powstanie z Israela. Zburzy krańce Moabu oraz skruszy wszelkich synów przewrotu *. ¹⁸ Także Edom stanie się zaborem, Seir będzie pod władzą swoich wrogów, a Israel mężnie uczyni. ¹⁹ Od Jakóba wyjdzie władca i wytępi rozbitków ze stolicy. ²⁰ Zobaczył on także Amaleka oraz wygłosił swą przypowieść, mówiąc: Pierwszym z plemion * **jest** Amalek; lecz jego potomstwo **idzie** na zatracenie **. ²¹ Ujrzał on także Kenejczyka i wygłosił swoją przypowieść, mówiąc: Silne **jest** twoje siedlisko, a twe gniazdo założone na skale. ²² Ale Kain * będzie spustoszony, szybko pochwyti cię Aszur. ²³ Potem jeszcze wygłosił swą przypowieść, mówiąc: Biada! Kto zostanie żywym, kiedy Bóg to utwierdzi? ²⁴ Ale ze strony Kittejczyków * przybędą okręty i upokorzą Aszur, i upokorzą Ebera; a oni sami **S** pójdą na zatracenie. ²⁵ Potem Bileam

wstał i poszedł, oraz powrócił na swoje miejsce; a Balak również poszedł w swoją drogę.

*24,3 inni: z otwartym okiem

*24,7 tytuł królów amalekických

*24,14 dokładniej: **w ostatnim z czasów, do których sięga okiem swego ducha.**

*24,17 także: **wrzawy, zgiełku**; inni: dumy; **S** synów Szeta

*24,20 **S** także: **narodów, ludów, pogan**

24,20 dokładniej: **do tego wszystkiego, co ginie

*24,22 **BG Kenan**, zwany także Kainan; **S** Beor;

*24,24 **C** Chitteczyków - najprawdopodobniej chodzi o potomków Jawana, syna Jafeta, wnuka Noacha, osiadłych najpierw na Cyprze.

25. A Israel przebywał w Szyttym *. I lud zaczął się zalecać ** do córek Moabu. ²

Zaś one zapraszały lud na uczyty ofiarne swoich bogów, i lud jadał oraz korzył się **przed** ich bogami. ³ **Tak** Israel przystał do Baal-Peora *, więc zapłonął na Israela gniew WIEKUISTEGO. ⁴ I WIEKUISTY powiedział do Mojżesza: Zbierz wszystkich naczelników ludu i każ im ich powywieszać przed słońcem z uwagi na WIEKUISTEGO, a odwróci się od Israela zapalczywość gniewu WIEKUISTEGO. ⁵ A Mojżesz powiedział do sędziów Israela: Zabijajcie - każdy swoich ludzi; **tych**, co przystali do Baal-Peora. ⁶ A oto przyszedł jeden z synów Israela oraz na oczach Mojżesza i całego zboru synów Israela przyprowadził Midjanitkę * do swoich braci; zaś oni płakali u wejścia do Przybytku Zboru. ⁷ I zobaczył to Pinchas, syn Elazara, syna kapłana Ahrona, więc wstał pośród zboru, wziął w swoją rękę oszczep ⁸ i wszedł do sypialni za owym izraelskim mężem. Potem przebił oboje - męża izraelskiego i ową kobietę przez jej łono. I tak została powstrzymana klęska od synów Israela. ⁹ A w owej klęsce było zmarłych dwadzieścia cztery tysiące **osób**.

¹⁰ Potem WIEKUISTY oświadczył Mojżeszowi, mówiąc: ¹¹ Pinchas, syn Elazara, syn kapłana Ahrona, odwrócił Moją zapalczywość od synów Israela, gdy pośród nich uniosłem się Moją żarliwością; więc w Mojej żarliwości nie wytępiłem synów Israela. ¹² Dlatego powiedz: Oto ustanawiam z nim Moje przymierze pokoju. ¹³ Będzie ono dla niego oraz dla jego potomstwa przymierzem kapłaństwa * tego porządku **S**** za to, że uniosł się żarliwością za swego Boga i oczyścił synów Israela. ¹⁴ A imię owego zabitego męża izraelskiego, który został uderzony wraz z Midjanitką, **to** Zimri, syn Saluna, naczelnik rodowego domu Szymeona *. ¹⁵ Zaś imię tej zabitej kobiety, Midjanitki, to Kosbi, córka Cura, naczelnika rodu. **To jest** rodowy dom w Midjanie.

¹⁶ Potem WIEKUISTY oświadczył Mojżeszowi, mówiąc: ¹⁷ Wy **bądźcie** wrogami Midjanitów oraz ich pobijcie. ¹⁸ Bowiem oni **są** waszymi wrogami **w** swych podejściach, podchodzą was w sprawie Baal-Peora, jak i w sprawie swojej siostry Kosby, córki naczelnika Midjanu, za sprawę Peora zabitej w dzień uderzenia. ¹⁹ I było po klęsce...

*25,1 dolina na wschód od morza Martwego

25,1 **BG także: **cudzołożyć, uprawiać wszeteczeństwo**

*25,3 **S** Beelfegora

*25,6 Midjanici podlegali wówczas Moabitom, stanowiąc jakby jeden lud.

*25,13 Potem dom Cadoka (Sadoka) wyprowadzał swoją genealogię od Pinchasa, zaś dom Elego od linii Ithamara; patrz: **1 Kronik 24,3**

25,13 **S także: tej epoki, doczesności

*25,14 naczelnik jednej z pięciu rodzin stanowiących to pokolenie

26. A WIEKUISTY oświadczył Mojżeszowi i Elazarowi, synowi Ahrona, kapłana, mówiąc: ² Zbierz zastęp całego zboru synów Israela, od dwudziestu lat i wyżej,

według ich domów rodowych - wszystkich stojących do broni w Izraelu *. ³ Więc Mojżesz oświadczył im na stepach Moabu, nad Jardenem jerychońskim, wobec kapłana Elazara, mówiąc: ⁴ **Licźcie** od dwudziestu lat i wyżej. **Tak** jak WIEKUISTY rozkazał Mojżeszowi i synom Izraela, **gdy** wyszli z ziemi Micraim.

⁵ Reuben, pierworodny Izraela. Synowie Reubena: Chanoch - z rodziną Chanochitów i od Falluna - rodzina Falluidów. ⁶ Od Checrona - rodzina Checronidów i od Charmego - rodzina Charmidów. ⁷ Oto rodziny Reubenitów. A było ich spisanych czterdzieści trzy tysiące siedemset trzydzieści **osób**. ⁸ A między synami Falluna był Eliab. ⁹ A synowie Eliaba **to**: Nemuel, Dathan i Abiram; to są owi członkowie zboru - Dathan i Abiram - co podpuścili w zborze Koracha przeciwko Mojżeszowi i przeciw Ahronowi, kiedy się zbuntowali przeciwko WIEKUISTEMU. ¹⁰ Zaś ziemia rozwarła swoją paszczę podczas zagłady zboru oraz ich pochłonęła razem z Korachem; a ogień pożarł dwustu pięćdziesięciu ludzi, więc stali się przestrożą. ¹¹ Ale synowie Koracha nie pomarli. ¹² **Zaś** synowie Szymeona według ich rodzin **to**: Od Nemuela - rodzina Nemuelidów; od Jamina - rodzina Jaminitów; od Jachina - rodzina Jachinidów; ¹³ od Zeracha - rodzina Zarychydów; i od Szaula - rodzina Szaulidów. ¹⁴ Oto rodziny Szymeonidów - dwadzieścia dwa tysiące dwieście **osób**. ¹⁵ A synowie Gada według ich rodzin **to**: Od Cefona - rodzina Cefonidów; od Chaggiasza - rodzina Chaggidów; od Szunego - rodzina Szunidów; ¹⁶ od Oznaiasza - rodzina Oznidów; od Erego - rodzina Erydów; ¹⁷ od Aroda - rodzina Arotydów; i od Arela - rodzina Arelidów. ¹⁸ Oto rodziny synów Gada; według ich spisanych czterdzieści tysięcy pięćset **osób**. ¹⁹ Zaś synowie Jehudy **to**: Er i Onan; ale Er i Onan pomarli w ziemi Kanaan. ²⁰ Więc synowie Jehudy według ich rodzin **to**: Od Szeli - rodzina Szelanidów; od Fereca - rodzina Farcydydów; od Zeracha - rodzina Zarchidów. ²¹ Byli też synowie Fereca: Od Checrona - rodzina Checronidów; i od Chamula - rodzina Chamulidów. ²² Oto rodziny Jehudy; według ich spisanych siedemdziesiąt sześć tysięcy pięćset **osób**. ²³ Zaś synowie Issachara według ich rodzin **to**: Od Tholego - rodzina Tholaidów; od Fuwy - rodzina Fuwidów; ²⁴ od Jaszuba - rodzina Jaszubidów; od Szymrona - rodzina Szymronidów. ²⁵ Oto rodziny Issachara; według ich spisanych sześćdziesiąt cztery tysiące trzysta **osób**. ²⁶ Zaś synowie Zebuluna według ich rodzin **to**: Od Sereda - rodzina Sardydów; od Elona - rodzina Elonidów; od Jachleela - Jachleelidów. ²⁷ Oto rodziny Zebulunidów; według ich spisanych sześćdziesiąt tysięcy pięćset **osób**. ²⁸ Zaś synowie Josefa według ich rodzin **to**: Menasze i Efraim. ²⁹ Synowie Menaszy **to**: Od Machyry - rodzina Machyrydów; a Machyr urodził Gileada; zaś od Gileada - rodzina Gileadczyków. ³⁰ Oto synowie Gileada: Od Jezera - rodzina Jezeridów; od Cheleka - rodzina Chelkidów; ³¹ od Asriela - rodzina Asrielidów; od Szechema - rodzina Szechemidów; ³² od Szemidy - rodzina Szemidaidów; od Chefera - rodzina Chefridów. ³³ Zaś Celafchad, syn Chefera, nie miał synów, lecz tylko córki; a imiona córek Celafchada **to**: Machla, Noa, Chogla, Milka i Thyrcia. ³⁴ Oto rodziny Menaszy. A ich spisanych **było** pięćdziesiąt dwa tysiące siedemset **osób**. ³⁵ Oto synowie Efraima według ich rodzin: Od Szuthelacha - rodzina Szuthelachidów; od Bechera - rodzina Bachridów; od Thachana - rodzina Thachnidów. ³⁶ A oto synowie Szuthelacha: Od Erana - rodzina Eranidów. ³⁷ Oto rodziny synów Efraima. Według ich spisanych trzydzieści dwa tysiące pięćset **osób**. Oto synowie Josefa według ich rodzin. ³⁸ Zaś synowie Binjamina według ich rodzin **to**: Od Beli - rodzina Balidów; od Aszabela - rodzina Aszbelidów; od Achyrama - rodzina Achyramidów; ³⁹ od Szefufama - rodzina Szefufamidów; od Chufama - rodzina Chufamidów. ⁴⁰ Zaś synami Beli byli: Ard i Naaman; czyli rodzina Ardidów i od Naamana - rodzina Naamidów. ⁴¹ Oto synowie Binjamina według ich rodzin. Ich spisanych **było** czterdzieści pięć tysięcy sześćset **osób**. ⁴² A oto synowie Dana

według ich rodzin: Od Szuchama - rodzina Szuchamidów. Oto rodziny Dana według ich rodzin. ⁴³ Wszystkich rodzin Szuchamickich według ich spisanych **było** sześćdziesiąt cztery tysiące czterysta **osób**. ⁴⁴ Zaś synowie Aszera według ich rodzin **to**: Od Imny - rodzina Imnidów; od Iszwego - rodzina Iszwidów i od Beryi - rodzina Beryidów. ⁴⁵ A od synów Beryi: Od Chabera - rodzina Chabrydów; od Malkiela - rodzina Malkielidów. ⁴⁶ Zaś imię córki Aszera **to** Serach. ⁴⁷ Oto rodziny synów Aszera. Według ich spisanych pięćdziesiąt trzy tysiące czterysta **osób**. ⁴⁸ A synowie Naftalego według ich rodzin **to**: Od Jachceela - rodzina Jachceelidów; od Guna - rodzina Gunidów; ⁴⁹ od Jecera - rodzina Jerydów; od Szyllema - rodzina Szyllemidów. ⁵⁰ Oto rodziny Neftalego; ich spisanych według ich rodzin **było** czterdzieści pięć tysięcy czterysta **osób**. ⁵¹ Oto spisani **z** synów Izraela - sześćset tysięcy siedemset trzydzieści **osób**.

⁵² Potem WIEKUISTRY oświadczył Mojżeszowi, mówiąc: ⁵³ To między nich rozdzielona będzie w udziałach ziemia, według liczby imion. ⁵⁴ Licznieszemu - powiększysz jego udział, a mniej licznemu - zmniejszysz jego udział; udział będzie dany każdemu, w stosunku do jego spisanych. ⁵⁵ Ziemia niech będzie rozdzielona tylko losem; będą brać udziały według imion pokoleń swoich ojców. ⁵⁶ Udział każdego będzie rozdzielony losem; tak licznego, jak i nielicznego. ⁵⁷ A oto spisani Lewitów według ich rodzin: Od Gerszona - rodzina Gerszonidów; od Kehatha - rodzina Kehathydów i od Merarego - rodzina Merarydów. ⁵⁸ Oto rodziny Lewiego: Rodzina Libnidów, rodzina Hebronidów, rodzina Machlidów, rodzina Muszydów, rodzina Korchidów. Zaś Kehath był praojcem Amrama. ⁵⁹ A imię żony Amrama **to** Jochebed, córka Lewiego, którą w Micraim urodziła Lewiemu jego żona. Urodziła ona Amramowi: Ahrona, Mojżesza oraz ich siostrę Mirjam *. ⁶⁰ A Ahronowi urodzili się: Nadab, Abihu, Elazar i Ithamar. ⁶¹ Ale Nadab i Abihu pomarli, gdy przynieśli przed oblicze WIEKUISTEGO niepoświęcony ogień. ⁶² A ich spisanych było dwadzieścia trzy tysiące - wszystkich mężczyzn od miesiąca i wyżej. Jednak nie stawili się do przeglądu wraz z synami Izraela, bo nie dano im udziału między synami Izraela. ⁶³ Oto spisani przez Mojżesza oraz kapłana Elazara, którzy spisali synów Izraela na stepach Moabu, nad jerychońskim Jardenem. ⁶⁴ Nie było między nimi żadnego ze spisanych przez Mojżesza oraz kapłana Ahrona, którzy spisali synów Izraela na puszczy Synaj. ⁶⁵ Gdyż WIEKUISTRY o nich powiedział: **Przyjdzie** im umrzeć na pustyni. Więc nie został z nich nikt, oprócz Kaleba, syna Jefunny oraz Jezusa ^S, syna Nuna.

***26,2** Pierwszy spis miał na celu porządek w pochodach i obozowaniu; natomiast obecny miał służyć jako podstawa do przyszłego podziału ziemi świętej. Nie obejmował on żadnego z mężów, którzy wyszli z Egiptu; patrz: [4 Mojżesza 26,64](#)

***26,59** spolszczone: **Marie**

27. Potem podeszły córki Celafchada, syna Chefera, syna Gileada, syna Machyra, syna Menaszy z rodzin Menaszy, syna Josefa. A oto imiona jego córek: Machla, Noa, Chogla, Milka i Thyrcza. ² I stanęły u wejścia do Przybytku Zboru przed Mojżeszem, przed kapłanem Elazarem, przed naczelnikami oraz całym zbozem, i powiedziały: ³ Nasz ojciec umarł na pustyni, lecz nie był on w rzeszy tych, co zesłi się przeciw WIEKUISTEMU w zborze Koracha - ale umarł z powodu swego grzechu, nie mając synów. ⁴ Czemu ma zginąć imię naszego ojca pośród jego rodzin, dlatego, że nie miał syna? Daj nam posiadłość między braćmi naszego ojca. ⁵ Zatem Mojżesz przedstawił ich sprawę WIEKUISTEMU. ⁶ A WIEKUISTRY oświadczył Mojżeszowi, mówiąc: ⁷ Słusznie mówią córki Celafchada: Daj nam dziedziczną posiadłość pośród braci ich ojca i przenieś na nie udział ich ojca. ⁸ Tak powiesz synom Izraela:

Ktokolwiek by umarł, a nie zostawił syna - wtedy przeniesiecie jego udział na jego córkę. ⁹ A gdyby nie miał córki - to jego udział oddacie jego braciom. ¹⁰ A gdyby nie miał braci - to jego udział oddacie braciom jego ojca. ¹¹ A gdyby jego ojciec nie miał braci - to jego udział oddacie najbliższemu krewnemu z jego rodziny *, aby go odziedziczył; i niech to będzie dla synów Izraela prawem zasadniczym, jakie WIEKUISTY rozkazał Mojżeszowi.

¹² Potem WIEKUISTY powiedział do Mojżesza: Wstąp na górę Abarym * oraz spójrz na ziemię, którą oddaję synom Izraela. ¹³ A kiedy ją obejrzysz i ty będziesz przyłączony do swojego ludu, jak został przyłączony twój brat Ahron. ¹⁴ Dlatego, że podczas narzekania zboru sprzeciwiłście się Mojemu słowu na puszczy Cyn, by przez wody uświęcić Mnie w ich oczach; przez owe wody Meryba w Kadesz, na puszczy Cyn. ¹⁵ A Mojżesz rzekł do WIEKUISTEGO, mówiąc: ¹⁶ Niech WIEKUISTY - Bóg duchów wszelkiej cielesnej natury ^S - ustanowi męża nad tym zбором, ¹⁷ który by wychodził przed nich, który by wchodził przed nimi, który by ich wyprowadzał i który by ich przyprowadzał. Niech zbór WIEKUISTEGO nie zostanie jak owce, które nie mają pasterza. ¹⁸ A WIEKUISTY powiedział do Mojżesza: Weź sobie Jezusa ^S, syna Nuna, męża obdarzonego Duchem i połóż na niego twoją rękę. ¹⁹ Postaw go przed obliczem Elazara, kapłana oraz przed obliczem całego zboru, i ustanów go przed ich oczyma. ²⁰ Złóżysz na niego część twojej godności, aby go słuchał cały zbór synów Izraela. ²¹ Także powinien stawać przed obliczem Elazara, kapłana, póki ten, przed WIEKUISTYM, będzie się pytał za niego * postanowienia Urym. Według jego ust ** mają wychodzić i według jego ust mają wchodzić; on oraz z nim wszyscy synowie Izraela, całe zgromadzenie. ²² Więc Mojżesz uczynił tak, jak mu rozkazał WIEKUISTY. Wziął Jezusa ^S syna Nuna i postawił go przed obliczem Elazara, kapłana, oraz przed obliczem całego zboru. ²³ Potem położył na niego swoje ręce oraz go ustanowił następcą, jak WIEKUISTY powiedział do Mojżesza.

*^{27,11} Z rodziny ojca; bo gdyby dziedziczyli krewni matki, grunt mógłby przejść do innego pokolenia

*^{27,12} V Księga Mojżesza 32,49 wymienia dodatkowo górę Nebo. Była to prawdopodobnie nazwa jednego w wierzchołków gór Abarim

*^{27,21} we wszystkich kwestiach nie wyjaśnionych przez istniejące Prawo

*^{27,21} w znaczeniu: według jego słów

28. Potem WIEKUISTY oświadczył Mojżeszowi, mówiąc: ² Rozkażesz synom Izraela i im powiesz: Przestrzegajcie Mojej ofiary, Mojego chleba z Moich ofiar ogniowych - zapachu, **który** jest dla Mnie przyjemny; więc przynóście Mi ją **w** swoim czasie. ³ I im powiesz: Oto ofiara ogniowa, którą macie przynosić WIEKUISTEMU: Rocznych, zdrowych jagniąt - dwoje na dzień, jako ustawiczne całopalenie. ⁴ Jedno jagnię ofiaruj z rana, a drugie jagnię ofiaruj przed wieczorem. ⁵ Nadto na ofiarę z pokarmów dziesiątą część efy przedniej mąki, zacynionej wytłoczoną oliwą - czwartą częścią hynu. ⁶ To **jest** całopalenie ustawiczne, spełnione przy górze Synaj, na przyjemny zapach, na ofiarę ogniową **dla** WIEKUISTEGO. ⁷ A jej zalewka **to** czwarta część hynu na jedno jagnię; **tą** mocną * zalewkę wylewał będziesz WIEKUISTEMU na świętym miejscu. ⁸ A drugie jagnię ofiaruj przed wieczorem, z taką ofiarą z pokarmów jak z rana oraz spełniaj je z taką zalewką - na ofiarę ogniową, na zapach przyjemny **dla** WIEKUISTEGO.

⁹ A w dzień szabat - dwoje zdrowych, rocznych jagniąt i dwie dziesiąte efy przedniej mąki zacynionej oliwą na ofiarę z pokarmów, wraz z jej zalewką. ¹⁰ To **jest** całopalenie od szabat do szabat *, oprócz ustawicznego całopalenia, wraz z jego zalewką.

¹¹ A w nowiu waszych miesięcy będziecie przynosić WIEKUISTEMU na całopalenie: Dwa młode cielce, jednego barana, siedem zdrowych, rocznych jagniąt; ¹² **S** a do każdego cielca trzy dziesiąte części efy przedniej mąki, zaczynionej oliwą, na ofiarę z pokarmów, zaś do każdego barana - dwie dziesiąte części. ¹³ Nadto po dziesiątej części efy przedniej mąki, zaczynionej oliwą, na ofiarę z pokarmów do każdego jagnięcia. To **jest** całopalenie, przyjemny zapach, ofiara ogniowa **dla** WIEKUISTEGO. ¹⁴ I do nich będą zalewki: Pół hynu na cielca, trzecia część hynu na barana, a czwarta część hynu wina na jagnię. Oto całopalenie od miesiąca do miesiąca, przez wszystkie miesiące roku. ¹⁵ Także, oprócz ustawicznego całopalenia, winien być spełniany **dla** WIEKUISTEGO jeden kozioł wraz z jego zalewką na ofiarę zagrzeszną. ¹⁶ A pierwszego miesiąca, czternastego dnia tego miesiąca **jest** Pesach **dla** WIEKUISTEGO. ¹⁷ Zaś piętnastego dnia tego miesiąca - uroczyste święto; przez siedem dni będziecie jadać praśniki. ¹⁸ Pierwszego dnia **będzie** świąteczne zgromadzenie; nie wykonujcie żadnej uciążliwej pracy. ¹⁹ Będziecie składać ofiarę ogniową, całopalenie **dla** WIEKUISEGO: Dwa młode cielce, jednego barana i siedem rocznych jagniąt; niech będą u was zdrowe. ²⁰ A do tego na ofiarę z pokarmów: Do każdego cielca trzy dziesiąte efy przedniej mąki, zaczynionej oliwą, oraz dwie dziesiąte do każdego barana; to macie przygotować. ²¹ A na każde jagnię z tych siedmiu jagniąt masz przygotować po dziesiątej części efy. ²² Nadto jednego zagrzesznego kozła, dla rozgrzeszenia was. ²³ Będziecie to przygotowywać oprócz porannego całopalenia, **które** jest całopaleniem ustawicznym. ²⁴ Tak przygotujecie codziennie, przez siedem dni, na chleb ogniowy, na zapach przyjemny **dla** WIEKUISTEGO; będzie to przygotowane wraz z jego zalewkami oprócz ustawicznego całopalenia. ²⁵ Zaś siódmego dnia **będzie** u was świąteczne zgromadzenie; nie wykonujcie żadnej uciążliwej pracy. ²⁶ Zaś w Dzień Pierwocin, gdy będziecie składać WIEKUISTEMU nową ofiarę z pokarmów w wasze Święto Tygodni * - będzie u was świąteczne zgromadzenie; nie wykonujcie żadnej uciążliwej pracy. ²⁷ I będziecie składać całopalenie na zapach przyjemny **dla** WIEKUISTEGO: Dwa młode cielce, jednego barana i siedem rocznych jagniąt. ²⁸ A do tego na ofiarę z pokarmów - na każdego cielca trzy dziesiąte efy przedniej mąki, zaczynionej oliwą oraz dwie dziesiąte części efy na każdego barana. ²⁹ Zaś na każde z owych siedmiu jagniąt - po dziesiątej części efy na jagnię. ³⁰ Nadto jednego kozła dla oczyszczenia was. ³¹ Będziecie to przygotowywać oprócz ustawicznego całopalenia oraz jego ofiary z pokarmów. Niech będą u was zdrowe, do tego z zalewkami.

*^{28,7} wino.

*^{28,10} **BG** w każdy szabat

*^{28,26} hebr. **Szawuot**; także: Zielone Świątki, Dzień Pięćdziesiąty

29. Zaś siódmego miesiąca, pierwszego dnia tego miesiąca, będzie u was świąteczne zgromadzenie; nie wykonujcie żadnej uciążliwej pracy; będzie on **dla** was Dniem Trąbienia *. ² Przygotujcie całopalenie na zapach przyjemny **dla** WIEKUISTEGO: Jednego młodego cielca, jednego barana oraz siedem zdrowych, rocznych jagniąt. ³ A do tego na ofiarę z pokarmów: Trzy dziesiąte efy przedniej mąki, zaczynionej oliwą, na cielca; dwie dziesiąte na barana; ⁴ i po dziesiątej części efy na każde jagnię, z tych siedmiu jagniąt. ⁵ Nadto jednego zagrzesznego kozła, w celu waszego oczyszczenia. ⁶ **To będzie** na przyjemny zapach, na ofiarę ogniową WIEKUISTEMU, oprócz całopalenia miesięcznego oraz jego ofiary z pokarmów, i oprócz całopalenia ustawicznego oraz jego ofiary z pokarmów wraz z zalewkami, według ich przepisu. ⁷ Zaś dziesiątego **dnia** tego siódmego miesiąca będzie u was świąteczne zgromadzenie *; więc będziecie udręczali wasze dusze, i nie będziecie

wykonywać żadnej pracy. ⁸ A będziecie przynosić całopalenie dla WIEKUISTEGO na przyjemny zapach: Jednego młodego cielca, jednego barana i siedem rocznych jagniąt; niech będą u was zdrowe. ⁹ A do tego na ofiarę z pokarmów: Trzy dziesiąte efy przedniej mąki na cielca, dwie dziesiąte na barana, ¹⁰ i po dziesiątej części efy na każde jagnię, z owych siedmiu jagniąt. ¹¹ Nadto jednego kozła na ofiarę zagrzeszną, oprócz zagrzesznej ofiary oczyszczającej oraz ustawicznego całopalenia, wraz z jego ofiarą z pokarmów oraz ich zalewkami. ¹² Piętnastego dnia tego siódmego miesiąca będzie u was świąteczne zgromadzenie; nie wykonujcie żadnej uciążliwej pracy, ale przez siedem dni będziecie obchodzić uroczystość dla WIEKUISTEGO *. ¹³ Będziecie przynosić całopalenie, ofiarę ogniową, na przyjemny zapach dla WIEKUISTEGO: Trzydzieści młodych cielców, dwa barany oraz czterdzieści rocznych jagniąt; niech będą zdrowe. ¹⁴ A do tego na ofiarę z pokarmów: Trzy dziesiąte efy przedniej mąki, zacyzjonowanej oliwą, na każdego cielca z owych trzynastu cielców; dwie dziesiąte na każdego barana z owych dwóch baranów; ¹⁵ i po dziesiątej części efy na każde jagnię z owych czterdziestu jagniąt. ¹⁶ Nadto jednego kozła na ofiarę zagrzeszną - oprócz ustawicznego całopalenia, jego ofiary z pokarmów i do tego zalewki. ¹⁷ A drugiego dnia: Dwadzieści młodych cielców, dwa barany oraz czterdzieści zdrowych, rocznych jagniąt. ¹⁸ Również ich ofiarę z pokarmów oraz zalewki - do cielców, baranów i jagniąt - według przepisu. ¹⁹ Nadto jednego kozła na ofiarę zagrzeszną - oprócz ustawicznego całopalenia, jego ofiary z pokarmów oraz do nich zalewek. ²⁰ A trzeciego dnia: Jedenaście cielców, dwa barany oraz czterdzieści rocznych, zdrowych jagniąt. ²¹ Także ich ofiarę z pokarmów oraz zalewki - do cielców, baranów i jagniąt - stosownie do ich liczby i według przepisu. ²² Nadto jednego zagrzesznego kozła - oprócz ustawicznego całopalenia, jego ofiary z pokarmów oraz do tego zalewki. ²³ A czwartego dnia: Dziesięć cielców, dwa barany oraz czterdzieści rocznych, zdrowych jagniąt. ²⁴ Również ich ofiarę z pokarmów oraz zalewki - do cielców, baranów i jagniąt - stosownie do ich liczby i według przepisu. ²⁵ Nadto jednego kozła na ofiarę zagrzeszną - oprócz ustawicznego całopalenia, jego ofiary z pokarmów i do tego zalewki. ²⁶ A piątego dnia: Dziewięć cielców, dwa barany oraz czterdzieści rocznych, zdrowych jagniąt. ²⁷ Również ich ofiarę z pokarmów oraz zalewki - do cielców baranów i jagniąt - stosownie do ich liczby i według przepisu. ²⁸ Nadto jednego zagrzesznego kozła - oprócz ustawicznego całopalenia, jego ofiary z pokarmów i do tego zalewki. ²⁹ A szóstego dnia: Ośiem cielców, dwa barany oraz czterdzieści rocznych, zdrowych jagniąt. ³⁰ Również ich ofiarę z pokarmów i zalewki - do cielców, baranów i jagniąt - stosownie do ich liczby i według przepisu. ³¹ Nadto jednego zagrzesznego kozła - oprócz ustawicznego całopalenia, jego ofiary z pokarmów oraz do nich zalewek. ³² A dnia siódmego: Siedem cielców, dwa barany i czterdzieści zdrowych, rocznych jagniąt. ³³ Również ich ofiarę z pokarmów oraz zalewki - do cielców, baranów i jagniąt - stosownie do ich liczby i według przepisu o nich. ³⁴ Nadto jednego, zagrzesznego kozła - oprócz ustawicznego całopalenia i jego ofiary z pokarmów oraz do tego zalewki. ³⁵ A dnia ósmego będzie u was świętowanie *; nie będziecie wykonywać żadnej uciążliwej roboty. ³⁶ Będziecie przynosić całopalenie, ofiarę ogniową na zapach przyjemny dla WIEKUISTEGO: Jednego cielca, jednego barana i siedem zdrowych, rocznych jagniąt. ³⁷ Również ich ofiarę z pokarmów oraz zalewki - do cielca, barana i jagniąt - stosownie do ich liczby i według przepisu. ³⁸ Nadto jednego, zagrzesznego kozła - oprócz ustawicznego całopalenia, jego ofiary z pokarmów i do tego zalewki. ³⁹ To będziecie spełniać WIEKUISTEMU na waszych uroczystościach, oprócz ślubnych i dobrowolnych waszych darów, całopaleń, waszych ofiar z pokarmów, zalewek i waszych ofiar opłatnych.

***29,1** hebr.: **Rosz ha-Szana**, czyli Głowa roku

***29,7** hebr.: **Jom Kippur**, czyli: Dzień Przebaczenia; patrz: [III Mojżesza 23,27](#)

***29,12** **Święto Namiotów (Szałasów)**

***29,35** hebr. **Szemini Aceret**, czyli: **Ósmy Dzień Świętego Zgromadzenia**

30. A Mojżesz opowiedział o wszystkim synom Izraela, tak, jak WIEKUISTY rozkazał Mojżeszowi. ² Nadto Mojżesz oświadczył naczelnikom pokoleń synów Izraela, mówiąc: Oto, co rozkazał WIEKUISTY: ³ Jeśli ktoś ślubował ślub WIEKUISTEMU, albo złożył przysięgę i związał obowiązkiem * swoją duszę - niech nie naruszy swojego słowa; niech spełni według wszystkiego, co wyszło z jego ust. ⁴ Także niewiasta, jeśli ślubowała ślub WIEKUISTEMU, albo w swojej młodości * związała się obowiązkiem w domu swojego ojca, ⁵ a jej ojciec słyszał jej ślub, bądź przyrzeczenie, którym związała swoją duszę i na to jej ojciec milczał - wtedy utwierdzają się wszystkie jej śluby i utwierdza się każde jej przyrzeczenie, którym związała swoją duszę. ⁶ Zaś jeśli jej ojciec sprzeciwiał się temu w dniu, w którym to usłyszał - wtedy nie utwierdzają się wszystkie jej śluby, czy wszystkie przyrzeczenia, którymi związała swoją duszę, a WIEKUISTY jej wybaczy, ponieważ sprzeciwiał się temu jej ojciec. ⁷ Jeżeli wyszła za męża, gdy były na niej jej śluby, albo wypowiedź jej ust, którą związała swoją duszę *, ⁸ po czym usłyszał to jej mąż; i w dniu, w którym to usłyszał - na to milczał, wtedy utwierdzają się jej śluby i utwierdzają się przyrzeczenia, którymi związała swoją duszę. ⁹ Zaś gdyby w dniu, w którym jej mąż to usłyszał - sprzeciwił się temu, wtedy zniósł ślub, który był na niej, czy przyrzeczenie jej ust, którym związała swoją duszę; a WIEKUISTY jej wybaczy. ¹⁰ Jednak ślub wdowy, albo rozwódki - wszystko czym związała swoją duszę - trwa na niej. ¹¹ Jeśli zaś ślubowała w domu swojego męża *, albo związała przyrzeczeniem pod przysięgą swoją duszę, ¹² i jeśli to słyszał jej mąż i na to milczał, a nie sprzeciwiał się temu - wtedy utwierdzają się wszystkie jej śluby oraz utwierdza się każde przyrzeczenie, którym związała swoją duszę. ¹³ Ale gdyby jej mąż zniósł je w dniu, w którym to słyszał - wtedy nie utwierdza się wszystko, co wyszło z jej ust, tak jej śluby, jak i jej przyrzeczenie; jej mąż je zniósł, a WIEKUISTY jej wybaczy. ¹⁴ Każdy ślub i każde zaprzysiężone przyrzeczenie na udręczenie duszy - jej mąż może utwierdzić i jej mąż może je znieść. ¹⁵ A jeśli jej mąż na to milczał dzień za dniem - to tym utwierdził wszystkie jej śluby, czy też wszystkie jej przyrzeczenia, które są na niej; utwierdził je, gdyż milczał na to w dniu, w którym to słyszał. ¹⁶ Zaś gdyby je zniósł **jakiś czas** po usłyszeniu o tym - wtedy wziął na siebie jej winę. ¹⁷ Oto ustawy, które WIEKUISTY przekazał Mojżeszowi odnośnie męża i żony, ojca i jego córki w jej młodości, w ojcowskim domu.

***30,3** ważność miał tylko ślub wyraźnie sformułowany słowami oraz wypowiedziany

***30,4** słowo to określa czas małoletniości córki, w którym ojciec może jej ślub unieważnić

***30,7** w domyśle: w panieństwie

***30,11** w domyśle: jeszcze będąc mężatką

31. Nadto WIEKUISTY oświadczył Mojżeszowi, mówiąc: ² Pomścij krzywdę synów Izraela od Midjanitów, po czym będziesz przyłączony do swego ludu. ³ Więc Mojżesz powiedział do ludu, mówiąc: Uzbrojcie spośród siebie ludzi na wojnę, aby szli przeciwko Midjanitom i wywarli pomstę WIEKUISTEGO na Midjanitach. ⁴ Wyślecie na wojnę po tysiącu z pokolenia, ze wszystkich pokoleń Izraela. ⁵ Zatem wydzielono z tysięcy Izraela, po tysiącu z pokolenia - dwanaście tysięcy uzbrojonych do boju. ⁶ Po tysiącu z **każdego** pokolenia wyprawił ich Mojżesz na wojnę; ich oraz Pinchasa, syna kapłana wojskowego Elazara, a w jego rękę święte przybory oraz trąby na

trwożę. ⁷ Po czym napadli na Midjanitów, jak WIEKUISTY rozkazał Mojżeszowi oraz zabili wszystkich mężczyzn. ⁸ Między poległymi zabili też królów Midjanu: Ewiego, Rekema, Cura, Chura i Rebę - pięciu królów Midjanu; zabili także mieczem Bileama, syna Beora. ⁹ I synowie Izraela zabrali w niewolę midjańskie kobiety, ich dzieci, całe bydło i wszystkie stada, oraz złupili cały ich dobytek. ¹⁰ Nadto popalili ogniem wszystkie miasta w ich posiadłościach oraz wszystkie ich zamki. ¹¹ Wraz z bydłem i ludźmi zabrali też wszystkie łupy oraz wszelką zdobycz. ¹² Potem sprowadzili jeńców, zdobycz i łupy do Mojżesza, do kapłana Elazara oraz do zboru synów Izraela, do obozu na równinach Moabu, które są na Jardenem jerychońskim. ¹³ Więc Mojżesz, kapłan Elazar i wszyscy naczelnicy zboru wyszli poza obóz na ich spotkanie. ¹⁴ Ale Mojżesz się rozgniewał na dowódców wojska - tysięczników i setników, którzy wrócili z wojennej wyprawy. ¹⁵ I Mojżesz do nich powiedział: Zostawiliście przy życiu wszystkie kobiety? ¹⁶ Przecież to one były przeznaczone za sprawą Bileama dla synów Izraela, by ich skłonić do odstępstwa od WIEKUISTEGO na rzecz Peora, z czego wynikła klęska w zborze WIEKUISTEGO. ¹⁷ Dlatego teraz pozabijajcie każdego chłopca spośród dzieci oraz zabijajcie każdą niewiastę, która poznała męża na męskim łożu! ¹⁸ Wszystkie jednak dzieci płci żeńskiej, które nie poznały męskiego łoża - zostawcie dla siebie przy życiu. ¹⁹ Zaś wy obozujcie poza obozem przez siedem dni; każdy, kto zabił człowieka oraz każdy, kto dotknął się poległego. Oczyszćcie się trzeciego dnia i siódmego dnia, wy oraz wasi jeńcy. ²⁰ Oczyszćcie też każdą szatę, każdą skórzaną rzecz, każdy wyrób z koziej sierści i każde drewniane naczynie. ²¹ A kapłan Elazar powiedział do wojowników, którzy wyszli na wojnę: Oto ustawa prawna, którą WIEKUISTY nakazał Mojżeszowi: ²² Złoto, srebro, miedź, żelazo, cynę i ołów, ²³ wszystko, co przechodzi przez ogień - przeprowadźcie przez ogień, a będzie czyste; jednak musi być oczyszczone także wodą oczyszczającą. ²⁴ Zaś wszystko, co nie przechodzi przez ogień - przeprowadźcie przez wodę. ²⁴ Siódmego dnia wypierzcie też swoje szaty oraz się oczyszćcie, a następnie możecie wejść do obozu.

²⁵ Nadto WIEKUISTY oświadczył Mojżeszowi, mówiąc: ²⁶ Zbierz zastęp całej pojmanej zdobyczy z ludzi i bydła - ty, kapłan Elazar oraz naczelnicy rodów w zborze. ²⁷ Potem rozdziel tę zdobycz na pół, pomiędzy czynnych na wojnie, którzy przystępowali do boju, oraz pomiędzy cały zbór. ²⁸ I pobierzesz dział WIEKUISTEGO: Od wojowników, którzy przystępowali do boju - po jednej duszy z pięciuset, tak z ludzi, jak i z rogacizny, z osłów, i z trzód. ²⁹ Weźmiecie to z ich połowy, jako daninę dla WIEKUISTEGO, i oddasz to Elazarowi, kapłanowi. ³⁰ Zaś z połowy synów Izraela weźmiesz po jednym z pięćdziesięciu - z ludzi, z rogacizny, z osłów, z trzód i z wszelkiego domowego bydła - i oddasz to Lewitom, którzy trzymają straż przy Przybytku WIEKUISTEGO. ³¹ Zatem Mojżesz uczynił wraz z kapłanem Elazarem tak, jak WIEKUISTY rozkazał Mojżeszowi. ³² A było tej zdobyczy z pozostałości łupów, które zagrabił lud wojenny: sześćset siedemdziesiąt pięć tysięcy owiec, ³³ siedemdziesiąt dwa tysiące byków *, ³⁴ sześćdziesiąt jeden tysięcy osłów, ³⁵ a dusz ludzkich - kobiet, które nie poznały męskiego łoża - wszystkich dusz trzydzieści dwa tysiące. ³⁶ Tak więc połowa była jako udział tych, którzy przystąpili do boju - trzysta trzydzieści siedem tysięcy pięćset owiec; ³⁷ a z owiec przypadł udział dla WIEKUISTEGO - sześćset siedemdziesiąt pięć. ³⁸ Zaś byków - trzydzieści sześć tysięcy; a z nich podatek dla WIEKUISTEGO to siedemdziesiąt dwa. ³⁹ Zaś osłów - trzydzieści tysięcy pięćset; a z nich podatek dla WIEKUISTEGO to sześćdziesiąt jeden. ⁴⁰ Zaś dusz ludzkich - szesnaście tysięcy; a z nich podatek dla WIEKUISTEGO to trzydzieści dwie dusze *. ⁴¹ I Mojżesz oddał ten udział, czyli daninę dla WIEKUISTEGO - Elazarowi, kapłanowi, jak WIEKUISTY rozkazał

Mojżeszowi. ⁴² A z połowy dla synów Izraela, którą Mojżesz oddzielił od ludzi, którzy wyszli na wojnę, ⁴³ na zbór przypadła następująca ilość: Trzysta trzydzieści siedem tysięcy pięćset owiec, ⁴⁴ trzydzieści sześć tysięcy byków, ⁴⁵ trzydzieści tysięcy pięćset osłów, ⁴⁶ zaś dusz ludzkich szesnaście tysięcy. ⁴⁷ I Mojżesz wziął z tej połowy należącej do synów Izraela po jednym z pięćdziesięciu - z ludzi i z bydła - i oddał to Lewitom, co trzymali straż przy Przybytku WIEKUISTEGO, jak WIEKUISTY rozkazał Mojżeszowi. ⁴⁸ Potem podeszli do Mojżesza wodzowie tysięcy wojska - tysięcznicy oraz setnicy - ⁴⁹ i powiedzieli do Mojżesza: Twój słudzy zliczyli zastęp powierzonych nam wojowników, a nie ubyło z nich nikogo. ⁵⁰ Więc przynosimy na ofiarę dla WIEKUISTEGO co każdy zdobył: Złote naczynia, łańcuszki * i naramienniki, pierścienie, zausznice i naszyjniki, w celu rozgrzeszenia przed WIEKUISTYM naszych dusz. ⁵¹ Więc Mojżesz oraz kapłan Elazar przyjął od nich to złoto oraz wszelkie wyrobione naczynie. ⁵² A wszystkiego złota - daniny, którą złożyli WIEKUISTEMU od tysięczników i od setników było szesnaście tysięcy siedemset pięćdziesiąt szekli. ⁵³ Zaś szeregowi grabili każdy dla siebie. ⁵⁴ Zatem Mojżesz wziął wraz z kapłanem Elazarem owo złoto od tysięczników i setników, po czym je wnieśli do Przybytku Zboru, jako pamiątkę synów Izraela przed WIEKUISTYM.

*31,33 także: krów

*31,40 także: osoby

*31,50 od hebrajskiego słowa - kroczyć. Używane przez kobiety łańcuszki do nóg, pobrzękujące przy chodzeniu.

32. Wiele z tego było dla synów Reubena i bardzo wiele ^S dla synów Gada. Nadto zobaczyli ziemię jaazerską i ziemię gileadską, że oto miejsce - miejsce dla stad. ² Zatem synowie Gada oraz synowie Reubena przyszli i powiedzieli te słowa do Mojżesza, do kapłana Elazara oraz do naczelników zboru: ³ Atharoth, Dybon, Jaazer, Nymra, Cheszon, Elale, Sebma, Nebo i Beon * ⁴ to jest ziemia, którą poraził WIEKUISTY przed zbojem Izraela. Ta ziemia jest dla stad, a twoi słudzy mają stada. ⁵ Nadto powiedzieli: Jeśli znaleźliśmy upodobanie w twoich oczach - niech ta ziemia będzie oddana twoim sługom na osiedlenie; nie przeprowadzaj nas za Jarden. ⁶ A Mojżesz odpowiedział synom Gada i synom Reubena: Czyżby waszym braciom przyszło pójść na wojnę, a wam tu pozostać? ⁷ Czemu odstręczacie synów Izraela od przejścia do ziemi, którą daje im WIEKUISTY? ⁸ Tak też postąpili wasi ojcowie, kiedy wysłałem ich z Kadesz-Barnea dla przepatrzenia tej ziemi. ⁹ Doszli oni do doliny Eszkol i przepatrzywszy ziemię, odstręczyli serce synów Izraela, by nie szli do owej ziemi, którą daje im WIEKUISTY. ¹⁰ Więc tego dnia zapłonął gniew WIEKUISTEGO i przysiągł, mówiąc: ¹¹ Zaprawdę, ci ludzie, co wyszli z Micraim, od dwudziestu lat i wyżej, nie zobaczą ziemi, którą zaprzysiągłem Abrahamowi, Ic'hakowi i Jakóbowi, gdyż oni za Mną nie szli; ¹² oprócz Kaleba, syna Jefunny, Kenizejczyka * i Jezusa ^S, syna Nuna - gdyż oni szli za WIEKUISTYM. ¹³ I zapłonął gniew WIEKUISTEGO na Izraela, więc czterdzieści lat prowadził ich po pustyni, dopóki nie wyginęło całe pokolenie, które czyniło to zło w oczach WIEKUISTEGO. ¹⁴ A oto wesłicie w ślad waszych ojców - płodzie występnych ludzi, aby jeszcze powiększyć zapalczywość gniewu WIEKUISTEGO na Izraela. ¹⁵ Abyście się odwrócili od Niego i by nadal zostawił go na pustyni; tak chcecie zgubić cały ten lud! ¹⁶ Ale oni podeszli do niego i powiedzieli: Zbudujemy tutaj owcze zagrody dla naszych stad oraz miasta dla naszych dzieci, ¹⁷ zaś sami pójdziemy zbrojnie przed synami Izraela, dopóki ich nie zaprowadzimy na miejsce. A nasze dzieci zostaną w obronnych miastach z powodu mieszkańców tej ziemi. ¹⁸ Nie wrócimy do naszych domów, aż synowie Izraela uzyskają - każdy swoją posiadłość. ¹⁹ Również nie weźmiemy przy nich udziału po

drugiej stronie Jardenu i dalej, jeśli nam się dostanie nasz udział po tej stronie Jardenu, ku wschodowi.

²⁰ Zatem Mojżesz do nich powiedział: Jeśli to uczynicie, jeśli zbrojnie pójdziecie na wojnę przed obliczem WIEKUISTEGO, ²¹ i każdy z was pójdzie zbrojnie za Jarden przed obliczem WIEKUISTEGO, póki On nie wypędzi przed Sobą Swoich wrogów, ²² oraz przed WIEKUISTEM zostanie pokonaną ta ziemia - a potem wróćcie, to będziecie czystymi przed WIEKUISTEM oraz przed Israelem. Wtedy niech ta ziemia będzie waszą posiadłością przed WIEKUISTEM. ²³ Ale gdybyście tak nie uczynili - oto zgrzeszyliście WIEKUISTEMU i przyjdzie wam doznać kary, która was spotka. ²⁴ Budujcie sobie miasta dla waszych dzieci i zagrody dla waszych stad, ale co wyszło z waszych ust - to spełnijcie. ²⁵ A synowie Gada oraz synowie Reubena powiedzieli tak do Mojżesza: Twój słudzy uczynią, jak nasz pan rozkazuje. ²⁶ Nasze dzieci, nasze żony, nasze stada i całe nasze bydło pozostaną tam, w miastach Gileadu, ²⁷ a wszyscy twoi słudzy pójdą zbrojnym zastępem na wojnę przed obliczem WIEKUISTEGO, jak mówi nasz pan. ²⁸ Więc Mojżesz polecił ich Elazarowi, kapłanowi i Jezusowi ⁵, synowi Nuna oraz rodowym naczelnikom pokoleń synów Israela. ²⁹ Nadto Mojżesz do nich powiedział: Jeżeli synowie Gada oraz synowie Reubena - wszyscy uzbrojeni na wojnę, przejdą z wami Jarden przed obliczem WIEKUISTEGO, i przed wami zostanie pokonana ta ziemia, wtedy oddacie im w posiadanie ziemię Gilead. ³⁰ Zaś jeśli uzbrojeni by z wami nie przeszli - wtedy osiedlą się pośród was na ziemi Kanaan. ³¹ A synowie Gada oraz synowie Reubena odpowiedzieli, mówiąc: Jak WIEKUISTY powiedział do twoich sług - tak uczynimy. ³² Pójdziemy zbrojnie przed obliczem WIEKUISTEGO do ziemi Kanaan, ale przy nas zostanie dziedziczna osiadłość po tej stronie Jardenu. ³³ Zatem Mojżesz im oddał - synom Gada, synom Reubena i połowie pokolenia Menaszy, syna Josefa - królestwo Sychona, króla Emorei, oraz królestwo Oga, króla Baszanu - całą ziemię wokół z jej miastami, w obrębie miast tej ziemi. ³⁴ Więc synowie Gada odbudowali: Dybon, Ataroth, Aroer, ³⁵ Atroth-Szofan, Jaazer, Jagbeha, ³⁶ Beth-Nymra i Beth-Haran, warowne miasta oraz zagrody dla stad. ³⁷ Synowie Reubena odbudowali także: Cheszbon, Elale, Kirjathaim, ³⁸ Nebo i Baal-Meon, których nazwy zmieniono, oraz Sebmę; i przydali swoje nazwy do nazw miast, które odbudowali. ³⁹ A synowie Machyry, syna Menaszy, wtargnęli do Gilead i go zdobyli - więc wygnał on Emorejczyka, który tam mieszkał. ⁴⁰ A Mojżesz oddał Gilead Machyrowi, synowi Menaszy, który się w nim osiedlił. ⁴¹ Zaś Jair, syn Menaszy, wtargnął i zdobył ich osady oraz nazwał je osadami Jaira. ⁴² Wtargnął też Nobach i zdobył Kenath, i jego przyległości, zatem Nobach nazwał je od swojego imienia.

*^{32,3} nazwy ziem górzystej okolicy po wschodniej stronie Jardenu, na południu Baszanu, między Jabokiem i Arnonem, obfitujące w bujne pastwiska

*^{32,12} według Cylkowa jest to nazwa rodziny arabskiej, która weszła w skład pokolenia Judy; patrz: I Mojżesza 36,11

33. Oto pochody * synów Israela, którzy pod wodzą Mojżesza i Ahrona wyszli z ziemi Micraim według swoich zastępów. ² Zaś Mojżesz, na rozkaz WIEKUISTEGO, spisał ich postoje, według ich marszów. A oto ich pochody według ich postojów: ³ Wyruszyli więc z Raamses, pierwszego miesiąca, piętnastego dnia tego pierwszego miesiąca. Nazajutrz po Pesach, synowie Israela wyszli zwycięską ręką na oczach całego Micraimu. ⁴ Tymczasem Micrejczycy grzebali tych, których wśród nich poraził WIEKUISTY - wszystkich pierworodnych; WIEKUISTY spełnił też sądy nad ich bóstwami. ⁵ Zatem synowie Israela wyruszyli z Raamses i stanęli obozem w Sukkoth. ⁶ I wyruszyli z Sukkoth, i stanęli obozem w Etham, które jest na krańcu pustyni. ⁷

Potem wyruszyli z Etham i zwrócili się ku Pi-Hachiroth, które **jest** naprzeciw Baal-Cefon, i stanęli obozem przed Migdolem. ⁸ I wyruszyli z Pi-Hachiroth, przeszli przez morze na pustynię, oraz **przez** trzy dni szli drogą po pustyni Etham. Potem stanęli obozem w Mara. ⁹ I wyruszyli z Mara oraz przybyli do Elim - a w Elim było dwanaście źródeł wód i siedemdziesiąt palm; po czym stanęli tam obozem. ¹⁰ I wyruszyli z Elim oraz stanęli obozem nad morzem Sitowia. ¹¹ Po czym wyruszyli od morza Sitowia i stanęli obozem na puszczy Syn. ¹² Potem wyruszyli z puszczy Syn i stanęli obozem w Dotka. ¹³ Potem wyruszyli z Dotka i stanęli obozem w Alusz. ¹⁴ Potem wyruszyli z Alusz i stanęli obozem w Refidym, ale tam nie było dla ludu wody do picia. ¹⁵ Potem wyruszyli z Refidym i stanęli obozem na puszczy Synaj. ¹⁶ Potem wyruszyli z puszczy Synaj i stanęli obozem w Kibroth-Hataawa. ¹⁷ Potem wyruszyli z Kibroth-Hataawa i stanęli obozem w Chaceroth. ¹⁸ Potem wyruszyli z Chaceroth i stanęli obozem w Rythma. ¹⁹ Potem wyruszyli z Rythma i stanęli obozem w Rymmen-Perec. ²⁰ Potem wyruszyli z Rymmen-Perec i stanęli obozem w Libna. ²¹ Potem wyruszyli z Libna i stanęli obozem w Ryssa. ²² Potem wyruszyli z Ryssa i stanęli obozem w Kehelatha. ²³ Potem wyruszyli z Kehelatha i stanęli obozem przy górze Szefer. ²⁴ I wyruszyli od góry Szefer oraz stanęli obozem w Charada. ²⁵ Potem wyruszyli z Charada i stanęli obozem w Makheloth. ²⁶ Potem wyruszyli z Makheloth i stanęli obozem w Tachath. ²⁷ Potem wyruszyli z Tachath i stanęli obozem w Therach. ²⁸ Potem wyruszyli z Therach i stanęli obozem w Mithka. ²⁹ I wyruszyli z Mithka, i stanęli obozem w Chaszmona. ³⁰ Potem wyruszyli z Chaszmona i stanęli obozem w Moseroth. ³¹ Potem wyruszyli z Moseroth i stanęli obozem w Bne-Jaakan. ³² Potem wyruszyli z Bne-Jaakan i stanęli obozem w Chor-Hagidgad. ³³ Potem wyruszyli z Chor-Hagidgad i stanęli obozem w Jotbatha. ³⁴ Potem wyruszyli z Jotbatha i stanęli obozem w Abrona. ³⁵ I wyruszyli z Abrona oraz stanęli obozem w Ecjon-Geber. ³⁶ Potem wyruszyli z Ecjon-Geber i stanęli obozem na puszczy Cyn, czyli Kadesz. ³⁷ Potem wyruszyli z Kadesz i stanęli obozem u góry Hor, na kresach ziemi Edomu. ³⁸ Wtedy Ahron, kapłan, wszedł na górę Hor *, według rozkazu WIEKUISTEGO, i tam umarł **w** piątym miesiącu, pierwszego dnia tego miesiąca, **w** czterdziestym roku po wyjściu synów Izraela z ziemi Micraim.

³⁹ Zaś Ahron miał sto dwadzieścia trzy lata, kiedy umarł na górze Hor.

⁴⁰ Wtedy to Kanaanejczyk, król Aradu, osiadły na południu ziemi Kanaan, usłyszał, że nadciągają synowie Izraela... ⁴¹ A wyruszyli od góry Hor i stanęli obozem w Calmona.

⁴² Potem wyruszyli z Calmona i stanęli obozem w Funon. ⁴³ Potem wyruszyli z Funon i stanęli obozem w Oboth. ⁴⁴ Potem wyruszyli z Oboth i stanęli obozem w Ije-Abarym, na granicy Moabu. ⁴⁵ Potem wyruszyli z Ije i stanęli obozem w Dybon-Gad. ⁴⁶ Potem wyruszyli z Dybon-Gad i stanęli obozem w Almon-Dyblatajm. ⁴⁷ I wyruszyli z Almon-Dyblatajm, i stanęli obozem przy górach Abarym, przed Nebo. ⁴⁸ Potem wyruszyli od gór Abarym i stanęli obozem na stepach Moabu, nad Jardenem jerychońskim. ⁴⁹ I rozłożyli się nad Jardenem, od Beth Jeszymoth - do Abel-Szyttym na stepach Moabu. ⁵⁰ A na stepach Moabu, nad Jardenem jerychońskim, WIEKUISTY oświadczył Mojżeszowi, mówiąc: ⁵¹ Oświadczy synom Izraela i im powiedz: Gdy przeprawicie się za Jarden, do ziemi Kanaan, ⁵² wtedy wypędzicie sprzed waszego oblicza wszystkich mieszkańców tej ziemi, zniszczycie wszystkie ich rzeźby *, zniszczycie wszystkie ich lite posągi oraz zburzycie wszystkie ich ołtarze. ⁵³

Zawładniecie tą ziemią i na niej osiadzicie, bowiem oddaję wam tę ziemię, byście nią zawładnęli. ⁵⁴ Zajmiecie tą ziemię według losu, według waszych rodzin - dla liczniejszego wyznaczycie większy udział, a dla mniej liczniejszego mniejszy udział - gdzie komu przypadnie los, tam mu się dostanie. Weźmiecie sobie udziały według pokoleń waszych ojców. ⁵⁵ Zaś jeśli nie wypędzicie sprzed waszego oblicza

mieszkańców tej ziemi, to pozostali z nich będą cierniami dla waszych oczu i kolcami dla waszych boków; będą wam wrogami na ziemi, na której osiadziecie. ⁵⁶ I stanie się, że co zaplanowałem im uczynić - wam uczynię.

***33,1** także: **etapy, marsze**

***33,38** góra Hor leżała w pobliżu Mosera (patrz: [V Mojżesza 10,6](#)) na drodze powrotnej z Kadesz

***33,52 S** gr. *idole*; to znaczy wizerunki, którym oddaje się cześć

34. Nadto WIEKUISTY oświadczył Mojżeszowi, mówiąc: ² Rozkaż synom Izraela i im powiedz: Tak wchodzicie do ziemi Kanaan - oto ziemia, która przypadnie wam w udziale; ziemia Kanaan w swoich granicach *. ³ Kraniec południowy niech będzie u was od puszczy Cyn, wzdłuż Edomu; i ta południowa granica pociągnie się dla was ku wschodowi, do końca morza Słonego *. ⁴ Potem, od wzgórza Skorpionów, granica zwróci się u was na południe i przejdzie ku Cyn, a jej końce będą na południe od Kadesz-Barnea, i pójdzie do Chacar-Addar oraz przejdzie do Acmon *. ⁵ Potem, od Acmon, ta granica zakręży ku potokowi egipskiemu, a jej końce będą przy morzu *. ⁶ A co się tyczy granicy zachodniej - to będzie nią u was morze Wielkie i Gewul *; to wam będzie granicą od zachodu. ⁷ Taka zaś będzie wasza granica północna: Od morza Wielkiego pociągniecie ją sobie do góry Hor *. ⁸ A od góry Hor pociągniecie ją w kierunku Chamath *, a końce tej granicy będą przy Cedad **. ⁹ Potem granica pójdzie ku Zyfronowi *, a jej końce będą przy Chacar-Enan; taka będzie wasza północna granica. ¹⁰ A od wschodu pociągniecie sobie granicę od Chacar-Enan do Szebam. ¹¹ Następnie ta granica zejdzie od Szebam ku Ryble *, na wschód od źródła; więc ta granica zejdzie oraz ze strony wschodniej dotknie się brzegów jeziora Kinnereth **. ¹² Potem ta granica zejdzie do Jardenu, a jej końce będą przy morzu Słonym. Taką niech będzie wkoło wasza ziemia w swoich granicach. ¹³ A Mojżesz zapowiedział synom Izraela, mówiąc: Oto ziemia, którą losem rozdzielicie na udziały. WIEKUISTY rozkazał ją oddać dziewięciu pokoleniom oraz połowie pokolenia. ¹⁴ Gdyż pokolenie synów Reubena, według swych domów rodowych i pokolenie synów Gada, według swych domów rodowych, i połowa pokolenia Menaszy - te wzięły swój udział. ¹⁵ Dwa i pół pokolenia wzięły swój udział z tej strony Jardenu jerychońskiego, na wschód słońca.

¹⁶ Potem WIEKUISTY oświadczył Mojżeszowi, mówiąc: ¹⁷ Oto imiona mężów, którzy rozdziela * wam ziemię: Kapłan Elazar i Jezus ^S, syn Nuna. ¹⁸ Nadto weźmiecie do rozdziału ziemi po jednym naczelniku z pokolenia. ¹⁹ A oto imiona tych mężów: Z pokolenia Jehudy - Kaleb, syn Jefuny; ²⁰ z pokolenia synów Szymeona - Szemuel, syn Ammihuda; ²¹ z pokolenia Binjamina - Elidad, syn Kislona; ²² z pokolenia synów Dana - naczelnik Bukki, syn Jogli; ²³ z synów Josefa, z pokolenia synów Menaszy - naczelnik Channel, syn Efoda; ²⁴ a z pokolenia synów Efraima - naczelnik Kemuel, syn Szyftana; ²⁵ z pokolenia synów Zebuluna - naczelnik Elicafan, syn Parnacha; ²⁶ z pokolenia synów Issachara - naczelnik Paltiel, syn Azzana; ²⁷ z pokolenia synów Aszera - naczelnik Achihut, syn Szelomego; ²⁸ z pokolenia synów Naftalego - naczelnik Pedahel, syn Ammihuda; ²⁹ Oto ci, którym WIEKUISTY kazał uwłaszczyć synów Izraela na ziemi Kanaan.

***34,2** opis granic właściwego Kanaanu, czyli kraju położonego po zachodniej stronie Jardenu

***34,3** granicą południową będzie linia idąca ku wschodowi, od południowego krańca morza Martwego (Słonego)

***34,4** od tego krańca, który stanowi wschodni punkt południowej granicy, przejdzie ona obok południowego stoku wzgórza el-Gharib do Cyna - miejscowości od której wzięła nazwę pustynia Cyn. Stąd będzie się ciągnąć dalej na południe od Kadesz-Barnea i zwróci się ku zachodowi do Chacar-Addar.

*34,5 potok w pobliżu wioski el-Arisz, wpadający do morza Śródziemnego.

*34,6 najprawdopodobniej miasto fenickie, lub greckie miasto Biblos

*34,7 jeden ze szczytów gór libańskich

*34,8 stolica górnej Syrii w dolinie rzeki Orontu; późniejsza Epifania, czyli Antiochia

**34,8 najprawdopodobniej osada Sadad w Syrii, zamieszkała przez sektę Jakobinów

*34,9 miasto od północno - wschodniej strony Damaszku

*34,11 Rible - na prawym brzegu Orontu; według niektórych - źródło Jardenu

**34,11 zwanego też jeziorem Genezaret

*34,17 inni: w waszym imieniu obejmą w posiadanie, wprowadzą was w posiadanie

35. Potem WIEKUISTY oświadczył Mojżeszowi na stepach Moabu, nad Jardenem jerychońskim, mówiąc: ² Rozkaż synom Izraela, aby dali Lewitom miasta na osiedlenie ze swojej dziedzicznej posiadłości. Nadto oddacie Lewitom przyległości, które będą wokół, przy miastach. ³ Te miasta będą im na osiedlenie, a przyległości będą dla ich bydła, dla ich dobytku oraz do wszystkich ich życiowych potrzeb. ⁴ Zaś przyległości przy miastach, które oddacie Lewitom, pójdą wokół, od muru miejskiego - na tysiąc łokci. ⁵ Więc za miastem wymierzycie po stronie wschodniej dwa tysiące łokci, po stronie południowej - dwa tysiące łokci, po stronie zachodniej - dwa tysiące łokci i po stronie północnej - dwa tysiące łokci, a miasto **będzie** pośrodku. Takie będą dla nich przyległości przy miastach *. ⁶ A **wśród** miast, które oddacie Lewitom - sześć będzie miastami schronienia, do których pozwolicie uciekać zabójcom; i oprócz **nich** oddacie im czterdzieści dwa miasta. ⁷ Wszystkich miast, które oddacie Lewitom **będzie** czterdzieści osiem miast, wraz z ich przyległościami. ⁸ Zaś **z** miast, które oddacie z posiadłości synów Izraela - od licznych weźmiecie więcej, a od mniej licznych mniej; każde **pokolenie** odda Lewitom ze swoich miast stosownie do swojej posiadłości, którą zajmie.

⁹ Nadto WIEKUISTY oświadczył Mojżeszowi, mówiąc: ¹⁰ Oświadczy synom Izraela i im powiedz: Gdy przejdziecie za Jarden do ziemi Kanaan, ¹¹ urządzicie sobie u was miasta, które będą miastami schronienia; dokąd może uciekać zabójca, który niebacznie zabił człowieka. ¹² Te miasta będą **dla** was schronieniem przed mścicielem *; aby nie zginął zabójca, póki nie stanie na sąd przed zboem. ¹³ Zaś miasta, które na to przeznaczycie - to będzie u was sześć miast. ¹⁴ Przeznaczycie trzy miasta z tej strony Jardenu oraz przeznaczycie trzy miasta na ziemi Kanaan; powinny być miastami schronienia. ¹⁵ Te sześć miast schronienia będą dla synów Izraela, dla cudzoziemca i przesiedleńca między wami, aby mógł tam uciec każdy, kto niebacznie zabije człowieka *. ¹⁶ Jeśli jednak kogoś ugodził żelaznym narzędziem, tak że umarł - jest mordercą; morderca będzie wydany na śmierć. ¹⁷ Także jeśli kogoś **uderzył** z ręki kamieniem, od którego można umrzeć, a ugodził tak, że umarł - jest mordercą; morderca będzie wydany na śmierć. ¹⁸ Albo jeśli kogoś uderzył ręcznym, drewnianym narzędziem, od którego można umrzeć, a ugodził tak, że umarł - jest mordercą; morderca będzie wydany na śmierć. ¹⁹ Mściciel krwi sam może zabić mordercę; gdziekolwiek go napotka - sam może go zabić. ²⁰ Także gdyby z nienawiści kogoś strącił, albo rozmyślnie rzucił na niego czymkolwiek, tak, że umarł; ²¹ albo gdyby kogoś z was uderzył swoją ręką, tak, że umarł - **ten, co** uderzył będzie wydany na śmierć - jest mordercą; mściciel krwi może zabić mordercę, gdziekolwiek go napotka. ²² Jednak jeśli przypadkowo, nie z powodu sporu kogoś popchnął, albo nierozmyślnie rzucił na niego jakimkolwiek narzędziem; ²³ albo jakimś kamieniem, od którego można umrzeć; jeśli nie widząc, upuścił go na niego tak, że umarł, a nie był jego wrogiem, ani **tym, co** życzy jego zła - ²⁴ wtedy zbór rozsądzi według tych praw pomiędzy zabójcą, a mścicielem krwi. ²⁵ Zbór ocali zabójcę z ręki mściciela krwi oraz zbór go zawróci do jego miasta schronienia, z którego uciekł, i pozostanie tam aż do śmierci najwyższego kapłana, który był namaszczoney świętym

olejem. ²⁶ Gdyby jednak zabójca wyszedł poza obręb swojego miasta schronienia, do którego uciekł, ²⁷ a znalazł go mściciel krwi poza obrębem miasta jego schronienia, i mściciel krwi by zabił owego zabójcę - nie będzie winien krwi. ²⁸ Bowiem winien pozostać w mieście swojego schronienia, aż do śmierci najwyższego kapłana. A po śmierci najwyższego kapłana zabójca może wrócić do ziemi swej osiadłości. ²⁹ Niech to będzie dla was zasadnicze prawo w waszych pokoleniach, we wszystkich waszych siedzibach. ³⁰ Każdego, kto zabił człowieka, według świadectwa świadków należy zabijać jako mordercę; jednak jeden świadek nie będzie mógł świadczyć przeciw osobie, by ją skazano na śmierć. ³¹ Nie przyjmiecie także okupu za duszę mordercy - przestępcy krwiożerczego; bowiem winien być wydany na śmierć. ³² Nie przyjmujcie także okupu po to, aby mógł uciec do miasta swego schronienia, i by mógł wrócić * oraz zamieszkać tam, na ziemi, do śmierci kapłana. ³³ Nie kalajcie ziemi, na której się znajdujecie, gdyż ta krew kala ziemię, a ziemia nie może być inaczej oczyszczoną od przelanej na niej krwi, jak tylko krwią tego, który ją przelał. ³⁴ Dlatego nie należy kalać ziemi na której mieszkacie, pośród której i Ja przebywam; gdyż Ja, WIEKUISTY, przebywam wśród synów Izraela.

***35,5** przestrzeń przyległości przy miastach Lewitów była czworokątna, na tysiąc łokci długa i na dwa tysiące szeroka

***35,12** najczęściej najbliższym krewnym, zobowiązanym do czuwania nad dobrem rodziny. W przypadku morderstwa zwanym - mścicielem krwi

***35,15** drogi prowadzące do tych miast musiały być proste, utrzymane w należyтым porządku; patrz: [V Mojżesza 19,3](#)

***35,32** inni: aby mógł wrócić przed terminem

36. Wtedy podeszli naczelnicy rodów z rodziny synów Gileada, syna Machyra, syna Menaszy, z rodzin synów Jozefa, po czym mówili przed Mojżeszem oraz przed przywódcami - naczelnikami rodów synów Izraela. ² Powiedzieli: WIEKUISTY rozkazał naszemu panu rozdać na własność ziemię synom Izraela według losu. Także naszemu panu nakazano przez WIEKUISTEGO, aby oddał posiadłość Celfachada, naszego brata - jego córkom. ³ Jeśliby zatem stały się żonami któregośkolwiek z synów innych pokoleń Izraela - ich posiadłość będzie odjęta od posiadłości naszych ojców, a przyłączy się do tego pokolenia, do którego będą należeć; zatem ubędzie z przypadającej nam losem naszej posiadłości. ⁴ I choć przyjdzie jubileusz * dla synów Izraela - jednak ich posiadłość przyłączy się do posiadłości tego pokolenia, do którego będą należeć; tak ich posiadłość będzie odjęta z posiadłości pokolenia naszych ojców. ⁵ Więc Mojżesz rozkazał synom Izraela według słowa WIEKUISTEGO, mówiąc: Słusznie powiada pokolenie synów Izraela. ⁶ Oto co rozkazał WIEKUISTY o córkach Celfachada, mówiąc: Kogokolwiek by sobie upodobały, tego mogą być żonami; jednak mogą wyjść za mąż tylko w rodzinie pokolenia swoich ojców, ⁷ aby posiadłość synów Izraela nie przechodziła z pokolenia na pokolenie, lecz żeby każdy między synami Izraela zostawał przy posiadłości swoich ojców. ⁸ Każda też córka, która odziedzicza posiadłość w pokoleniach synów Izraela, winna być żoną kogokolwiek z rodziny pokolenia swego ojca, aby synowie Izraela odziedziczali - każdy posiadłość swoich ojców. ⁹ I by posiadłość nie przechodziła z jednego pokolenia na inne pokolenie, lecz żeby każdy się trzymał swojej posiadłości - każde z pokoleń synów Izraela. ¹⁰ Jak zatem WIEKUISTY rozkazał Mojżeszowi - tak uczyniły córki Celfachada. ¹¹ Potem córki Celfachada - Machla, Thyrcza, Chogla, Milka i Noa, wyszły za mąż za synów swoich stryjów. ¹² Wyszły za mąż w rodzinach synów Menaszy, syna Josefa, i tak ich posiadłość została w pokoleniu rodziny ich ojca. ¹³ Oto przykazania i przepisy, które

przez Mojżesza WIEKUISTY nakazał synom Izraela na stepach Moabu, nad Jardenem jerychońskim.

***36,4** bowiem wracają tylko grunty sprzedane